

ความต้องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทย
ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาวชุติมณฑน์ นันทาริยะวัฒน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาสื่อสารมวลชน
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ความต้องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทย
ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

โดย

นางสาวชุติมณฑน์ นันทาริยะวัฒน์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาสื่อสารมวลชน
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2558
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

USES AND GRATIFICATION IN THAI NOVELS BOOKS
OF PEOPLE IN BANGKOK

BY

MS. CHUTIMON NANTARIYAWAT

THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
PROGRAM IN MASS COMMUNICATION
FACULTY OF JOURNALISM AND MASS COMMUNICATION
THAMMASAT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2015
COPYRIGHT OF THAMMASAT UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน

วิทยานิพนธ์

ของ

นางสาวชุติมณฑน์ นันทาริยะวัฒน์

เรื่อง

ความต้องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทย
ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ได้รับการตรวจสอบและอนุมัติ ให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน)

เมื่อ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2559

ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์แอนนา จุมพลเสถียร)

กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์วงหทัย ตันชีวะวงศ์)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(อาจารย์ ดร.โมไนยพล รณเวช)

กรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธำตรี ใต้ฟ้าพูล)

คณบดี

.....
(รองศาสตราจารย์พรทิพย์ สัมปัดตะวนิช)

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ความต้องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากหนังสือ นวนิยายไทย ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
ชื่อผู้เขียน	นางสาวชุติมณฑน์ นันทาริยะวัฒน์
ชื่อปริญญา	วารสารศาสตรมหาบัณฑิต (สื่อสารมวลชน)
สาขาวิชา/คณะ/มหาวิทยาลัย	สาขาวิชาสื่อสารมวลชน คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์	รองศาสตราจารย์ วงททัย ต้นชีวะวงศ์
ปีการศึกษา	2558

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง ความต้องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทย ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการใช้ประโยชน์ พฤติกรรม การอ่าน และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่าน หนังสือนวนิยายไทย มีอายุตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป และเป็นผู้เข้าชมงานงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 44 และงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 14 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 29 มีนาคม - 10 เมษายน 2559 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ จำนวน 400 คน

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ 20-36 ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา และส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป รวมทั้งนิยมอ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือเล่มมากที่สุด

ในส่วนของความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากที่สุดในประเด็น “เพื่อผ่อนคลายความ ตึงเครียด” รองลงมา “เพื่อต้องการอยู่ตามลำพังหรือต้องการความเป็นส่วนตัวในบางเวลา”

สำหรับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยของกลุ่มตัวอย่างพบว่า ประเภทเนื้อหา ของนวนิยายไทยที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบอ่านคือ นวนิยายรัก/โรมานซ์ รองลงมานวนิยายสืบสวน สอบสวน และส่วนใหญ่มีความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย 1-2 วันต่อสัปดาห์มากที่สุด

รองลงมาอ่านหนังสือนวนิยายไทย 3-4 วันต่อสัปดาห์ และมีระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย 1-2 ชั่วโมงต่อครั้ง ช่วงเวลาที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยมากที่สุดคือช่วงเวลา 21.01-00.00 น. โดยอ่านที่บ้าน/ที่พักอาศัยมากที่สุด โดยหนังสือนวนิยายไทยที่อ่านส่วนใหญ่ได้มาจากการซื้อด้วยตนเอง และมีเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทยเรื่องหนึ่งๆ เพราะเป็นหนังสือนวนิยายแนวที่ชอบอ่าน

ในส่วนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุดในประเด็น “ทำให้ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด” รองลงมา “ทำให้มีเวลาอยู่ตามลำพังและมีความเป็นส่วนตัว”

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยพบว่า ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน รวมทั้งผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่ต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

คำสำคัญ: ความต้องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ, หนังสือนวนิยายไทย

Thesis Title	Uses and Gratification in Thai novels Books of people in Bangkok
Author	Miss Chutimon Nantariyawat
Degree	Master of Arts (Mass Communication)
Major Field/Faculty/University	(Mass Communication) Journalism and Mass Communication Thammasat University
Thesis Advisor	Associate Professor Wonghatai Tunshevavong
Academic Years	2016

ABSTRACT

The research entitled “Uses and Gratification in Thai novels Books of people in Bangkok” had the purpose to study the needs to make use of Thai novels, reading behaviors and satisfaction with making use of Thai novels of people in Bangkok Area who read Thai novels. This study was a quantitative research in the type of survey research. A questionnaire was used as the data collecting instrument. The research sample consisted of 400 people in Bangkok Area, aged 15 years or over, who attended the 44th National Book Week Fair and the 14th International Book Week Fair held during March 29 – April 10, 2016 at Sirikit National Convention Center.

Research findings showed that the majority of people in the sample was females, 20 – 36 years old, with bachelor’s degree educational level, with status of high school students or college students, with monthly income of 25,001 baht or more, and read Thai novels in the book form.

Regarding the needs to make use of Thai novels, it was found that the research sample had the top need to make use of Thai novels for relaxation and reduction of stress, to be followed by the need to enable them to be alone and have some time for their own privacy.

As for Thai novels reading behaviors of people in the sample, it was found that the content type of Thai novels that the majority of them liked to read

was that of love/romantic novel, to be followed by that of detective novel; for reading frequency, the top reading frequency for the majority of them was 1 – 2 days per week, to be followed by 3 – 4 days per week; for reading duration, the top reading duration for the majority of them was 1 – 2 hours each time; for reading time interval, the top reading time interval for the majority of them was 9.01 pm – midnight; for reading place, the majority of them read Thai novels at home or their own residence; for acquisition of the novels, the majority of them bought their own novels; and for reasons for selection of the novel to read, the majority of them selected the novel based on their favorite type of content.

As for satisfaction with making use of Thai novels, it was found that the top satisfaction of people in the sample was with the novels enabling them to relax and reduce their stress, to be followed by the satisfaction that the novels enabled them to be alone and have some time for their own privacy.

Hypothesis testing results revealed that people with different demographic characteristics differed significantly in their needs to make use of Thai novels, their Thai novels reading behaviors, and their levels of satisfaction with making use of Thai novels. However, people who read Thai novels with different content types did not significantly differ in their needs to make use of Thai novels and their levels of satisfaction with making use of Thai novels. Furthermore, their needs to make use of Thai novels correlated significantly with their Thai novel reading behaviors and their satisfaction with making use of Thai novels.

Keyword: Uses and Gratification, Thai Novels books

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้จะสำเร็จลุล่วงไปไม่ได้ หากไม่ได้รับความเมตตาจากอาจารย์ที่ปรึกษารองศาสตราจารย์วงหทัย ต้นชีวะวงศ์ ที่สละเวลาอ่านงาน ให้คำปรึกษาและคำแนะนำในการจัดทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา อีกทั้งยังคอยสอบถามความคืบหน้าอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้จบการศึกษาได้ตามกำหนด

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์แอนนา จุมพลเสถียร อาจารย์ ดร.โมไนยพล รณเวช และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี ใต้ฟ้าพูล ที่สละเวลามาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และให้ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุงให้วิทยานิพนธ์นี้มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณสมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จัดจำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย (PUBAT) ผู้จัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 44 และงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 14 ที่อนุญาตให้เข้าเก็บข้อมูลจากผู้เข้าชมงาน และขอขอบคุณทุกข้อมูลจากผู้ที่มีความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ขอขอบพระคุณคณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้ความรู้และอำนวยความสะดวกในเรื่องต่างๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา

ขอขอบคุณเพื่อนๆ MA 33 ที่ร่วมเรียนด้วยกันมา และช่วยให้ข่าวสารที่จำเป็นต่างๆ และที่สำคัญ ขอขอบพระคุณครอบครัว และมิตรสหายทุกท่าน ที่ติดตามและให้กำลังใจเสมอมาจนวิทยานิพนธ์นี้เสร็จสมบูรณ์

นางสาวชุตินฉัตร นันทาริยะวัฒน์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	(3)
กิตติกรรมประกาศ	(5)
สารบัญตาราง	(9)
สารบัญภาพ	(13)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 ปัญหานำวิจัย	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.4 สมมติฐานการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตการวิจัย	6
1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	6
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร	9
2.2 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (Uses and Gratifications)	17
2.3 ความรู้เกี่ยวกับนวนิยาย	21
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย	43

บทที่ 3 วิธีการวิจัย	44
3.1 รูปแบบการวิจัย	44
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	44
3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	45
3.4 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	49
3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	50
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล	50
บทที่ 4 ผลการวิจัย	54
4.1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม	54
4.2 รูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน	58
4.3 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย	58
4.4 พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย	60
4.5 ความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย	66
4.6 การทดสอบสมมติฐาน	69
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	105
5.1 สรุปผลการวิจัย	105
5.2 การอภิปรายผลการวิจัย	113
5.3 ข้อเสนอแนะต่อสำนักพิมพ์และนักเขียนนวนิยายไทย	120
5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป	121
รายการอ้างอิง	123
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	127

ประวัติผู้เขียน

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	การทดสอบสมมติฐาน	51
4.1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ	55
4.2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ	55
4.3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาปัจจุบัน/ สูงสุด	56
4.4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ	56
4.5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	57
4.6	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบของหนังสือ นวนิยายไทยที่อ่าน	58
4.7	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความต้อการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย	59
4.8	แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาของนวนิยายไทยที่ชอบอ่าน	60
4.9	แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์	62
4.10	แสดงจำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย ต่อครั้งโดยเฉลี่ย	63
4.11	แสดงจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ย่านหนังสือนวนิยายไทย	63
4.12	แสดงจำนวนและร้อยละของสถานที่ที่มักจะอ่านหนังสือนวนิยายไทย	64
4.13	แสดงจำนวนและร้อยละของที่มาของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน	65
4.14	แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทย	66
4.15	แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย	67
4.16	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับค่าเฉลี่ยความต้อการใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย	70
4.17	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้อการใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอายุ	71
4.18	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้อการใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอายุ	72

4.19	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามระดับการศึกษา	73
4.20	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามระดับการศึกษา	74
4.21	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอาชีพ	75
4.22	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอาชีพ	76
4.23	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	79
4.24	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	79
4.25	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือ นวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์)	81
4.26	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือ นวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย)	82
4.27	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) จำแนกตามอายุ	83
4.28	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามอายุ	83
4.29	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการอ่านหนังสือ นวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามอายุ	84
4.30	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) จำแนกตามระดับการศึกษา	85
4.31	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตาม ระดับการศึกษา	86
4.32	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) จำแนกตามอาชีพ	87

4.33	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามอาชีพ	87
4.34	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคล ต่อเดือน	89
4.35	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	89
4.36	ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย	90
4.37	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอายุ	91
4.38	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอายุ	92
4.39	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามระดับการศึกษา	93
4.40	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามระดับการศึกษา	94
4.41	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอาชีพ	95
4.42	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอาชีพ	96
4.43	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอาชีพ	99
4.44	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	99
4.45	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามรูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน	101
4.46	ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามรูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน	102

- 4.47 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือ
นวนิยายไทยกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือ
นวนิยายไทยต่อสัปดาห์) 103
- 4.48 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือ
นวนิยายไทยกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่าน
หนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) 103
- 4.49 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือ
นวนิยายไทยกับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย 104

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
2.1	แบบจำลองการใช้สื่อและความพึงพอใจ	18
2.2	แบบจำลองความต้องการแสวงหาประโยชน์และความพึงพอใจจากการใช้สื่อ	19

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

การอ่านของคนไทย เป็นประเด็นสำคัญอย่างหนึ่งที่หน่วยงานภาครัฐให้ความสนใจและพยายามส่งเสริมสนับสนุนให้คนไทยมีนิสัยรักการอ่าน เพราะนอกจากจะสามารถเสริมสร้างสติปัญญาแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างภาวะทางด้านร่างกาย จิตใจและสังคมให้ดีขึ้นอีกด้วย โดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) ได้ทำการศึกษาโครงการสร้างตัวชี้วัดวัฒนธรรมการอ่านของคนไทย (การอ่านในที่นี้คือการอ่านจากหนังสือและสื่อทุกชนิด) พบว่ากลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการอ่านผ่านสื่อสิ่งพิมพ์ 166 นาทีต่อสัปดาห์ และอ่านผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 222.5 นาทีต่อสัปดาห์ โดยเฉพาะสื่อที่มีการแชร์ผ่านสังคมออนไลน์ และจากการหาค่าดัชนีวัฒนธรรมการอ่านพบว่า ประเทศไทยมีวัฒนธรรมการอ่านที่น้อย ถือว่าไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ นอกจากนี้พบว่า ประชาชนมีค่าใช้จ่ายในการซื้อสื่อสิ่งพิมพ์เฉลี่ย 272 บาทต่อเดือน โดยร้อยละ 55.4 ที่มีการซื้อ และร้อยละ 44.6 ไม่ได้ซื้อหนังสือเลย สำหรับสาเหตุที่ทำให้ไม่ยอมอ่านหนังสือและสื่อต่างๆ มากที่สุดคือ ขอบฟ้าวิญญูดูทีวีมากกว่า ร้อยละ 30.7 รองลงมาคือ ไม่มีเวลาอ่าน ร้อยละ 29 และสายตาไม่ดี ร้อยละ 19.4 (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ, 2558)

ในขณะที่ผลการวิจัยเรื่อง “พฤติกรรมการอ่านและซื้อหนังสือของคนไทย” ของสมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย (PUBAT) ร่วมกับคณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (ECON CHULA) และศูนย์วิจัยเพื่อการพัฒนาสังคมและธุรกิจ ซึ่งเป็นการศึกษาเจาะจงถึงพฤติกรรมการอ่านหนังสือและซื้อหนังสือของคนไทย เมื่อพิจารณาเฉพาะการอ่านหนังสือตามนิยามที่สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย (PUBAT) ให้อ่าน ซึ่งก็คือหนังสือนอกเวลาเรียนหรือเวลาทำงานเฉพาะที่เป็นเล่ม ทั้งแบบพิมพ์ด้วยกระดาษและ e-book โดยไม่รวมตำราเรียน หนังสือพิมพ์ นิตยสาร และสื่ออิเล็กทรอนิกส์อื่น เช่น เว็บไซต์ ฯลฯ พบว่ามีสัดส่วนการอ่านอยู่ที่ร้อยละ 60.3 ของประชากร ขณะที่ร้อยละ 39.7 ไม่อ่านหนังสือตามนิยามของ PUBAT เลย และผลสำรวจด้านพฤติกรรมการอ่านหนังสือพบว่า การอ่านหนังสือของคนไทยมีลักษณะเป็นงานอดิเรก

ประเภทหนึ่งเพื่อฆ่าเวลา เนื่องจากส่วนมากเป็นการอ่านในระยะเวลาที่ไม่ยาวนานนัก คือไม่เกิน 60 นาที ซึ่งไม่ใช่การอ่านแบบเอาจริงเอาจัง รวมทั้งการอ่านในช่วงวันธรรมดามักจะเป็นการอ่านระหว่างวัน หรือก่อนนอน ขณะที่การอ่านวันเสาร์อาทิตย์นั้นกระจายไปในทุกช่วงเวลา และสถานที่อ่านหลักเป็นที่บ้าน นั้นหมายความว่า เป็นการอ่านเพื่อใช้เวลาว่างในช่วงสั้นๆ และในประเด็นเรื่องของการอ่านหนังสือเป็นงานอดิเรกเพื่อฆ่าเวลานั้น สอดคล้องกับเหตุผลในการอ่านหนังสือที่สำคัญที่ผู้ตอบแบบสอบถามระบุมา ซึ่งได้แก่ สนุก เพลิดเพลิน บันเทิง ร้อยละ 49.2 เพิ่มพูนความรู้ พัฒนาการตนเอง ร้อยละ 47.3 และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ร้อยละ 38.7 ส่วนประเภทเนื้อหาที่ชอบอ่านอันดับหนึ่ง คือ การ์ตูน/นิยายภาพ ร้อยละ 34.4 รองลงมาที่สำคัญได้แก่ สุขภาพ/อาหาร ร้อยละ 28.1 สารคดี/ประวัติศาสตร์/ชีวประวัติ ร้อยละ 23.1 นวนิยายไทย ร้อยละ 21.8 ท่องเที่ยว ร้อยละ 21.3 และ ธรรมะ/ศาสนา ร้อยละ 20.2 ตามลำดับ ส่วนในด้านรูปแบบหนังสือที่อ่าน กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 99.8 อ่านหนังสือกระดาษ ขณะที่ร้อยละ 24.0 อ่าน e-book เมื่อเทียบเป็นสัดส่วนต่อกันโดยเฉลี่ย พบว่าการอ่านหนังสือกระดาษ และอ่าน e-book คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 9:1 นั้นหมายถึงตลาด e-book ยังถือว่าเล็กมากเมื่อเปรียบเทียบกับตลาดหนังสือกระดาษในประเทศไทย (สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย, 2558)

จากผลวิจัยดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมการอ่านของคนไทย ที่ไม่ได้เน้นการอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาวิชาการมากนัก แต่เป็นการอ่านเพื่อความบันเทิง ความเพลิดเพลินและสนุกสนาน และเมื่อพิจารณาจากอันดับเนื้อหาของหนังสือที่คนไทยชอบอ่านแล้วจะพบว่าเกือบทั้งหมดเป็นเนื้อหาเบาสมองหรือเน้นให้ความบันเทิงกว่าร้อยละ 80 และค่าร้อยละของแต่ละอันดับก็มีความใกล้เคียงกัน แต่ที่น่าสนใจสำหรับการวิจัยในครั้งนี้คือ นวนิยายไทยเป็นเนื้อหาที่ติดอันดับที่คนไทยชอบอ่านด้วย

นวนิยายเป็นวรรณกรรมบันเทิงคดีที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านในหลายยุคหลายสมัย เป็นเรื่องราวที่ถูกแต่งขึ้นจากจินตนาการของผู้เขียน มีโครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากและสถานที่ และมีการดำเนินเรื่องที่ซับซ้อน สมจริง ให้อารมณ์ความรู้สึกคล้อยตามไปกับเนื้อเรื่องที่อ่าน การอ่านนวนิยายเป็นการใช้เวลาว่างอย่างหนึ่งทีนอกจากจะได้รับความบันเทิงและความเพลิดเพลินแล้ว นวนิยายยังได้สอดแทรกสาระความรู้ที่จำเป็นของนวนิยายแต่ละเรื่อง รวมถึงให้แง่คิดในการดำเนินชีวิตไปพร้อมๆ กันด้วย เพราะนวนิยายมักจะเป็นเรื่องที่สะท้อนภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของ

คนในสังคมซึ่งผู้อ่านสามารถเข้าถึงได้ รวมถึงเป็นการเสริมสร้างหรือกระตุ้นให้เกิดจินตนาการด้วยการใช้ภาษาที่มีความพิถีพิถันกว่าภาษาธรรมดาทั่วไป เพื่อช่วยให้เกิดความแปลกใหม่แก่ผู้อ่าน นอกจากนี้แล้ว นวนิยายยังช่วยกล่อมเกลาหรือยกระดับจิตใจให้ผู้อ่านมีความละเมียดละไม ตระหนักรู้ในความสุข ความทุกข์ และเข้าใจความเป็นจริงในชีวิตอีกด้วย

สำหรับนวนิยายไทยนั้น จะเห็นได้ว่าในท้องตลาดมีนวนิยายไทยหลากหลายประเภท เช่น นวนิยายรักหรือนวนิยายโรแมนติก นวนิยายแนวลึกลับสยองขวัญ นวนิยายผจญภัย นวนิยายประวัติศาสตร์ เป็นต้น แต่ที่พบเห็นได้มากที่สุดในร้านจำหน่ายหนังสือทั่วไป คือ นวนิยายรักและนวนิยายสยองขวัญหรือนวนิยายผี รวมทั้งรายชื่อนักเขียนนวนิยายไทยก็มีมากมายนับไม่ถ้วน ทั้งที่เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงและนักเขียนหน้าใหม่ที่ได้สร้างสรรค์ผลงานออกสู่ตลาด และถึงแม้ว่านวนิยายจะไม่ใช่นิยายที่มีความเข้มข้นในเรื่องของสาระความรู้ที่เสริมสร้างสติปัญญา แต่ก็ไม่ใช่หนังสือที่ไร้สาระหาประโยชน์ไม่ได้ เพราะหนังสือนวนิยายก็มีคุณค่าในแบบฉบับของนวนิยายดังที่ได้กล่าวไปแล้ว รวมทั้งการจะเขียนหนังสือนวนิยายสักเรื่องหนึ่งก็ต้องอาศัยการค้นคว้าหาข้อมูลมาใช้ประกอบการเขียนเพื่อให้เนื้อเรื่องมีความสมจริง ประกอบกับจินตนาการของผู้เขียน ทักษะการใช้ภาษาและถ้อยคำให้มีความสละสลวย น่าอ่าน ชวนติดตาม ซึ่งจะพบว่านวนิยายที่ดี มีคุณภาพ จะถูกนำไปสร้างเป็นละครโทรทัศน์ เพื่อรองรับการแข่งขันของละครโทรทัศน์ช่องต่างๆ ในปัจจุบัน

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือของคนไทยข้างต้น รวมทั้งประโยชน์ของการอ่านนวนิยาย ทำให้ผู้วิจัยเกิดความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับหนังสือนวนิยายไทยโดยเฉพาะ เพราะในปัจจุบันกระแสการเกิดขึ้นของหนังสืออิเล็กทรอนิกส์หรือ e-book ก็ส่งผลกระทบต่อหนังสือกระดาษหรือธุรกิจสิ่งพิมพ์ในประเทศไทย ดังเช่นการปิดตัวลงของนิตยสารบันเทิง และสำหรับหนังสือนวนิยายไทยก็มีการปรับตัวเป็นนวนิยายในรูปแบบ e-book ด้วยเช่นกัน ในขณะที่นวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือกระดาษก็ยังคงอยู่และยังคงขายได้ ดังจะเห็นได้จากงานสัปดาห์หนังสือที่จัดขึ้นเป็นประจำ ก็มักจะมีการเปิดตัวผลงานนวนิยายเล่มใหม่และการแจกจ่ายเซ็นของนักเขียน ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้อ่านและผู้ชื่นชอบหรือติดตามผลงานของนักเขียนในดวงใจเป็นอย่างมาก รวมทั้งหนังสือนวนิยายต่างๆ ก็เป็นหนังสือที่ติดอันดับขายดีในงานสัปดาห์หนังสือ โดยมีผลสรุปภาพรวมการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติครั้งที่ 42 และสัปดาห์หนังสือนานาชาติครั้งที่ 12 ในปี 2557 มีผู้เข้าร่วมชมงานประมาณ 1.9 ล้านคน มียอดขายในงานถึง 700 ล้านบาท และนวนิยายที่ได้รับความนิยม

ความนิยมมากที่สุดคือ 1) หนังสือแนววัยรุ่น 2) หนังสือแนวการ์ตูนลายเส้น และ 3) หนังสือแนวนิยายต่างๆ (เอเอสทีวี ผู้จัดการออนไลน์, 2557) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาถึงความต้องการใช้ประโยชน์ พฤติกรรมการอ่านและความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย ในฐานะของผู้รับสาร อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเขียนหรือสำนักพิมพ์ในการออกผลงานใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการ พฤติกรรมการอ่าน และความพึงพอใจของผู้อ่าน นอกจากนี้ยังเป็นการเพิ่มพูนความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจ และเป็นประโยชน์กับการวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อไป

1.2 ปัญหาวิจัย

1.2.1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย มีความต้องการใช้ประโยชน์ พฤติกรรมการอ่าน และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยอย่างไร

1.2.2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.2.3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.2.4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.2.5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่ต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.2.6 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่ต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.2.7 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยหรือไม่ อย่างไร

1.2.8 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจ ที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยหรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาความต้องการใช้ประโยชน์ พฤติกรรมการอ่าน และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย

1.3.2 เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย กับความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

1.3.3 เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

1.3.4 เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากรของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

1.3.5 เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างรูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน กับความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

1.3.6 เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างรูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

1.3.7 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

1.3.8 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยกับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

1.4.2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน

1.4.3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

1.4.4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่ แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

1.4.5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่ แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

1.4.6 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

1.4.7 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับความ พึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยใน 1 ปีที่ผ่านมา ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปี ขึ้นไป และเป็นผู้เข้าชมงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ครั้งที่ 44 และงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 14 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 29 มีนาคม – 10 เมษายน 2559 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ โดยเป็นหนังสือนวนิยายไทยที่อยู่ในรูปแบบของหนังสือเล่มและ/หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)

1.6 นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

1.6.1 ลักษณะทางประชากร หมายถึง เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยใน 1 ปีที่ผ่านมา ทั้งในรูปแบบ หนังสือเล่มและ/หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)

1.6.2 หนังสือนวนิยายไทย หมายถึง งานเขียนร้อยแก้วไม่จำกัดความยาว ที่แต่งขึ้นโดยผู้เขียนที่เป็นคนไทย มีเรื่องราวเกี่ยวกับตัวละครที่เป็นคนไทยเป็นหลัก มีองค์ประกอบของการเป็นนวนิยาย ได้แก่ มีโครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากและบรรยากาศ ทั้งในรูปแบบหนังสือเล่มและ/หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)

1.6.3 หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) หมายถึง หนังสือที่สร้างขึ้นด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะเป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์หรืออยู่ในรูปแบบดิจิทัล สามารถอ่านผ่านทางหน้าจอคอมพิวเตอร์ สมาร์ทโฟน หรือแท็บเล็ตได้ทั้งในระบบออฟไลน์และออนไลน์

1.6.4 พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย หมายถึง การอ่านหนังสือนวนิยายไทยทั้งในรูปแบบหนังสือเล่มและ/หรือหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ได้แก่ ประเภทของเนื้อหาหนังสือนวนิยายไทยที่ชอบอ่านมากที่สุด ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์ ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้ง ช่วงเวลาที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย สถานที่ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย ที่มาของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน และเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทย

1.6.5 ระดับความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย หมายถึง ระดับความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยของผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทย ได้แก่ เพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง เพื่อสร้างตัวตนและเอกลักษณ์ของตนเอง เพื่อให้มีกิจวัตรประจำวันที่น่านอน เพื่อให้มีเวลาอยู่ตามลำพังและมีความเป็นส่วนตัว เพื่อให้ได้เรียนรู้สังคมจากรีวิวในนวนิยาย และเพื่อให้ได้รู้เรื่องราวก่อนผู้อื่น

1.6.6 ระดับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย หมายถึง ความรู้สึกพึงพอใจของผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทย ที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ได้แก่ ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้หลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้นำเรื่องที่ทำไปสนทนาพูดคุยกับเพื่อนฝูง หรือสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทย ที่สามารถสร้างตัวตนและเอกลักษณ์ของตนเอง ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้มีกิจวัตรประจำวันที่น่านอน ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้มีเวลาอยู่ตามลำพังและมีความเป็นส่วนตัว ความพึงพอใจ

จากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้เรียนรู้สังคมจากร่องราวในนวนิยาย และความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้รู้เรื่องราวก่อนผู้อื่น

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.7.1 ทำให้ทราบถึงความต้องการใช้ประโยชน์ พฤติกรรมการอ่าน และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร และตัวแปรต่างๆ ที่มีผลต่อกัน ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในทางวิชาการเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย และเพิ่มเติมข้อมูลในด้านการอ่านหนังสือของคนไทยจากที่หน่วยงานอื่นๆ ได้ศึกษาไว้

1.7.2 ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลสำหรับนักเขียนหรือสำนักพิมพ์ในการออกผลงานใหม่ๆ ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการอ่านและความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยของผู้อ่าน

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง ความต้องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร
- 2.2 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (Uses and Gratifications)
- 2.3 ความรู้เกี่ยวกับนวนิยาย
- 2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสาร

ผู้รับสารเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการสื่อสาร เพราะเป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการสื่อสาร เมื่อมีผู้ส่งสาร ก็ต้องมีผู้รับสารซึ่งมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกัน เช่น เมื่อมีผู้พูดก็ต้องมีผู้ฟัง เมื่อมีผู้เขียนก็ต้องมีผู้อ่าน ผู้ส่งสารจึงต้องคำนึงถึงผู้รับสารอยู่เสมอและทำการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้รับสารสามารถถอดรหัสได้ง่ายและเข้าใจความหมายได้ถูกต้อง

2.1.1 ความหมายของผู้รับสาร

ศัพทานุกรมสื่อสารมวลชน ได้ให้ความหมาย ผู้รับสาร ว่าหมายถึง ผู้รับข่าวสารจากแหล่งสาร เป็นจุดหมายปลายทางที่สารส่งไปถึง อาจจะเป็นบุคคลธรรมดา (Individual) ที่กำลังรับฟัง ดู หรืออ่านข่าวสาร หรืออาจเป็นสมาชิกของกลุ่ม เช่น ผู้ดูฟุตบอล หรือ ผู้ฟังบรรยาย ผู้รับสารอาจเป็น “มวลชน” (Mass Audience) เช่น ผู้อ่านหนังสือพิมพ์ ผู้ฟังวิทยุ เป็นต้น (ยุพา สุภากุล, 2534 น. 103)

ดังนั้น ผู้รับสาร คือ บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ผู้ส่งสารต้องการส่งสารไปถึง และเป็นผู้ที่ทำการเปิดรับข่าวสารจากแหล่งสารต่างๆ

2.1.2 ลักษณะของผู้รับสาร

ผู้รับสารแต่ละคนมีคุณลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป ทั้ง เพศ อายุ การศึกษา สติปัญญา ทักษะและประสบการณ์ ฯลฯ ในการวิเคราะห์ผู้รับสารนั้นจึงต้องมีการกำหนดลักษณะของผู้รับสาร โดยในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผู้รับสารที่เป็นผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทย และผู้รับสารกลุ่มนี้จะต้องมีทักษะในการสื่อสารคือทักษะการอ่าน หรือมีทัศนคติที่ดีต่อหนังสือนวนิยายที่เลือกอ่าน เป็นต้น ดังนั้นในที่นี้จึงขอกล่าวถึงลักษณะของผู้รับสารตามปัจจัยการสื่อสาร ดังนี้

2.1.2.1 ผู้รับสารตามปัจจัยการสื่อสาร

เดวิด เค เบอร์โล (David K. Berlo) กล่าวว่า ลักษณะการสื่อสารของผู้รับสารที่มีความแตกต่างกันตามปัจจัยของการสื่อสาร ได้แก่ (ยุพา สุภากุล, 2534)

(1) ทักษะในการสื่อสาร (Communication skills) หมายถึง ความชำนาญ ความถนัด และความสามารถในการสื่อสาร ทักษะในการเข้ารหัส คือ การเขียนและการพูด และทักษะในการถอดรหัสคือการอ่านและการฟัง รวมถึงความสามารถในการคิดวิเคราะห์ในขณะที่เข้ารหัสหรือถอดรหัสด้วย

(2) ทัศนคติ (Attitude) ประกอบด้วย ความเชื่อ ค่านิยม และอุดมการณ์ ซึ่งมีพื้นฐานมาจากความรู้ ประสบการณ์และสภาพแวดล้อม และเงื่อนไขทางสังคมต่างๆ ของแต่ละบุคคล ดังนั้นการสื่อสารจะมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการเข้าใจลักษณะของผู้รับสารในแง่ทัศนคติด้วย ได้แก่

- ทัศนคติที่มีต่อผู้ส่งสาร (Attitude toward source) ผู้รับสารมีความเชื่อ ความศรัทธา ความเลื่อมใส หรือมีความเห็นอย่างไรต่อผู้ส่งสาร
- ทัศนคติที่มีต่อสาร (Attitude toward message) ผู้รับสารมีความสนใจในข่าวสารนี้มากน้อยเพียงใด มีประโยชน์ มีความสำคัญ หรือมีคุณค่าต่อการรับรู้หรือไม่ อย่างไร
- ทัศนคติที่มีต่อสื่อ ผู้รับสารมีความเชื่อถือในสื่อประเภทนี้หรือไม่ อย่างไร

- ทักษะที่มีต่อผู้รับสารเอง (Attitude toward self) ความเชื่อของผู้รับสารเองว่าตนเองมีบทบาทหรือหน้าที่หรือไม่ที่จะต้องรับรู้ในเรื่องนั้นเรื่องนี้ หรืออาจเชื่อว่าตนจะต้องรับรู้ข้อเท็จจริงเรื่องนี้ให้ได้

(3) ความรู้ (Knowledge) ความรู้ของผู้รับสารสามารถพิจารณาได้ 2 แนวทาง คือ ความรู้จากสาขาวิชาที่บุคคลหนึ่งได้เล่าเรียนมา ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจในความรู้ของผู้รับสาร อีกแนวทางหนึ่งคือ ความรู้ของผู้รับสารเกี่ยวกับข่าวสาร กล่าวคือ ถ้าผู้รับสารมีความรู้ในเนื้อหาเรื่องนั้นแล้ว ผู้ส่งสารก็จะสามารถตอบคำถามตนเองได้ว่าสารที่จะให้นั้นมีอะไรแปลกใหม่กว่าที่ผู้รับสารเคยรับรู้มาแล้วหรือไม่ นอกจากนี้ผู้ส่งสารจะต้องพยายามรู้ถึงความรู้เรื่องกระบวนการสื่อสารของผู้รับสาร เช่น ความรู้ที่ผู้รับสารมีต่อสื่อในการสื่อสาร ความรู้ที่มีต่อวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร เป็นต้น

(4) ระบบสังคม (Social system) การอยู่ร่วมกันในสังคม แต่ละคนจะถูกระบบของสังคมกำหนดบทบาทหน้าที่อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างตามสถานการณ์ แต่ละคนจะสังกัดสังคมหลายระดับ เช่น เป็นผู้บังคับบัญชา เป็นนายจ้าง เป็นลูกจ้าง เป็นนักธุรกิจ เป็นหัวหน้าครอบครัว เป็นพ่อ เป็นแม่ เป็นลูก เป็นต้น ทำให้การสื่อสารนั้นผันแปรตามลักษณะของผู้รับสารที่ได้กำหนดไว้ในระบบสังคม

(5) วัฒนธรรม (Culture) คือลักษณะของความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความกลมเกลียวของชาติและศีลธรรมอันดีของประชาชน แต่ละสังคมจะมีวัฒนธรรมเป็นของตนเอง เป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตและความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคม การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ผู้ส่งสารจำเป็นต้องมีความรู้ ความเข้าใจและให้ความสำคัญกับวัฒนธรรมของผู้รับสาร เพราะเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดลักษณะการสื่อสารของผู้รับสาร

ผู้รับสารที่เป็นผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทย จะต้องมึทักษะในการถอดรหัส เพื่อให้สามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ นั่นก็คือต้องมีความสามารถในการอ่าน และการที่ผู้อ่านจะเลือกอ่านหนังสือนวนิยายเรื่องใด ของผู้เขียนคนใดนั้น ก็ย่อมต้องมีทัศนคติที่ดีต่อผู้เขียน เช่น มีความชื่นชอบและชื่นชมในผลงาน มีทัศนคติที่ดีต่อสาร เช่น เป็นนวนิยายที่ดีมีคุณภาพ น่าอ่าน น่าติดตาม ผู้อ่านจึงมีความเชื่อถือต่อหนังสือนวนิยายนั้นๆ และมีทัศนคติที่ดีต่อตัวผู้อ่านเองด้วยว่าจะต้องอ่านผลงานเรื่องนั้นๆ ให้ได้ อีกทั้งภาษาในนวนิยายมักเป็นภาษาที่สละสลวย และมีคำที่ไม่คุ้นเคยในชีวิตประจำวัน

ดังนั้นความรู้ ระบบสังคมและวัฒนธรรมของผู้รับสารจึงมีส่วนทำให้เกิดการตีความหมายของคำที่แตกต่างกันออกไปตามลักษณะของแต่ละบุคคล

2.1.2.2 ผู้รับสารตามลักษณะทางประชากรศาสตร์ (Demographic characteristic of Audience)

ประมะ สตะเวทิน (2546) ได้จำแนกผู้รับสารตามลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ (Age) เพศ (Sex) การศึกษา (Education) ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Socio – economic status) และศาสนา (Religion) โดยมีรายละเอียดดังนี้

(1) อายุ (Age) เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้คนมีความแตกต่างกันในเรื่องของความคิดเห็นและพฤติกรรม อายุต่างกันทำให้การเลือกรับเนื้อหาของสาร การเลือกใช้สื่อ และการชักจูงใจต่างกัน นอกจากนั้นคนที่วัยต่างกันมักจะมีความต้องการในสิ่งต่างๆ ที่แตกต่างกันไปด้วย และคนที่มียุมากมักจะใช้สื่อมวลชนเพื่อแสวงหาข่าวสารหนักๆ มากกว่าความบันเทิง

ในส่วนของอายุ สรรเพชญ ไชยสิริยะสวัสดิ์ (อ้างถึงใน ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, 2557) สังคมในปัจจุบัน แบ่งกลุ่มคนออกเป็น 4 เจเนอเรชั่น ได้แก่

กลุ่มที่ 1 เจเนอเรชั่นบี (Baby Boomer Generation) หรือ Gen-B ซึ่งเป็นคนสูงอายุในปัจจุบัน (พ.ศ.2489-2507 หรืออายุตั้งแต่ 52 ปีขึ้นไป) คนกลุ่มนี้เป็นผลผลิตหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่แต่ละประเทศต้องการเร่งผลิตประชากรเพื่อมาพัฒนาประเทศที่บอบช้ำ โดยพวกเขาได้รับรู้ถึงความลำบากของพ่อแม่ ความแร้นแค้นทางเศรษฐกิจ ภาวะวุ่นวายต่างๆ ทำให้มีความอดทนสูง สู้งาน ชอบทำงานและประสบความสำเร็จด้วยตัวเอง เนื่องจากมีประชากรจำนวนมากที่เกิดในช่วงเดียวกัน ทำให้มีการแข่งขันสูง นอกจากนี้ยังมีระบบชนชั้นในการทำงาน เนื่องด้วยในยุคนั้นเทคโนโลยียังไม่ทันสมัยและแพร่หลาย ทำให้องค์ความรู้ตกอยู่กับชนชั้นนำหรือชนชั้นปกครอง ฉะนั้น พวกเขาจึงเชื่อมั่นและรับฟังคำสั่งจากผู้นำหรือหัวหน้างานที่มีองค์ความรู้มากกว่า ขณะเดียวกันคนยุคนี้ใช้ชีวิตเรียบง่าย เป็นคนเก็บออมมากกว่าใช้

กลุ่มที่ 2 เจเนอเรชั่นเอ็กซ์ (Generation X) หรือเรียกสั้นๆ ว่า Gen-X ซึ่งเป็นคนวัยทำงานในยุคปัจจุบัน (พ.ศ.2508-2522 หรืออายุระหว่าง 37-51 ปี) เป็นผลกระทบจากการผลิตประชากรล้นจนต้องคุมกำเนิด ขณะเดียวกันเทคโนโลยีเริ่มทันสมัยและแพร่หลายขึ้น และเริ่มมีตัวเลือกมากขึ้น ทำให้คนกลุ่มนี้เริ่มมีความอดทนน้อยลง มักจะตั้งคำถามว่าทำไมชีวิตต้องทน ในเมื่อมี

โอกาสและตัวเลือกมากขึ้น คนเจนเอเรชั่นนี้ทำงานด้วยตัวเอง ยึดระบบชนชั้นน้อยลง เก็บออมและใช้เท่าที่มี เลือกรางานที่ชอบ รักอิสระ และมีความคิดสร้างสรรค์นอกกรอบ

กลุ่มที่ 3 เจเนอเรชันวาย (Generation Y) หรือ Gen-Y ซึ่งเป็นคนวัยตั้งแต่มัธยมศึกษาตอนปลายถึงเริ่มทำงานใหม่ (พ.ศ.2523-2540 หรืออายุระหว่าง 20-36 ปี) คนกลุ่มนี้เกิดมาพร้อมเทคโนโลยีทันสมัยและแพร่หลาย รวมทั้งองค์ความรู้ ทำให้มีความอดทนเริ่มน้อยลง สามารถชื่นชอบ Copy-Paste และเปลี่ยนงานบ่อย คนเจนเอเรชั่นนี้ไม่ชอบชนชั้นในการทำงานและการใช้ชีวิต โดยชอบการทำงานเป็นทีม ทำงานร่วมกันมากกว่าฟังคำสั่งจากหัวหน้าหรือผู้นำอย่างเดียว และการบังคับขู่เชิญจากพ่อแม่

กลุ่มที่ 4 เจเนอเรชันซี หรือ แซด (Generation Z) หรือ Gen-Z (พ.ศ.2540 ขึ้นไป หรืออายุต่ำสุด-19 ปี) ซึ่งเป็นคนกลุ่มวัยตั้งแต่แรกเกิดถึงมัธยมศึกษาตอนต้น คนกลุ่มนี้เกิดมาด้วยการเลี้ยงดูที่เพียบพร้อม เทคโนโลยีทันสมัยและแพร่หลาย รวมถึงองค์ความรู้ ได้สิ่งที่ต้องการมาอย่างง่ายดาย และมีตัวเลือกมาก ทำให้คนกลุ่มนี้มักทำในสิ่งที่ชอบ ชอบความสะดวกสบาย ไม่ชอบพิธีการ และสามารถทำอะไรหลายๆ อย่างได้ในคราวเดียวกัน

(2) เพศ (Sex) การวิจัยทางจิตวิทยาได้แสดงให้เห็นถึงความแตกต่างกันอย่างมากระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในเรื่องของความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ตามบทบาททางเพศและอิทธิพลของวัฒนธรรม ผู้หญิงมักเป็นคนจิตใจอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ (Emotional) โอนอ่อนผ่อนตาม (Submissive) และเป็นแม่บ้านแม่เรือน (Home – oriented) นอกจากนี้การวิจัยยังพบว่า ผู้หญิงถูกชักจูงใจได้ง่ายกว่าผู้ชาย ใช้เหตุผลน้อยกว่าผู้ชาย และผู้หญิงมีความสามารถในการคาดคะเนความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลได้แม่นยำกว่าผู้ชาย ความแตกต่างอีกอย่างหนึ่งระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายคือ เมื่อมีความผิดพลาดเกิดขึ้นผู้หญิงมักจะโทษตัวเอง ในขณะที่ผู้ชายมักจะโทษคนอื่นหรืออุปสรรคอื่นๆ

(3) การศึกษา (Education) การศึกษาหรือความรู้ เป็นตัวแปรที่สำคัญต่อประสิทธิภาพการสื่อสารของผู้รับสาร คนที่ได้รับการศึกษาในระดับ ในยุคสมัย ในระบบการศึกษา และสาขาวิชาที่ต่างกัน ย่อมมีความรู้สึนึกคิดและอุดมการณ์ที่แตกต่างกันไป รวมทั้งได้รับประสบการณ์ที่ทำให้ได้เรียนรู้สิ่งสมมาจากพ่อแม่ ครู ญาติ พี่น้อง เพื่อน สื่อมวลชน และตนเอง

คนที่มีการศึกษาสูงหรือมีความรู้ดีจะได้เปรียบในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะมีความรู้กว้างขวางในหลายเรื่อง มีความเข้าใจคำศัพท์มาก และมีความเข้าใจสารได้ดี แต่เป็นคนที่ไม่

ค่อยจะเชื่ออะไรง่าย ๆ ต้องมีหลักฐานหรือเหตุผลสนับสนุนเพียงพอจึงจะเชื่อ ไม่เช่นนั้นจะเกิดการโต้แย้งขึ้น ผู้รับสารที่มีการศึกษาต่างกันจะได้ผลทางด้านทักษะการสื่อสาร ความรู้ ทักษะคิด และพฤติกรรมการสื่อสารที่ต่างกัน โดยทั่วไปคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อมวลชนมากกว่าคนที่มีความรู้ต่ำ และคนที่มีการศึกษาสูงมักจะใช้สื่อประเภทสื่อสิ่งพิมพ์ ในขณะที่คนที่มีการศึกษาต่ำจะใช้สื่อประเภทวิทยุ โทรทัศน์ และภาพยนตร์

(4) สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Socio - economic Status) หมายความว่า อาชีพ (Occupation) รายได้ (Income) เชื้อชาติและชาติพันธุ์ (Race and ethnic group) ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว โดยการวิจัยทางด้านนิเทศศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นว่าสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจของผู้รับสารมีอิทธิพลอย่างสำคัญต่อปฏิกริยาของผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสารและสาร ทำให้คนมีวัฒนธรรม มีประสบการณ์ ทักษะคิด ค่านิยมและเป้าหมายที่ต่างกัน คนที่มีอาชีพต่างกัน ย่อมมองโลก มีแนวคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป รายได้ของคน ย่อมมีส่วนในการกำหนดความต้องการของคน ตลอดจนความคิดและพฤติกรรมเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ และคนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกัน ย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อและพฤติกรรมที่ต่างกัน สำหรับคนเชื้อชาติต่างกัน ย่อมมีวัฒนธรรมย่อยของแต่ละเชื้อชาติ ซึ่งมีส่วนต่อทักษะคิด ความคิดและพฤติกรรมของคนในเชื้อชาติที่แตกต่างกัน เช่น คนเชื้อชาติจีนมีความคิดว่ามีลูกมากๆ ดี จะได้ช่วยกันทำมาหากิน หรือมีความคิดว่าลูกชายดีกว่าลูกสาว เป็นต้น

(5) ศาสนา (Religion) การนับถือศาสนามีอิทธิพลต่อผู้รับสารทั้งในด้านทักษะคิด ค่านิยม และพฤติกรรม ศาสนามีส่วนเกี่ยวข้องกับคนและกิจกรรมในชีวิตประจำวันตั้งแต่เกิดจนตาย ศาสนามีอิทธิพลต่อความคิดของคนอย่างน้อยที่สุด 3 ด้าน คือ อิทธิพลต่อทักษะคิดด้านศีลธรรม คุณธรรม และความเชื่อทางจรรยา อิทธิพลต่อทักษะคิดด้านเศรษฐกิจ และอิทธิพลต่อทักษะคิดด้านการเมือง ดังนั้นคนที่นับถือศาสนาต่างกันจะมีความคิด ความเชื่อ ค่านิยมและพฤติกรรมที่แตกต่างกันไป

นอกจากนี้แล้ว ยุพา สุภากุล (2534) ได้กล่าวถึงลักษณะทางประชากรของผู้รับสารอีกลักษณะหนึ่งคือ ภูมิลำเนา ลักษณะผู้รับสารที่อยู่ในพื้นที่ภูมิประเทศ ภูมิอากาศและสภาพการบริการคมนาคมและการสื่อสารแตกต่างกัน ทำให้มีส่วนต่อการกำหนดการศึกษา ความรู้ ความคิด ทักษะคิด วัฒนธรรม และพฤติกรรม

2.1.3 การวิเคราะห์ผู้รับสาร

สุกัญญา บุรณเดชาชัย (ม.ป.ป.) กล่าวว่า เมื่อพิจารณาจากสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป ผู้รับสารจะเปิดรับสื่อมวลชนชนิดใดนั้น น่าจะเกิดจากมูลเหตุจูงใจหลายประการ เช่น

2.1.3.1 จุดมุ่งหมายในการเปิดรับ กรณีที่ผู้รับสารต้องการหวังผลทางสติปัญญา ผู้รับสารก็จะมุ่งหวังบริการจากสื่อมวลชนที่เสนอสารประโยชน์ ส่วนกรณีที่ผู้รับสารหวังผลทางอารมณ์ คือความสนุกสนานเพลิดเพลิน ผู้รับสารก็ต้องเลือกเปิดรับสื่อที่ให้ความบันเทิง

2.1.3.2 ความสามารถในการรับสื่อมวลชน สื่อมวลชนแต่ละชนิดมีข้อจำกัดต่างกัน เช่น หนังสือพิมพ์และนิตยสาร อย่างน้อยผู้รับสารจะต้องอ่านออกเขียนได้ สำหรับโทรทัศน์จะต้องมีเครื่องรับซึ่งราคาค่อนข้างสูง ต้องมีเสาอากาศและมีไฟฟ้าใช้ ดังนั้นการรับสื่อมวลชนในที่นี้จึงหมายถึง ทั้งในแง่ฐานะทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษา สภาพการคมนาคม ตลอดจนสาธารณสุขบุคคลที่จำเป็น ดังนั้นประชาชนในเมืองย่อมมีความสามารถในการรับสื่อมวลชนมากกว่าประชาชนในชนบทนั่นเอง

2.1.3.3 ความสะดวกในการเปิดรับ สื่อมวลชนใดที่สามารถเข้าถึงผู้รับสารได้มากก็จะมีโอกาสถูกเปิดรับได้มากเช่นกัน

2.1.3.4 ความสนใจของผู้เปิดรับ สื่อมวลชนใดที่สามารถเสนอเรื่องราวที่เป็นที่ชื่นชอบหรือสนใจของผู้รับสารและตอบสนองได้มากกว่า ย่อมได้รับการถูกเลือกเปิดรับสื่อชิ้นนั้นมากกว่าสื่ออื่น

2.1.3.5 นิสัยและความเคยชิน สื่อที่ถูกเปิดรับเป็นประจำ นานเข้าก็จะเกิดเป็นนิสัย และความเคยชินจนกลายเป็นมาตรฐานและค่านิยมต่อไป เช่น หากเราอ่านหนังสือพิมพ์ทุกๆ วันไหนที่ไม่ได้อ่านก็จะรู้สึกเหมือนขาดอะไรไป

ในขณะที่ ยูพา สุภากุล (2534) กล่าวว่า การที่ผู้รับสารจะเลือกเปิดรับสื่อชนิดใด ขึ้นอยู่กับเกณฑ์การเลือกสื่อ ซึ่งมีความสอดคล้องกับเหตุจูงใจในการเปิดรับสื่อดังที่กล่าวมาแล้ว แต่มีเกณฑ์บางประการที่เพิ่มเติม คือ

2.1.3.6 ลักษณะเฉพาะของสื่อ มีผลต่อการเลือกสื่อของผู้รับสาร เช่น ลักษณะเด่นของหนังสือพิมพ์ คือ ให้ข่าวสารในรายละเอียดที่ดีกว่า ราคาถูก และสามารถนำติดตัวไปได้ทุกที่ หรือ

ลักษณะเด่นของโทรทัศน์ ทำให้ได้เห็นภาพจริง เหมือนร่วมอยู่ในเหตุการณ์ ส่วนคนที่มีความไม่มากนัก ก็จะนิยมใช้วิทยุกระจายเสียงเพื่อรับฟังข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว

2.1.3.7 เลือกสื่อที่สอดคล้องกับตน ผู้รับสารจะเลือกสื่อที่สอดคล้องกับความรู้ ค่านิยม ความเชื่อ และทัศนคติของตน เช่น นักวิชาการ นักศึกษา นักปกครอง มักนิยมอ่านหนังสือพิมพ์ที่เสนอข่าวหนัก เป็นต้น

2.1.3.8 เลือกตามการเลือกสรร (Selective Process) ในกระบวนการเลือกสรรของผู้รับสาร เป็นการเลือกเพื่อการรับรู้ ได้แก่

(1) การเลือกเปิดรับหรือเลือกสนใจ (Selective Exposure or Selective Attention) หมายถึง แนวโน้มที่ผู้รับสารจะเลือกสนใจ หรือเปิดรับข่าวสารจากแหล่งหนึ่งแหล่งใด เช่น เลือกซื้อหนังสือพิมพ์ฉบับใดฉบับหนึ่ง เลือกชมรายการโทรทัศน์ช่องใดช่องหนึ่ง เป็นต้น

เฟสติงเกอร์ ได้ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการเลือกเปิดรับข่าวสารว่ามีความสัมพันธ์กับทัศนคติเดิม โดยบุคคลมักจะแสวงหาข่าวสารเพื่อสนับสนุน รักษา ปกป้องทัศนคติเดิมที่มีอยู่ และหลีกเลี่ยงข่าวสารที่ขัดแย้งกับความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเดิมของตนเอง ทั้งนี้เพราะการได้รับข่าวสารใหม่ๆ ที่ไม่ลงรอยหรือสอดคล้องกับความรู้ความเข้าใจหรือทัศนคติที่มีอยู่เดิมแล้ว จะเกิดภาวะจิตใจไม่สมดุลหรือไม่สบายใจ ที่เรียกว่า “Cognitive Dissonance” นอกจากทัศนคติดั้งเดิมแล้ว ยังมีปัจจัยด้านสังคม บุคลิกภาพ ปัจจัยทางการสื่อสาร ปัจจัยทางประชากรศาสตร์ มาประกอบด้วยในการเลือกเปิดรับและเลือกสนใจ (ยุพา สุภากุล 2534 น. 126)

(2) การเลือกรับรู้และการเลือกตีความหมาย (Selective Perception and Selective Interpretation) ผู้รับสารจะเลือกรับรู้เฉพาะเรื่อง เฉพาะรายการ เฉพาะผู้ส่งสารและเลือกตีความหมายของสารตามประสบการณ์ ความรู้และทัศนคติของตน ดังนั้นในสารชิ้นเดียวกันแต่ละคนจะเลือกตีความและเข้าใจแตกต่างกันไป

การเลือกตีความหมาย เดวิด เค.เบอร์โล (อ้างถึงใน ยุพา สุภากุล, 2534) กล่าวว่า คนเลือกตีความหมายของภาษาขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของตน โดยจำแนกได้เป็น 4 ลักษณะคือ

- ความหมายโดยตรง (Denotative meaning) เป็นการให้ความหมายของคำโดยเชื่อมโยงเข้ากับสิ่งของ เป็นการให้ความหมายโดยตรงเกี่ยวกับความจริงทางกายภาพ

- ความหมายตามโครงสร้างของภาษา (Structural meaning) เป็นการให้ความหมายตามกระบวนการจัดเรียงคำเข้าด้วยกันอย่างมีความสัมพันธ์ หรือตามหลักไวยากรณ์ หรือตามโครงสร้างของภาษา แต่ละวัฒนธรรมมีวิธีการใช้ภาษาของกลุ่มตนว่ามีความหมายอย่างไร
- ความหมายตามอรรถาธิบาย (Contextual meaning) เป็นความหมายที่เกิดจากการพรรณนา หรืออธิบายเนื้อหาของเรื่องราวที่ทำการสื่อสาร เป็นการใช้อื่นที่มีความหมายโดยตรงกับคำที่ผู้รับสารไม่รู้ความหมายในการอธิบายเนื้อหา
- ความหมายเฉพาะตัว (Connotative meaning) เป็นความหมายส่วนตัวของบุคคล ซึ่งมักขึ้นอยู่กับประสบการณ์ส่วนบุคคล เป็นความหมายที่ไม่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริงทางกายภาพหรือความเป็นจริงทางรูปแบบแต่เกี่ยวข้องกับความเป็นจริงทางสังคม เป็นการบอกให้ผู้รับสารทราบว่าผู้ส่งสารมีความคิดเห็นอย่างไร มีความรู้สึก มีความเชื่อและมีทัศนคติอย่างไร คำที่ใช้มีความหมายเชิงประเมินและต้องการให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายเหมือนตนด้วย จนในที่สุดเป็นความหมายส่วนรวม เข้าใจกันได้ทั่วไป

(3) การเลือกจดจำ (Selective Retention) เป็นการเลือกจดจำข่าวสารเฉพาะส่วนที่ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ทัศนคติ ฯลฯ ของตนเอง และมักจะลืมในส่วนที่ไม่สนใจหรือไม่เห็นด้วยได้ง่ายกว่า

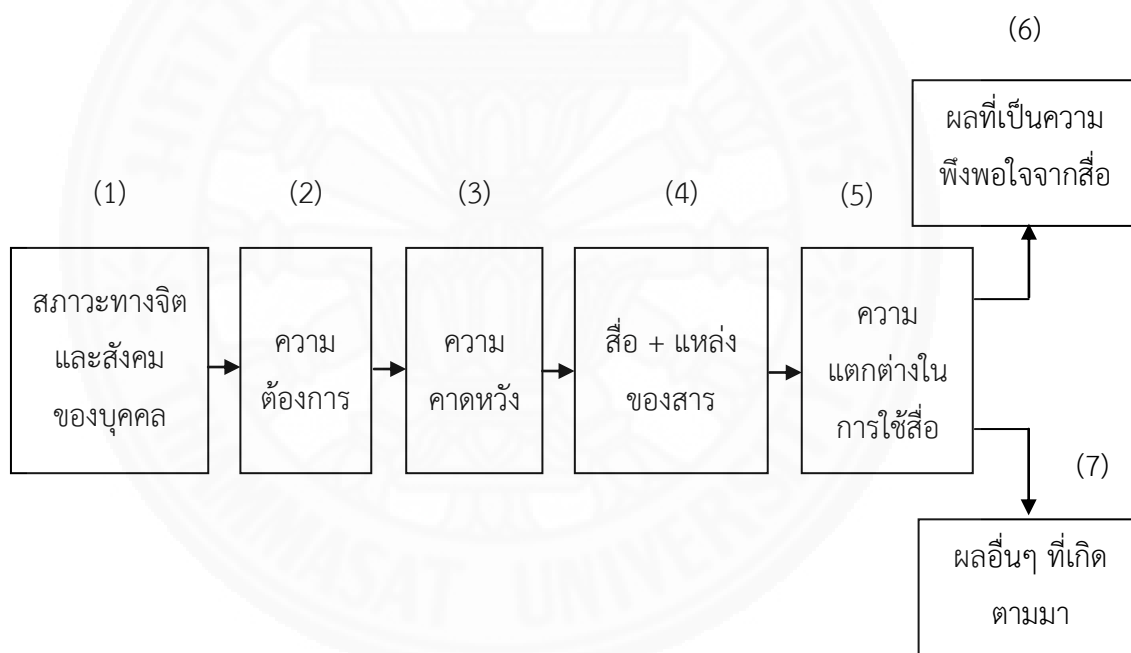
การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับผู้รับสาร คือผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย ดังนั้นแนวคิดนี้ จึงเป็นแนวคิดที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์ผู้รับสารที่มีลักษณะแตกต่างกัน โดยเน้นความแตกต่างทางด้านลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ที่อาจจะมีผลต่อความต้องการใช้ประโยชน์ พฤติกรรมการอ่าน และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

2.2 ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (Uses and Gratifications)

การวิจัยในช่วงแรกของทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (Uses and Gratifications) เกิดจากข้อสงสัยที่ว่าทำไมผู้รับสารจึงใช้สื่อ อะไรคือแรงจูงใจให้มีการใช้สื่อ เนื้อหาจากสื่อที่เลือกใช้ และอะไรคือความพึงพอใจของผู้รับสาร เช่น ในปี ค.ศ. 1942 ชัทแมน (Shutman) ศึกษาแรงจูงใจของการฟังวิทยุเพลงเฮวีเมทัล และเฮร์ซอก (Herzog) ศึกษาความ

พึงพอใจที่แม่บ้านได้รับจากการฟังละครวิทยุภาคกลางวัน เป็นต้น ซึ่งการศึกษาดังกล่าวนำไปสู่ข้อค้นพบว่า ผู้รับสารใช้สื่อเพราะสื่อช่วยเติมเต็มความต้องการต่างๆ ของผู้รับสาร ซึ่งมีกระบวนการ คือ 1) พื้นฐานทางสังคมและจิตใจ ก่อให้เกิด 2) ความต้องการที่จำเป็นของแต่ละบุคคล ส่งผลให้เกิด 3) ความคาดหวังจาก 4) สื่อและแหล่งของสาร และทำการ 5) เปิดรับสื่อต่างๆ จนกระทั่ง 6) ได้รับความพึงพอใจตามความต้องการของบุคคล รวมทั้งอาจจะได้ 7) ผลอื่นๆ ที่ตามมาอีกด้วย (Katz, Blumler & Gurevitch, 1974, as cited in Jay G. Blumler and Elihu Katz, 1974, P. 20)

จากกระบวนการข้างต้น กาญจนา แก้วเทพ (2554) ได้นำมาเขียนเป็นกรอบกระบวนการ ดังนี้

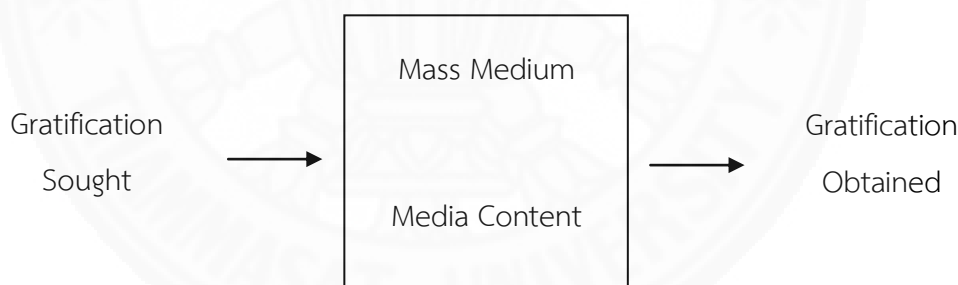
ภาพที่ 2.1 แบบจำลองการใช้สื่อและความพึงพอใจ

จาก: สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา (น. 286), โดย กาญจนา แก้วเทพ, 2554, กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

กรอบกระบวนการข้างต้น กาญจนา แก้วเทพ (2554, น. 285-286) ได้อธิบายว่า โดยส่วนใหญ่ในการเปิดรับข่าวสารของผู้รับสารนั้น คนเรามีความตั้งใจที่จะแสวงหาข่าวสารเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง เช่น เพื่ออาชีพการงาน เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกซื้อ เพื่อควบคุม

สถานการณ์ เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการลงมือกระทำ (เช่น รายงานพยากรณ์อากาศ) เมื่อมีความตั้งใจที่แน่วแน่ดังกล่าว การเข้าไปใช้สื่อจึงมีใช้กิจกรรมที่กระทำไปตามยถากรรมหรือไร้เป้าหมาย หากแต่เป็นกิจกรรมที่มีเป้าประสงค์ที่แน่นอน (เรียกว่าเป็น Goal – oriented activity) ในท่ามกลางสภาวะการแสวงหาข่าวสารของผู้รับสารนี้ สื่อมวลชนมิได้เป็นทางเลือกเดียวของคุณ หากทว่าเป็นเพียงตัวเลือกตัวหนึ่งท่ามกลางตัวเลือกตัวอื่นๆ และสื่อมวลชนคงต้องพบว่าแหล่งข่าวสารอื่นๆ มีฐานะเป็นคู่แข่งไปโดยปริยาย (หลักการข้อนี้มันยยะที่ลดสถานะและความสำคัญของสื่อมวลชนที่มีต่อบุคคลลงมา) สำหรับทิศทางที่บุคคลจะเลือกแสวงหาและใช้สื่อประเภทใดนั้น จะเกิดจากความต้องการของบุคคลนั้นเป็นปฐมเหตุ จากนั้นความต้องการดังกล่าวจะถูกแปรมาเป็นแรงจูงใจ (Motivation) ที่จะผลักดันให้บุคคลเคลื่อนไหวเข้าหาการใช้สื่อประเภทต่างๆ

และการศึกษาตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (Uses and Gratifications) ทำให้ได้ข้อค้นพบและเป็นที่มาของแบบจำลองความต้องการแสวงหาประโยชน์และความพึงพอใจจากการใช้สื่อดังภาพ

ภาพที่ 2.2 แบบจำลองความต้องการแสวงหาประโยชน์และความพึงพอใจจากการใช้สื่อ

จาก: The Use of mass Communication (p. 89), by Jay G. Blumler and Elihu Katz, 1974, London: sage.

โรเซนเกรน (Rosengren, as cited in Jay G. Blumler and Elihu Katz, 1974, p. 271 อ้างถึงใน ไพลีน สมหารพันธุ์, 2556) อธิบายถึงภาพรวมของการศึกษาตามแนวทฤษฎีนี้ไว้ว่า ความต้องการพื้นฐานของบุคคลก่อให้เกิดปัญหาที่บุคคลต้องหาทางแก้ไข ดังนั้นบุคคลจะมองหาทาง

แม้ แต่อย่างไรก็ตามความต้องการของบุคคลถูกกำหนดโดยสภาพทางสังคม โครงสร้างของสื่อ และลักษณะของบุคคลนั่นเอง การรับรู้ปัญหาและทางแก้ไขปัญหานำไปสู่แรงจูงใจในการใช้สื่อมวลชนหรือพฤติกรรมอย่างอื่น จนเกิดความพึงพอใจและความพึงพอใจจะส่งผลต่อลักษณะของบุคคล

นอกจากนี้ โรเซนเกรน (Rosengren, as cited in Blumler & Katz, 1974, p. 270-285 อ้างถึงใน ไพลีน สมานพันธ์, 2556 น. 17) ยังได้อธิบายเพิ่มเติมไว้ว่า คำว่าความต้องการแสวงหาประโยชน์ (User) กับคำว่าความพึงพอใจ (Gratifications) มีความสัมพันธ์กันในแง่ที่ว่าความต้องการแสวงหาประโยชน์สามารถนำไปสู่ความพึงพอใจ และความพึงพอใจก็อาจได้รับความต้องการแสวงหาประโยชน์ ดังนั้นนักวิจัยอาจเลือกศึกษาตัวใดตัวหนึ่งก็ได้

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ (2550) กล่าวว่า ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ (Uses and Gratifications) ได้เพิ่มเติมมิติเรื่องอรรถประโยชน์ของผู้รับสาร โดยพิจารณาใน 3 ด้านหลัก คือ

1. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง และผ่อนคลายความเครียด (diversion)
2. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรอบข้าง (personal relationship)
3. ผู้รับสารใช้สื่อเพื่อสร้างเอกลักษณ์หรือความเป็นตัวตน (personal identity)

Lull (1982 อ้างถึงใน อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2550) ได้อธิบายลักษณะการเลือกใช้ประโยชน์จากสื่อในทางสังคมของผู้รับสารเพิ่มเติม ดังนี้

1. เพื่อให้เกิดการจัดวางโครงสร้างในชีวิตประจำวัน เช่น ตื่นนอนตอนเช้าด้วยเสียงนาฬิกาปลุกของวิทยุรายการโปรด อ่านหนังสือพิมพ์ในระหว่างทานอาหารเช้า ดูข่าวโทรทัศน์ในระหว่างอาหารเย็นและดูละครโทรทัศน์ก่อนเข้านอน เป็นต้น
2. เพื่อให้เกิดการสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ด้วยการนำเอาเรื่องราว เช่น ข่าวละคร จากสื่อมวลชน มาเป็นหัวข้อในการสนทนากับเพื่อนฝูง หรือเมื่อต้องการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น
3. เพื่อเพิ่มเติมการติดต่อ หรือเพื่อหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ เช่น การนั่งล้อมวงดูโทรทัศน์อย่างพร้อมหน้าพร้อมตากันในครอบครัวอาจเพิ่มบรรยากาศของความสัมพันธ์ในครอบครัวได้ ในขณะที่เดียวกัน ในสถานการณ์ที่ต่างกัน บางคนอาจเลือกที่จะเอาใจจดจ่ออยู่หน้าโทรทัศน์เพื่อตัดขาดออกจากผู้คนรอบข้างในช่วงระยะเวลาหนึ่ง หรือเลี้ยงไปดูโทรทัศน์ตามลำพังในห้องนอน

4. เพื่อการเรียนรู้ทางสังคม ผู้รับสารสามารถที่จะเรียนรู้รายละเอียดของประเด็นที่อ่อนไหวทางสังคมต่างๆ เช่น ประเด็นเรื่องการจัดสรรทรัพยากรธรรมชาติได้โดยผ่านรายการข่าวและวิเคราะห์ข่าวจากโทรทัศน์

5. เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการควบคุมสถานการณ์ เช่น การได้รับรู้ข่าวสารก่อนผู้อื่น เพื่อนำไปสู่การจัดเตรียมหรือป้องกันภัย เช่น รู้ข่าวพายุไต้ฝุ่นล่วงหน้าเพื่อเตรียมหาทางป้องกันน้ำท่วม (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2550 น. 526-527)

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (Uses and Gratifications) เป็นทฤษฎีหลักในการศึกษา เนื่องจากต้องการศึกษาถึงความต้องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ดังนั้นทฤษฎีนี้จะถูกนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามและการวิเคราะห์ผลการศึกษาต่อไป

2.3 ความรู้เกี่ยวกับนวนิยาย

2.3.1 ความหมายของนวนิยาย

คำว่า “นวนิยาย” นี้ นักวิชาการด้านวรรณคดีศึกษาของไทยยอมรับกันแล้วว่า เป็นคำที่ใช้ในความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Novel” ซึ่ง E.M. Forster ให้คำจำกัดความสำหรับความหมายของคำว่า “นวนิยาย” คือ เป็นบันเทิงคดีร้อยแก้วรูปแบบหนึ่ง ที่ควรจะมีควมยาวไม่น้อยกว่า 50,000 คำ ซึ่งผู้แต่งใช้เรื่องราวที่สมมติขึ้นให้ดูเป็นเรื่องจริงหรือเหมือนเรื่องจริง (วิภา เสนานานู กงกะนันทน์, 2540 น. 4)

ไพโรจน์ บุญประกอบ (2539 น. 103) ได้ให้นิยามของคำว่า นวนิยาย ไว้กว้างๆ ดังนี้ นวนิยาย คือ บันเทิงคดีร้อยแก้วที่มีความยาวไม่จำกัด สามารถพลิกแพลงกลวิธีการเขียนได้หลากหลาย ทุกสิ่งทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ไม่ว่าจะทางกายหรือทางจิต พฤติกรรมทุกชนิดของมนุษย์สามารถนำมาผูกเป็นเรื่องของนวนิยายได้ นวนิยายอาจจะเกิดจากจินตนาการหรือความจริงผสมจินตนาการก็ได้

กล่าวโดยสรุปคือ นวนิยาย เป็นบันเทิงคดีร้อยแก้วที่เป็นเรื่องสมมติขึ้นจากจินตนาการ หรือความจริงผสมจินตนาการของผู้เขียน มีความสมจริงราวกับว่าเป็นเรื่องจริง และมีความยาวไม่จำกัด

2.3.2 องค์ประกอบของนวนิยาย

องค์ประกอบของนวนิยาย (เกกิง พันธุ์เกกิงอมร, 2541)

2.3.2.1 แก่นเรื่อง หรือ “Theme” หมายถึง ทศนะ เจตนารมณ์หรือวัตถุประสงค์ของผู้เขียน ที่มุ่งแสดงต่อผู้อ่านโดยแฝงอยู่ในเนื้อหาของนวนิยายนั้นๆ แก่นเรื่องเปรียบเสมือนหัวใจของเรื่อง เพราะเป็นแกนหลักในการเขียนที่ผู้เขียนใช้ในการวางโครงเรื่อง สร้างตัวละคร สร้างฉากและบรรยากาศ รวมไปถึงกลวิธีการเล่าเรื่องด้วย โดยแก่นเรื่องในนวนิยายจะไม่ปรากฏชัดเจน นักเขียนสมัยใหม่ส่วนมากจะเสนอแก่นเรื่องเป็นนัย จึงเป็นหน้าที่โดยตรงของผู้อ่านจะต้องตีความ และหยิบยกสาระเอาเองว่าแก่นเรื่องของนวนิยายนั้นคืออะไร จึงกล่าวได้ว่า แก่นเรื่องคือความคิดหรือความหมายกลางของเรื่อง แก่นเรื่องจะทำหน้าที่รวมประเด็นต่างๆ ของโครงเรื่อง ตัวละคร ฉาก มุมมอง สัญลักษณ์และส่วนประกอบอื่นๆ ของเรื่องให้เป็นจุดเดียวกัน

2.3.2.2 โครงเรื่อง หรือ พล็อตเรื่อง (Plot) เป็นกลวิธีการนำเสนอเรื่องราวหรือเหตุการณ์ในนวนิยาย ตามลำดับความเหมาะสมเป็นฉากๆ เป็นตอนๆ ตามที่ผู้เขียนได้วางไว้ การเสนอเรื่องราวเป็นฉากหรือเป็นตอนไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเวลา แต่อาจสลับเวลาหรือสลับเหตุการณ์รวมทั้งการเสนอย้อนหลังหรือเสนอล่วงหน้าก็ได้

2.3.2.3 ตัวละคร (Character) หมายถึงผู้ประกอบพฤติกรรมตามเหตุการณ์ในเรื่อง หรือเป็นผู้ได้รับผลจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งความรู้สึกริक्त อารมณ์และการกระทำ ตลอดจนคำพูด ซึ่งผู้เขียนนำต้นแบบมาจากบุคคลจริงๆ แล้วหล่อหลอมเป็นบุคลิกลักษณะของตัวละครแต่ละตัว

ตัวละครในนวนิยายจะมีสองประเภทใหญ่ๆ คือ ประเภทไม่เปลี่ยนแปลงบุคลิก (Static character หรือ Flat character) และประเภทเปลี่ยนแปลงบุคลิก (Changing character หรือ Round character) ตัวละครสองประเภทยังแยกประเภทตามบทบาทและความสำคัญในเรื่อง เป็นตัวละครเอกหรือตัวละครสำคัญ (Major character) และตัวละครรอง (Minor character) อีกด้วย

2.3.2.4 บทสนทนา (Dialogue) หมายถึง คำพูดโต้ตอบของตัวละครในเรื่อง เพราะตัวละครจำเป็นต้องมีการสื่อสารระหว่างกันและกัน เพื่อแสดงความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ ทัศนคติและความต้องการหรือไม่ต้องการต่างๆ ตัวละครแต่ละตัวต้องมีบทสนทนาที่เป็นจริง เหมาะสมกับฐานะ อาชีพ ระดับการศึกษา ตลอดจนบุคลิกลักษณะและอุปนิสัยที่ไม่เหมือนกัน รวมทั้งอารมณ์และความรู้สึกในขณะที่แสดงบทบาทนั้นๆ ในเรื่อง และบทสนทนาที่ดีจะต้องมีส่วนช่วยในการดำเนินเรื่อง โดยการใช้บทสนทนาแทนการบรรยาย คือทำให้เรื่องดำเนินต่อไปได้รวดเร็วขึ้น และไม่น่าเบื่อกับการบรรยายที่ยืดยาวของผู้เขียน และมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านได้รู้จักตัวละครในเรื่อง ทั้งมีส่วนช่วยให้เรื่องมีความน่าอ่าน น่าสนใจ และมีชีวิตชีวา โดยเฉพาะบทสนทนาที่คมคายและมีอารมณ์ขัน

บทสนทนาโดยทั่วไปเป็นคำพูดระหว่างตัวละครสองตัวขึ้นไป แต่มีบทสนทนาอีกประเภทหนึ่งที่เป็นคำพูดของตัวละครเพียงตัวเดียว มีลักษณะเป็นการพูดเองเออเอง ที่เรียกว่า “บทพูดเดี่ยว” (Monologue) และถ้าเป็นการพูดในใจเรียกว่า “บทพูดเดี่ยวในใจ” (Interior monologue) อาจเป็นความคิดคำนึง การรำพึงรำพัน การปรารภกับตัวเอง หรือที่ทางวรรณกรรมเรียกว่า “กระแสสำนึก” (Stream of Consciousness)

2.3.2.5 ฉาก (Setting) และบรรยากาศ (Atmosphere)

ฉาก หมายถึง สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์หรือตัวละครแสดงพฤติกรรม ฉากใช้เป็นภูมิหลังในการเล่าเรื่องของผู้เขียน ฉากจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นวนิยายมีความสมจริง

บรรยากาศ คือ กลิ่น เสียง แสง สี และสัมผัสอื่นๆ ที่สามารถทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์และความรู้สึกคล้อยตาม หรือเห็นภาพของเหตุการณ์และพฤติกรรมของตัวละครเด่นชัดขึ้น ผู้เขียนจะต้องมีความรู้จริงและประสบการณ์เกี่ยวกับฉากและบรรยากาศที่จะใช้หรือบรรยายในฉากนั้นๆ โดยไม่ผิดข้อเท็จจริง ดังนั้นฉากและบรรยากาศที่ดีจะต้องมีความสอดคล้องกับเนื้อเรื่องและมีส่วนช่วยสร้างบรรยากาศในเรื่องและมีความถูกต้องตามสภาพความเป็นจริงตามภูมิศาสตร์และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์

นวนิยายหลายเรื่องให้ความสำคัญกับฉากในฐานะเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อแก่นเรื่องและโครงเรื่อง เพราะเป็นสถานที่ที่ตัวละครจำเป็นต้องไปแสดงบทบาท พฤติกรรม และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในภายหลัง อย่างไรก็ตาม ฉากของนวนิยายไม่จำเป็นต้องจำลองมาจาก

ฉากในชีวิตจริงเสมอไป บางครั้งนักเขียนจะภูมิใจในความสามารถของตนเองที่สร้างเรื่องสมมติขึ้นมาทั้งหมด ทั้งฉาก ตัวละครและการกระทำต่างๆ

2.3.3 ประเภทของนวนิยาย

การแบ่งประเภทของนวนิยายมีหลายแนวทางด้วยกัน ในที่นี้จะขอกล่าวถึงการแบ่งประเภทของนวนิยายตามเนื้อเรื่อง ดังนี้ (วนิดา บำรุงไทย, 2544)

2.3.3.1 นวนิยายประเภทตัวเอกเป็นผู้ร้ายที่ทำความดี (Picaresque Novel) เนื้อเรื่องของนวนิยายประเภทนี้เชื่อว่าได้รับอิทธิพลมาจากเรื่องเล่าร้อยแก้วที่เรียกว่า พิคาเรสค์ ในประเทศสเปน โดยตัวเอกของเรื่องจะมีทั้งความเป็นคนดีและคนร้ายอยู่ในตัว นวนิยายไทยที่จัดอยู่ในประเภทนี้คือเรื่องที่พระเอกเป็นทั้งคนร้ายและคนดี เช่น เรื่องเสือใบ และ เรื่องเสือดำ ของ ป.อินทรปาลิต แนวเรื่องที่พระเอกเป็นคนดีแต่ปลอมเป็นมิชฉาชีพเพื่อการปราบปรามหรือกวาดล้าง ทุจริต เช่น เรื่องอินทรีแดง ของ เสก ดุสิต

นวนิยายประเภทนี้ มีลักษณะอันเห็นได้ชัดเจนว่าเป็นวรรณกรรมประเภทมุ่งให้ความเพลิดเพลินบันเทิงเป็นสำคัญ จัดเป็นโลกแห่งจินตนาการ หรือหลีกเลี่ยงความเป็นจริงด้วยการวาดฝันถึง “วีรบุรุษ” ผู้มีพฤติกรรมเยี่ยงกฎหมายเพื่อขจัดคนร้ายและปกป้องอภิบาลคนดี

2.3.3.2 นวนิยายประเภทจดหมาย (Epistolary Novel) เป็นนวนิยายที่เสนอเรื่องราวในรูปแบบของจดหมายเล่าเรื่องตัวละคร อาจเป็นตัวละครผู้ใดผู้หนึ่งเขียนถึงตัวละครอีกตัวหนึ่ง หรือหลายตัว หรือเป็นจดหมายโต้ตอบกันระหว่างตัวละคร นวนิยายประเภทนี้มีความผิดแปลกไปจากประเภทอื่นๆ ของนวนิยายที่จัดกลุ่มตามเนื้อเรื่อง เพราะนวนิยายประเภทจดหมายนี้เป็นเรื่องของกลวิธีการเสนอเรื่องของนวนิยาย ไม่ใช่เนื้อเรื่อง กล่าวคือ เป็นกลวิธีที่ใช้ตัวละครเป็นผู้เล่าเรื่องโดยผ่านจดหมายที่ตัวละครเขียน ทั้งนี้นวนิยายที่เสนอเรื่องในรูปแบบของบันทึกเหตุการณ์เรื่องราวโดยตัวละคร ในลักษณะของบันทึกประจำวัน บันทึกความทรงจำ ก็จัดอยู่ในนวนิยายประเภทนี้ด้วย

อย่างไรก็ตาม โลกของนวนิยายได้เริ่มต้นมาจากนวนิยายรูปแบบนี้ อย่างเรื่อง โรบินสัน ครูโซ ของ ดีโฟ ซึ่งเสนอในรูปแบบของบันทึก ส่วนนวนิยายไทยที่ใช้กลวิธีเสนอเรื่องด้วยจดหมายของตัวละครเป็นเรื่องแรก คือ เรื่องจดหมายจางวางหว่า พระนิพนธ์ของ น.ม.ส. ที่ทรงดัดแปลงมาจากเรื่องเดิมของ ลอริเมอร์ หรือเรื่อง ในฝัน ของ โรสลาเรน เรื่อง ทางรัก ของ ทมยันตี เรื่อง สงครามชีวิต

ของ ศรีบูรพา เรื่อง จดหมายจากเมืองไทย ของ โบตัน และ เรื่อง สะพานข้ามดาว ของ กฤษณา อโศกสิน ซึ่งล้วนเป็นนวนิยายที่ประสบความสำเร็จอย่างดีเยี่ยมทั้งสิ้น

2.3.3.3 นวนิยายประเภทพัฒนาการอันเกิดจากการศึกษาชีวิต (Maturing Novel) เป็นนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการผ่านประสบการณ์ต่างๆ ของชีวิตจนตัวละครค่อยๆ มีพัฒนาการด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เกิดความเข้าใจตนเอง รู้จักและเข้าใจโลก ตระหนักในบทบาทของตนในการดำรงชีวิตอยู่ นวนิยายประเภทนี้ ตัวละครมักมีปัญหาทางจิตใจมาก่อน ตัวอย่างนวนิยายไทยประเภทนี้ เช่น เรื่อง น้ำเซาะทราย ของ กฤษณา อโศกสิน เรื่อง ละครแห่งชีวิต ของ ม.จ.อากาศดำเกิง ทรัพย์พัฒน์ เรื่อง ความผิดครั้งแรก และ เรื่อง ชัยชนะของหลวงนฤบาล ของ ดอกไม้สด

2.3.3.4 นวนิยายประเภทจิตวิทยา (Psychological Novel) เป็นนวนิยายที่เสนอเนื้อหาเกี่ยวกับความแปรปรวนทางจิตใจ บุคลิกภาพหรือพฤติกรรมของตัวละคร อันสืบเนื่องมาจากสาเหตุทางจิตวิทยา ซึ่งโดยทั่วไปแล้วผู้อ่านจะสามารถเข้าใจหรือวิเคราะห์ตัวละครหรือเรื่องราวอย่างถ่องแท้ลึกซึ้งได้นั้น ต้องอาศัยความรู้หรือทฤษฎีทางจิตวิทยาอยู่บ้าง

นวนิยายประเภทจิตวิทยาตั้งแต่ระยะเริ่มต้นซึ่งเขียนกันมาจนถึงปัจจุบันนี้ จะเป็นปัญหาจิตวิทยาพื้นฐานของความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่พบเห็นได้โดยทั่วไป สำหรับนวนิยายไทยส่วนมากจะเป็นปัญหาการขาดความรักความอบอุ่นในวัยเด็กของตัวละคร เช่น เรื่อง ทางโค้ง และ เรื่อง ข้าวอกนา ของ ศรีฟ้า ลดาวัลย์ เรื่อง ทะเลฤาถิม ของ สุวรรณี สุคนธา เรื่อง เวลาในขวดแก้ว และ เรื่อง ขอมอนไบ่นั้ที่เธอฝันยามหนุน ของ ประภัสสร เสวิกุล เรื่อง การล่มสลายของสถาบันครอบครัวที่ความรักไม่อาจเยียวยา ของ อรุณวดี อรุณมาศ นอกจากนี้ ก็มีเรื่อง que แสดงปัญหาทางพฤติกรรมอันมีสาเหตุมาจากปมทางจิตใจของตัวละคร เช่น เรื่อง สาวแก่ ของ ศรีฟ้า ลดาวัลย์ เรื่อง ไร่เสน่หา ของ ว.วินิจฉัยกุล เป็นเรื่อง of สาวใหญ่ที่มีความเหวว่าทางอารมณ์ จนมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน เรื่อง ปมพิศवास ของ โสภาค สุวรรณ ซึ่งเสนอปัญหาของชายผู้มมีปมติดแม่

นวนิยายที่เสนอปัญหาทางจิตใจสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น เช่น เรื่อง รักในสายหมอก ของ ศิริรำไพ สะท้อนถึงตัวละครที่เผชิญภาวะกดดันให้เกิดความคับข้องใจจนเป็นการเจ็บป่วยทางร่างกาย อันเป็นกลไกการป้องกันตัวเพื่อหลีกเลี่ยงภาวะคับข้องใจของมนุษย์ เรื่อง จามจุรีสลัดใบ และ เรื่อง ล่า ของ ทมยันตี เป็นเรื่องของการเผชิญความกดดันทางจิตใจด้วยกลวิธีที่เรียกว่าบุคลิกภาพแตกแยก คือ ตัวละครจะมีสองบุคลิกลักษณะที่เหมือนเป็นคนละคน เป็นอาการของผู้ป่วยทางจิตประเภทหนึ่ง

2.3.3.5 นวนิยายแนวสังคม (Sociological Novel) เป็นนวนิยายที่มีเนื้อหาแสดงอิทธิพลของสภาพสังคมที่มีต่อตัวละครหรือเหตุการณ์ของเรื่อง แท้จริงแล้วนวนิยายกับสังคมย่อมมีความผูกพันกันอย่างแนบแน่น เพราะเมื่อกล่าวถึงมนุษย์ก็ย่อมมีวิถีชีวิตหรือสภาพสังคมควบคู่มาด้วย แต่ในการศึกษานวนิยายประเภทนี้ได้จำกัดกรอบของคำว่าสังคมให้แคบลง โดยหมายถึงสภาพสังคมต่างๆ ไป ในส่วนของสภาพสังคมเฉพาะด้านที่มักปรากฏบ่อยๆ ในนวนิยาย ก็แยกเป็นประเภทต่างหาก เช่น นวนิยายการเมือง นวนิยายประวัติศาสตร์ นวนิยายสงครามและอาชญากรรม ซึ่งมีความคาบเกี่ยวซ้ำซ้อนกันบ้าง เพราะล้วนเป็นเรื่องของสังคมทั้งสิ้น

นวนิยายไทยที่สะท้อนปัญหาหรือสภาวะของสังคมที่มีอิทธิพลต่อการหล่อหลอมหรือกดดันพฤติกรรมของตัวละคร เช่น เรื่อง ระย้า ของ สด กุรมะโรหิต เรื่อง ปิศาจ ของ เสนีย์ เสาวพงศ์ เรื่อง สงครามชีวิต ของศรีบูรพา เรื่อง ข้าวนอกนา และ เรื่อง คอนโดมีเนียม ของ ศรีฟ้า ลดาวัลย์ เรื่อง สงครามเงิน ของ ว.วินิจฉัยกุล เรื่อง ครัวบ้านนอก ของ คำหมาน คนไค เป็นต้น

บทบาทระหว่างวรรณกรรมกับสังคม มักเป็นที่พ่วงเล็งว่าวรรณกรรมทั้งหลาย โดยเฉพาะนวนิยายนั้น เป็นบันทึกข้อมูลทางสังคม หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง สังคมมีอิทธิพลต่อวรรณกรรม ส่วนวรรณกรรมจะมีอิทธิพลต่อสังคมเพียงใดนั้น แม้จะดูว่ามีความเป็นไปได้บ้าง แต่ก็มิใช่นวนิยายบางเรื่องที่จะเชื่อว่ามีอิทธิพลก่อให้เกิดปรากฏการณ์บางอย่างในสังคม หรือมีอิทธิพลทางความคิดหรือพฤติกรรมเล็กๆ น้อยๆ เช่นในครั้งที่นวนิยายเรื่องบ้านทรายทอง ของ ก.สุรางคนางค์ เป็นนวนิยายที่ครองใจผู้อ่าน มีหญิงสาวจำนวนไม่น้อยแต่งกายและไว้ผมเปียเลียนแบบ “พจมาน” เป็นต้น

2.3.3.6 นวนิยายการเมือง (Political Novel) เป็นนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการเมือง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ นวนิยายที่ตัวละครมีความเกี่ยวข้องกับการเมือง และนวนิยายที่มุ่งแสดงความคิดเห็นความเชื่อทางการเมือง ซึ่งวรรณกรรมบางเรื่องอาจเป็นประหนึ่งเอกสารโฆษณาชวนเชื่อทางการเมือง

นวนิยายการเมืองของไทย เช่น เรื่อง พัทยา ของ ดาวหาง เรื่อง เมืองนิมิตร ของ นิมิตรมงคล เรื่อง ไม้แดง ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เรื่อง แลไปข้างหน้า และ เรื่อง สงครามชีวิต ของ ศรีบูรพา เรื่อง คีนฟ้าหนาว ของ อำนาจ เย็นสบาย เรื่อง อำนาจ ของ ประภัสสร เป็นต้น

คุณค่าและความน่าสนใจของนวนิยายประเภทนี้ คือจะต้องมีคุณค่าทั้งในเชิงการ แสดงความคิดเห็นหรือปัญหาทางการเมือง และคุณค่าในฐานะวรรณกรรมบันเทิงที่ให้ความบันเทิง และกล่อมอารมณ์ให้กับผู้อ่าน

2.3.3.7 นวนิยายประวัติศาสตร์ (Historical Novel) หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ หรือบางทีก็เรียกว่า นวนิยายย้อนยุค (Period Novel) เป็นนวนิยายอีก ประเภทหนึ่งที่มีผู้อ่านและเขียนกันมาจนถึงปัจจุบัน มีลักษณะของการอาศัยฉากหรือเหตุการณ์ ในประวัติศาสตร์ หรือบุคคลในประวัติศาสตร์มาเป็นส่วนหนึ่งหรือเป็นแกนสำคัญในการเสนอเรื่อง หรืออาจใช้เป็นภูมิหลังหรือบรรยากาศของเรื่อง โดยสามารถแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ 1) นวนิยาย ซึ่งอาศัยบุคคลและเหตุการณ์จริงในประวัติศาสตร์เป็นเค้าโครงเรื่อง 2) นวนิยายที่ใช้อยุคสมัยและ สิ่งแวดล้อมเป็นฉากและสร้างตัวละครผจญภัยในยุคนั้นของเรื่อง 3) นวนิยายที่ใช้อยุคสมัยและ เหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์เป็นภูมิหลังแล้วสร้างตัวละครและเหตุการณ์ต่างๆ โดยจินตนาการอย่างมี ความสัมพันธ์กับเหตุการณ์ประวัติศาสตร์

นวนิยายประวัติศาสตร์ของไทยมีจุดเริ่มต้นตั้งแต่ยุคต้นของนวนิยายไทย เช่นเดียวกับตะวันตก นักเขียนรุ่นบุกเบิกได้แก่ อายมโฆษ ผู้เขียน “ดาบศักดิ์เหล็กน้ำพี้” ฉันทิชัย เขียน “ดาบนันทกาธุร” ลพบุรี เขียน “ชาติเสือไม่ทิ้งลาย” และ “เสวตฉัตรน่านเจ้า” บ.กาทบาท เขียน “ขุนวรวงศา” และ หลวงวิจิตรวาทการ เขียน “เพชรพระนารายณ์” “ดอกฟ้าจำปาศักดิ์” “ครุฑดำ” และ “พานทองรองเลือด” ส่วนนักเขียนและนวนิยายที่มีชื่อเสียงรู้จักกันดีในรุ่นต่อมาจนถึง ปัจจุบัน เช่น เรื่อง ขุนศึก เรื่อง บางระจัน ของ ไม้ เมืองเดิม เรื่อง ลูกทาส เรื่อง ขุนศึกมหาราช ของ รพีพร เรื่อง สี่แผ่นดิน ของ ม.ร.ว.คึกฤทธิ์ ปราโมช เรื่อง ร่มฉัตร และ เรื่อง คู่กรรม ของ ทมยันตี เรื่อง คนไททั้งแผ่นดิน ของ สันตยา ผลประสิทธิ์ เรื่อง สายโลหิต ของ โสภาค สุวรรณ เรื่อง รัตนโกสินทร์ ของ ว.วินิจฉัยกุล และ เรื่อง ประชาธิปไตยบนเส้นขนาน ของ วินทร์ เลียววาริณ

2.3.3.8 นวนิยายแสดงข้อคิด (Novel of Ideas) เป็นนวนิยายที่มุ่งแสดงข้อคิด อย่างจริงจัง นวนิยายชนิดนี้มักจะไม่ให้ความสำคัญกับตัวละครหรือเหตุการณ์ของเรื่อง เช่น เรื่อง ระย้า และ เรื่อง ปีกกิ้งกนกรแห่งความหลัง ของ สด กุระมะโรหิต ซึ่งเป็นนวนิยายเสนอข้อคิดอย่าง เครื่องเครียด นอกจากนี้นวนิยายประเภทนี้อาจนำเสนอด้วยเทคนิคที่ซับซ้อน อาจใช้สัญลักษณ์หรือ

กลวิธีแปลกๆ ที่ผู้อ่านต้องอ่านอย่างระมัดระวังเพื่อค้นหาข้อคิด เช่น เรื่อง เวลา ของ ชาติ กอบจิตติ เป็นต้น

2.3.3.9 นวนิยายมีหุ่นจริง (Roman a' Clef) หรือนวนิยายชีวิตจริง มีชื่อเป็นภาษาฝรั่งเศสซึ่งแปลว่า “นวนิยายที่มีกุญแจ” หมายถึง นวนิยายที่มีเค้าเงื่อนอันผู้อ่านอาจคาดเดาว่าตัวละครของเรื่องเป็นผู้ใดในชีวิตจริง เนื่องจากผู้แต่งได้ประพันธ์ขึ้นจากราวของบุคคลจริง ทั้งนี้อาจมีการดัดแปลงให้เหมาะสมกับความเป็นนวนิยาย

นวนิยายไทยประเภทนี้ เช่น เรื่อง ทศกวีพิเศษ ของ บุญเหลือ เป็นเรื่องของภรรยา นักการเมืองระดับผู้นำของไทยในอดีต เรื่อง เมียน้อย ของ ทมยันตี ตัวละครสำคัญคนหนึ่งของเรื่อง เป็นนักการเมืองใหญ่ในอดีตเช่นเดียวกัน เรื่อง เพลงชีวิต เป็นเรื่องชีวิตของนักแต่งเพลงสตรีผู้หนึ่ง เรื่อง ประตูที่ปิดตาย ของ กฤษณา อโศกสิน เป็นเรื่องของสตรีที่ใช้ชีวิตสมรสกับชายผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ เป็นต้น ซึ่งความเข้าใจของนวนิยายประเภทนี้ คือ ผู้อ่านทราบว่าเป็นเรื่องราวชีวิตจริง ย่อมโน้มน้าวให้ติดตามด้วยความสนใจและสะท้อนอารมณ์มากกว่าปกติ

2.3.3.10 นวนิยายสืบสวน (Detective Novel) เป็นนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความพยายามของผู้เชี่ยวชาญในการสืบสวน เช่น ตำรวจ นักสืบ เพื่อคลี่คลายปมคดีอาชญากรรมเพื่อสืบหาตัวอาชญากร ซึ่งบางที่อาจจัดรวมเข้ากับนวนิยายอาชญากรรม

นวนิยายสืบสวนเป็นที่นิยมในตะวันตกมายาวนาน เมื่อ เซอร์ อาร์เธอร์ โคนัน ดอยล์ (Sir Arthur Conan Doyle) เสนอเรื่องราวของนักสืบ เซอร์ลอร์ด โทมส์ (Sherlock Holmes) ทั้งที่เป็นเรื่องสั้นและนวนิยายให้เป็นที่ชื่นชอบของนักอ่านตั้งแต่ปี ค.ศ.1887 เป็นต้นมา สำหรับนักอ่านคนไทย ได้เริ่มรู้จักนวนิยายสืบสวนตั้งแต่ยุคต้นของนวนิยายไทย จากพระราชนิพนธ์ของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่อง นิทานทองอิน เป็นพฤติกรรมสืบสวนของนายทองอินรวม 15 ตอน ซึ่งสันนิษฐานว่าน่าจะทรงดัดแปลงมาจากเรื่อง เซอร์ลอร์ด โทมส์

สำหรับนวนิยายแนวสืบสวนของไทยพบว่ามีจำนวนไม่มากนัก ผู้เขียนวรรณกรรมแนวนี้คือ หลวงสารานุกรมประพันธ์ เช่น เรื่อง แพรดำ เรื่อง หน้าผี เรื่อง บ้านเปรต และ เรื่อง เลือดกับเลือด ส่วนเรื่องสืบสวนในรุ่นต่อมา เช่น ชุด นักสืบพราน ของ 4411 และ เรื่อง คุณป้ามาตุรุ ของ แก้วแก้ว

นักวิจารณ์ส่วนใหญ่ลงความเห็นว่าเป็นเรื่องฆาตกรรมซ่อนเงื่อนเหล่านี้ เป็นเพียงวรรณกรรมเพื่อหลีกหนีและพักผ่อนหย่อนใจ ทั้งนี้มีผู้ให้เหตุผลในเชิงจิตวิทยาว่า การอ่านเรื่อง

อาชญากรรมเป็นการผ่อนคลายหรือบรรเทาแนวโน้มที่จะใช้ความรุนแรงลง รวมถึงความรู้สึกพึงพอใจ และมั่นใจในเสถียรภาพของสังคม เมื่อผู้ก่ออาชญากรรมได้รับโทษตามกระบวนการยุติธรรม

2.3.3.11 นวนิยายแนวสงคราม (War Novel) เป็นนวนิยายที่เสนอเรื่องราวการต่อสู้ช่วงชิงอำนาจระหว่างกลุ่มหรือระหว่างชนชาติของมนุษย์ ซึ่งมีทั้งการต่อสู้ด้วยอาวุธในรูปแบบของสงครามและการต่อสู้ในรูปแบบที่ซ่อนเร้นที่เรียกว่า “สงครามเย็น” รวมถึงเรื่องราวการแสดงถึงอิทธิพลหรือผลกระทบของสงครามที่มีต่อมนุษย์หรือสังคม

นวนิยายไทยที่เสนอเรื่องราวแนวสงครามมีอยู่ไม่มากนัก เช่น เรื่อง ดับรามสูร ของ สยมภู ทศพล เรื่อง วีรบุรุษวังซ่า ของ น่าน นฤปดินทร์ เรื่อง ขบวนการเสรีจีน ของ สด ภูมระโรหิต นอกจากนี้ยังมีแนวเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้กับองค์กรลับที่มุ่งยึดครองประเทศหรือโลก เช่น เรื่อง เล็บครุฑ ของ พนมเทียน เรื่อง อินทรีแดง ของ เสก ดุสิต ส่วนนวนิยายที่แสดงถึงผลกระทบของสงคราม เช่น เรื่อง คู่กรรม ของ ทมยันตี เรื่อง วรรณกรรมชิ้นสุดท้าย ของ ดอกไม้สด และ เรื่อง จำหลักไว้ในแผ่นดิน ของ กฤษณา ไชสิน

2.3.3.12 นวนิยายผจญภัย (Adventure Novel) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการต่อสู้ เผชิญโชคเคราะห์ในลักษณะต่างๆ นวนิยายประเภทนี้ของไทยเป็นที่นิยมอย่างมากของนักอ่าน ได้แก่ เรื่อง ล่องไพร ของ น้อย อินทนนท์ เรื่อง เพชรพระอุมา ของ พนมเทียน ซึ่งเป็นนวนิยายผจญภัยในป่าทึบดงดิบ นอกจากนี้ก็ยังมีเรื่องการต่อสู้ของลูกผู้ชาย เช่น เรื่อง ชาตือาชาไนย และ เรื่อง ออกสามศอก ของ อรรพรรณ เรื่อง ชุมแพ ของ ศักดิ์ สุริยา เรื่อง ร้อยป่า ของ อรชรและพันธุ์ บางกอก

คุณค่าของนวนิยายผจญภัย คือเป็นวรรณกรรมประเภทหลักหนึ่งทั่วๆ ไป คือคุณค่าในความบันเทิง เพราะความตื่นเต้นจากโครงเรื่องโลดโผน ชิงไหวชิงพริบ และการต่อสู้แบบเข้มข้นระทึกอารมณ์นั้น เป็นที่พึงพอใจของผู้อ่านส่วนหนึ่งเสมอ

2.3.3.13 นวนิยายวิทยาศาสตร์ (Scientific Novel) เป็นนวนิยายเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์หรืออศัยวิทยาศาสตร์เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินเรื่อง หรือเป็นฉาก หรือแสดงผลกระทบของวิทยาศาสตร์ต่อมนุษยชาติ แต่เนื่องจากคำว่าวิทยาศาสตร์นั้นกว้างขวางมาก จึงได้มีการกำหนดขอบเขตของเนื้อเรื่องที่มีความเป็นวิทยาศาสตร์ให้ชัดเจน คือ 1) การเดินทางไปในอวกาศ ระหว่างดวงดาว ระหว่างระบบสุริยะ การบุกเบิกสำรวจอวกาศ รวมทั้งการเผชิญกับสิ่งมีชีวิตที่มีปัญหาจากโลกภายนอก 2) การเดินทางไปสู่อนาคตหรือย้อนไปในอดีต 3) การเปลี่ยนแปลงทางชีววิทยาและ

จิตวิทยาของมนุษย์ อันสืบเนื่องมาจากวิทยาศาสตร์หรือธรรมชาติ 4) สภาพร่างกายหรือพลังจิตที่เป็นพิเศษกว่าปกติของมนุษย์ ที่สืบเนื่องมาจากเทคโนโลยีหรืออุบัติเหตุทางวิทยาศาสตร์ 5) ผลกระทบของวิทยาศาสตร์ประยุกต์ที่มีต่อมนุษย์และโลกทั้งในด้านสร้างสรรค์และทำลาย

นวนิยายวิทยาศาสตร์ของไทยมีนักเขียนที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นบิดาแห่งเรื่องวิทยาศาสตร์ของไทย คือ จันตรี ศิริบุญรอด ผู้เป็นครูวิทยาศาสตร์ได้บุกเบิกงานเขียนประเภทบันเทิงคดี แต่ก่อนหน้านี้นวนิยายเรื่อง แพรดำ ของ หลวงสารานุกรมประพันธ์ ก็จัดเป็นนวนิยายวิทยาศาสตร์และเป็นเรื่องแนวอาชญากรรมด้วย นอกจากนี้มีนักเขียนซึ่งเสนอเรื่องทางวิทยาศาสตร์บ้างเป็นครั้งคราว เช่น เรื่อง แคนดาว ของ แก้วแก้ว เรื่อง ทิพย์ และ เรื่อง ทวิภพ ของ ทมยันตี และ เรื่อง กาเหว่าที่บางเพลง ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช

2.3.3.14 นวนิยายลึกลับสยองขวัญ (Terror or Gothic Novel) เป็นนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความน่าสะพรึงกลัวของภูตผีปีศาจ ความเร้นลับมหัศจรรย์หรืออำนาจของดวงวิญญาณ พลังจิต ตลอดจนอำนาจของสิ่งลึกลับต่างๆ รวมถึงความรุนแรง ความน่ากลัว ที่เกิดจากผู้มีจิตวิปลาส

เรื่องลึกลับสยองขวัญของไทยในระยะต้น ดูเหมือนว่าจะเป็นนวนิยายที่มีความเป็นตัวของตัวเองมากที่สุดในเชิงเนื้อหา โดยไม่มีอิทธิพลจากเรื่องทางตะวันตกเลย คือเป็นเรื่องภูตผีปีศาจที่มีต้นแบบมาจากเรื่องเล่าปรัมปราของไทยคือ แม่นาคพระโขนง ผีปอบ ผีนางตะเคียน ผีตานี ผีกระสือ ซึ่งล้วนเป็นผีแบบไทยๆ ต่อมามีการพัฒนาเนื้อหาให้หลากหลายขึ้น เช่น แนวเรื่องอาถรรพ์ของดวงวิญญาณ เช่น เรื่อง โรงแรมผี ของ อ.อรรถจินดา เรื่อง โรงแรมวิปริต และ เรื่อง ภาพอาถรรพ์ของ ศรีทอง ลดาวัลย์ เรื่อง วิญญาณพนजर และ เรื่อง ผู้พิชิตมัจจุราช ของ เทียน เหลียววิรัชวงศ์ เรื่อง พิษสวาท ของ ทมยันตี หรือจะเป็นแนวเรื่องผีดูดเลือด เช่น เรื่อง สาปนรสิงห์ ของ จินตวิรุฬ วิวิธน์ และ เรื่อง แก้วขนเหล็ก ของ ตริ อภิรุณ และแนวอำนาจพิเศษ เช่น เรื่อง ด้วยแรงอธิษฐาน และ เรื่อง เพรงเงา ของ กิ่งฉัตร

นวนิยายแนวลึกลับสยองขวัญนั้นให้ความบันเทิงคือความเพลิดเพลินในจินตนาการแปลกๆ และบางทีโหดโผน และที่สำคัญคือการให้ความรู้สึกตื่นเต้น ระทึกใจ ความท้าทายในการได้เฉียดใกล้กับความน่าสะพรึงกลัวในรูปแบบต่างๆ อันเป็นสัญชาตญาณส่วนหนึ่งของมนุษย์

2.3.3.15 นวนิยายชนบท (Novel of the Soil) หรือเรียกอีกอย่างว่า นวนิยายท้องถิ่น (Regional Novel) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตของชาวชนบท เน้นเรื่องของฉาก ภาษาพูด และโครงสร้างทางสังคม ตลอดจนวัฒนธรรม ประเพณีของท้องถิ่น ซึ่งมีผลกำหนดพฤติกรรม ความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร

นวนิยายไทยประเภทนี้ ไม้ เมืองเดิม ถือได้ว่าเป็นบิดาของการเขียนเรื่องแนวชนบท ซึ่งเป็นผู้บุกเบิกวรรณกรรมประเภทนี้ เช่น เรื่อง แผลเก่า แสนแสบ ชายสามโบสถ์ รอยไถ ศาลเพียงตา

2.3.3.16 นวนิยายรัก (Love Novel) เป็นนวนิยายที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในเชิงรักใคร่ ระหว่างชายกับหญิงเป็นจุดสำคัญของเรื่อง ถือได้ว่าเป็นวรรณกรรมที่ครองตลาด อยู่ในความนิยมของคนอ่าน ด้วยมีความหลากหลายของรูปแบบความรัก ทั้งรักสุข รักโศก รักต้องห้าม รักต้องสู้ รักซ้อน รักสามเส้า รักต่างแดน และรักต่างวัย รวมทั้งนักเขียนในทุกยุคทุกสมัยและเกือบจะทุกคนได้เขียนนวนิยายรักโดยต่อเนื่องตลอดมา

นวนิยายรักมักจะมีนักวิจารณ์แสดงความคิดเห็นว่าเป็นนวนิยายที่ไม่ได้แสดงฝีมือของผู้เขียน รวมทั้งกล่าวว่านวนิยายรักเป็นวรรณกรรม “น้ำเน่า” ทั้งนี้เป็นเพราะความนิยมอย่างมากของผู้อ่านทำให้นวนิยายรักมีจำนวนมากเพื่อตอบสนองความต้องการของตลาด และนักเขียนก็มีทั้งฝีมือดีบ้างไม่ดีบ้าง แต่ในขณะเดียวกันก็มีนวนิยายรักที่มีคุณภาพ เช่น เรื่อง น้ำเซาะทราย เรื่อง บ้านขนนก เรื่อง ระฆังวงเดือน เรื่อง ป่ากามเทพ ของ กฤษณา อโศกสิน เรื่อง วิวาห์วัน ของ ศรีสัต์บุษย์ เรื่อง ข้างหลังภาพ ของ ศรีบูรพา เรื่อง กำแพงใจ ของ สุภาวดี เทวกุล เรื่อง แม่เบี้ย ของ วาณิชจรุงกิจอนันต์ ซึ่งนวนิยายเหล่านี้อาจมีลักษณะพาฝัน ในบางเรื่อง แต่ความพาฝันที่มีศิลปะก็ไม่ทำให้เรื่องดูอ่อนด้อยไป

ในกลุ่มนักอ่านไทย นวนิยายที่คนอ่านส่วนใหญ่ชอบอ่านก็คือนวนิยายแนวแพ้อฝัน ประเภทจินตนาการโลดโผน ผจญภัย และนวนิยายรัก ซึ่งมีแพร่หลายเป็นจำนวนมาก ความนิยมวรรณกรรมที่มีอยู่ทั่วไปเช่นนี้ ต้องยอมรับว่าเรื่องฝันเพียงเป็นที่นิยมของคนส่วนใหญ่ยิ่งกว่าความเป็นจริง ทั้งนี้ด้วยเหตุผลด้านความเพลิดเพลินและผ่อนคลายอารมณ์

2.3.3.17 นวนิยายชีวิตครอบครัว (Family Novel) เป็นเรื่องเกี่ยวกับสภาพหรือปัญหาอันสืบเนื่องมาจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว

ในกลุ่มนวนิยายชีวิตครอบครัวของไทยนั้น เป็นที่ยกย่องยอมรับกันว่า ดอกไม้สด เป็นนักเขียนผู้นำที่ประสบความสำเร็จมาก เช่น เรื่อง ผู้ดี เรื่อง หนึ่งในร้อย และ เรื่อง นี่แหละโลก หลังจากนั้นก็มีนักเขียนรุ่นต่อๆ มา เช่น เรื่อง บ้านทรายทอง เรื่อง ดอกฟ้า และ เรื่อง โดมผู้จองหอง ของ ก.สุรางคนางค์ เรื่อง ขมื่นกับปูน เรื่อง กิ่งไผ่ เรื่อง แม่หม้าย และ เรื่อง พิกุลแกมเกดแก้ว ของ ศรีฟ้า ลดาวัลย์ เรื่อง ทองเนื้อเก้า เรื่อง เกิดแต่ลม ของ โบตัน เป็นต้น

2.3.3.18 นวนิยายชีวิตต่างแดน (Exotic Novel) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ชีวิตในต่างแดนของตัวละคร ในเริ่มแรกเป็นแนวเรื่องที่ตื่นเต้นสำหรับนักอ่านเพราะความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับดินแดนต่างชาติดังเป็นสิ่งที่ย่างไกลการรับรู้ โดยนวนิยายต่างแดนของไทยเรื่องแรก คือ เรื่อง ละครแห่งชีวิต ของ ม.จ.อากาศดำเกิง รพีพัฒน์ ต่อจากนั้นก็มือนิยายแนวนี้ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน เช่น เรื่อง ความรักไม่มีพรมแดน ของ วิลาศ มณีวัต เรื่อง แก้วตาพี่ ของ นิตยา นาฏยะสุนทร เรื่อง รัตนาดี ของ ว.ณ ประมวญมารค เรื่อง ทางรัก ของ โรสลาเรน เรื่อง ไม้เมืองหนาว ของ สิริมา อภิจาริน เรื่อง ฟ้าจรดทราย ของ โสภาค สุวรรณ เป็นต้น

2.3.3.19 นวนิยายแนวศาสนา (Religious Novel) เป็นเรื่องเล่าซึ่งมุ่งเสนอหรือแสดงหลักธรรม ข้อคิดทางศาสนา รวมทั้งเรื่องราวจากประวัติของพระศาสดา สาวกหรือนักบวชคนสำคัญ ตลอดจนผู้มีความเกี่ยวข้องหรือมีบทบาทกับศาสนาหรือกับบุคคลสำคัญของศาสนาในทางใดทางหนึ่ง

นวนิยายแนวศาสนาของไทยมีไม่มากนัก เช่น เรื่อง อานนท์พุทธอนุชา ของ วิศิณ อินทสระ เรื่อง กองทัพธรรม เรื่อง เชิงผาหิมพานต์ ของ สุชีพ ปัญญานุภาพ และ เรื่อง ลีลาวดี ของ ธรรมโฆษ ส่วนเรื่องที่ประพันธ์ขึ้นใหม่และมีเนื้อหาร่วมสมัย เช่น เรื่อง กฎแห่งกรรม ของ ท. เลียงพิบูลย์ และ ชุด หลวงตา ของ แพร่ เยื่อไม้

2.3.3.20 นวนิยายอิงวรรณคดี (Novel of Literature) เป็นเรื่องเล่าสมัยใหม่ที่ดัดแปลง ขยายความ หรือตีความขึ้นใหม่ จากเค้าเรื่องวรรณคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือตอนใดตอนหนึ่งสำหรับนวนิยายอิงวรรณคดีของไทย เช่น เรื่อง มะละสุ่ม จากวรรณคดีเรื่อง ราชาริราช และ เรื่อง ชายชาติตรี จากวรรณคดีเรื่อง ขุนช้างขุนแผน ของ มาลัย ชูพินิจ เรื่อง รักที่ถูกเมิน ของ นิตยา นาฏยะสุนทร และ เรื่อง รักที่ต้องมนตรา ของ ทมยันตี จากวรรณคดีเรื่องลิลิตพระลอ และ เรื่อง เจ้าสาวคืนเดียว ของ รพีพร จากวรรณคดีเรื่อง อิเหนา เป็นต้น

จากประเภทอันหลากหลายของนวนิยายที่ได้กล่าวมาทั้งหมด สามารถแบ่งได้เป็น 2 แนวทาง คือ

1. ประเภทแจกแจงความหมาย (Interpretive Literature) คืองานเขียนที่เปิดโลกทัศน์ของผู้อ่าน ทำให้มีความเข้าใจชีวิตลึกซึ้ง คมชัด และกว้างขวางขึ้น
2. ประเภทหลีกหนี (Escape Literature) คืองานเขียนที่นำผู้อ่านหลีกหนีออกไปจากโลกของความเป็นจริง ทำให้มีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินในโลกของจินตนาการ (วนิดา บำรุงไทย, 2544)

2.3.4 คุณค่าของนวนิยาย

การที่นวนิยายมีบทบาทอย่างมากในโลกวรรณกรรมในฐานะที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายเป็นเวลายาวนานนั้น นับเป็นสิ่งบ่งชี้ว่าเป็นวรรณกรรมบันเทิงคดีที่มีสาระหรือคุณค่าอันสำคัญลึกซึ้ง โดยสามารถแบ่งได้เป็นคุณค่าด้านต่างๆ ดังนี้

2.3.4.1 คุณค่าด้านความบันเทิง นวนิยายให้ประโยชน์ในด้านความเพลิดเพลิน ความบันเทิง ซึ่งเป็นสิ่งที่สัมผัสได้เป็นอันดับแรก โดยผู้อ่านโดยทั่วไปก็มักจะจ้องต้องการและถือประโยชน์ด้านนี้เป็นอันดับแรก การได้ติดตามชีวิตของตัวละครในลักษณะต่างๆ ทำให้เกิดความเพลิดเพลิน และได้รับความผ่อนคลายทางจิต เนื่องจากหลีกหนีจากชีวิตจริงเข้าไปสู่โลกแห่งจินตนาการชั่วขณะหนึ่ง

2.3.4.2 คุณค่าด้านการสร้างเสริมจินตนาการ เนื่องจากนวนิยายเป็นเรื่องสมมติที่เกิดจากการวาดภาพโลกและตัวละครแห่งจินตนาการของผู้เขียน ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องเตรียมตัวเตรียมใจในการเดินทางร่วมไปในดินแดนแห่งความฝันของผู้เขียนโดยการโอนอ่อนผ่อนตาม หล่อหลอมจินตนาการของตนเองร่วมไปกับการโน้มน้าวตามจินตนาการของผู้เขียน การอ่านนวนิยายจึงเป็นการกระตุ้นให้เกิดการสร้างจินตนาการ กระปรี้กระเปร่า และฉับไวในการสร้างสรรค์จินตนาการ

2.3.4.3 คุณค่าทางวัฒนธรรม นวนิยายเป็นการเล่าเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ ทำให้นวนิยายกลายเป็นชุมชนแห่งการบันทึกวัฒนธรรมต่างๆ ของมนุษย์ในแต่ละยุคสมัย แต่ละสังคม ทั้งในด้านสภาพของสังคม การดำรงชีวิต ความเป็นอยู่ ตลอดจนอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดและค่านิยมของคน นวนิยายจึงเป็นการสะท้อนวัฒนธรรมแห่งชีวิตของบุคคลในระดับต่างๆ ตามที่นวนิยายกล่าวถึง และไม่ว่าผู้เขียนจะตั้งใจหรือไม่ก็ตาม นวนิยายจะมีการเก็บบันทึกเหตุการณ์และสภาพการณ์

ของสังคมในขณะนั้นเอาไว้ ซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะกลายเป็นเรื่องราวในประวัติศาสตร์อันมีคุณค่ายิ่งเมื่อเวลาผ่านไป ดังนั้นคุณค่าทางวัฒนธรรมของนวนิยายจึงไม่อาจละเลยมองข้ามได้

2.3.4.4 คุณค่าทางภาษา นวนิยายจัดเป็นเอกสารสำคัญในด้านวัฒนธรรมทางภาษา เพราะเป็นแหล่งใหญ่ของการจดจารึกภาษา โดยเฉพาะภาษาพูดของคนในแต่ละวัย แต่ละกลุ่ม แต่ละสมัยของสังคม นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งนำเสนอและสร้างสรรค์ถ้อยคำสำนวนซึ่งมีความหมาย มีรส ยิ่งกว่าภาษาที่ใช้กันทั่วไป ทั้งนี้ ม.ล.บุญเหลือ เทพยสุพรรณ อธิบายว่า นักเขียนนวนิยายต้องเลือกเฟ้นพิถีพิถันในการใช้ภาษา เพราะต้องบรรยายและพรรณนาให้ได้ความแปลกใหม่หรือมีความเด่นชัด ไม่ใช่ภาษาธรรมดาๆ นวนิยายจึงมีประโยชน์ในด้านการสร้างสรรค์ภาษา รวมทั้งช่วยพัฒนาเสริมสร้างให้ผู้อ่านมีความแตกฉาน มีพัฒนาการด้านภาษาอีกด้วย

2.3.4.5 คุณค่าด้านสาระความรู้ แม้ว่านวนิยายจะไม่ใช่วรรณกรรมมุ่งให้ความรู้โดยตรงเช่นงานเขียนประเภทตำราหรือสารคดี แต่นวนิยายประเภทต่างๆ จะให้สาระความรู้ในลักษณะของรายละเอียดที่จำเป็น เช่น นวนิยายวิทยาศาสตร์ก็จะให้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเรื่อง หรือตัวละครที่เป็นแพทย์หรือนักธุรกิจก็จะมีบทบาทหรือความนึกคิดเกี่ยวกับอาชีพการงานของตน และที่ปรากฏอยู่เสมอในนวนิยายก็คือ ความรู้ทั่วไป เช่น มารยาททางสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี เป็นต้น

2.3.4.6 คุณค่าทางจิตใจ แม้ว่าคุณค่าด้านการให้ความเพลิดเพลินจะถือเป็นหน้าที่สำคัญของนวนิยาย แต่นวนิยายที่ดีนั้นจะต้องให้คุณค่าที่ลึกซึ้งในฐานะของการเป็นวรรณกรรมรูปแบบหนึ่ง ซึ่งจะช่วยกล่อมเกลาหรือยกระดับจิตใจของผู้อ่าน ให้มีความละเอียดละไม ประณีต ละเอียด ละเอียด รู้ทุกขรู้ความดีงาม และความจริง ด้วยความตระหนักรู้ ความเข้าใจและหยั่งเห็นในโลกและในชีวิต (วนิดา บำรุงไทย, 2544)

วนิดา บำรุงไทย (2544) กล่าวว่า ความเห็นจากผู้เชี่ยวชาญวรรณกรรม ต่างให้คำรับรองตรงกันว่าเรื่องราวหรือประสบการณ์จากวรรณกรรมนวนิยายที่ทรงคุณค่าจะหยิบยื่นสาระประโยชน์แก่ผู้อ่าน ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจชีวิต เข้าใจมนุษย์และเข้าใจโลก และนั่นคือปรีชาญาณแห่งความหยั่งเห็นในความเป็นไปได้และความจริงอันเป็นสากลแห่งอารมณ์และจิตใจมนุษย์ อันก่อปรด้วยความรัก โลก โกรธ หลง และความปรารถนาต่างๆ ของปุถุชน ซึ่งไม่เคยแปรเปลี่ยน ไม่ว่ากาลเวลาจะผ่านไปนานเท่าใด

ผู้วิจัยใช้ความรู้เกี่ยวกับนวนิยาย เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย เพื่อต้องการทราบถึงประเภทของนวนิยายที่เป็นที่นิยมอ่านของผู้อ่าน

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ไบบัว นามสุข (2555) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการอ่านกับความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากนวนิยายออนไลน์ของเยาวชนไทย” เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเยาวชนไทยที่มีอายุ 11-25 ปี ที่เคยอ่านนวนิยายออนไลน์จากเว็บไซต์ต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคูณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและพฤติกรรมการอ่านนวนิยายออนไลน์ของเยาวชนไทย และเพื่อสำรวจความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากการอ่านนวนิยายออนไลน์ รวมทั้งเพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการอ่านกับความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากการอ่านนวนิยายออนไลน์ ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 16-20 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี โดยมีพฤติกรรมการอ่านนวนิยายออนไลน์คือ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้อินเทอร์เน็ตมาเป็นระยะเวลาเฉลี่ย 6.75 ปี และใช้อินเทอร์เน็ตเพื่ออ่านนวนิยายออนไลน์ ซึ่งอ่านนวนิยายออนไลน์มาแล้วเฉลี่ย 3.71 ปี สถานที่อ่านคือที่บ้าน โดยเริ่มอ่านจากอ่านหนังสือนวนิยายมาก่อนและไม่ได้อ่านนวนิยายจากหนังสือลดลงเมื่อได้อ่านจากออนไลน์ อีกทั้งไม่ได้เลือกอ่านจากการจัดอันดับนวนิยายยอดนิยมในเว็บไซต์ ช่วงเวลาที่อ่านมากคือ 18.01-21.00 น. วันจันทร์-ศุกร์ มีความถี่ในการอ่าน 5.75 ครั้งต่อสัปดาห์ เฉลี่ยครั้งละ 2.55 ชั่วโมง จำนวนนวนิยายที่อ่านอยู่ในปัจจุบันเฉลี่ย 10.32 เรื่อง ประเภทนวนิยายที่ชอบอ่านคือ นวนิยายแฟนตาซี เรื่อง Monster Soul Online เว็บไซต์ที่นิยมเข้าไปอ่านนวนิยายออนไลน์มากที่สุดคือ www.dekdee.com และบทวิจารณ์นวนิยายมีผลต่อความสนใจในการเลือกอ่าน นอกจากนี้ปัจจุบันเยาวชนไทยอ่านนวนิยายทั้งออนไลน์และหนังสือ และจะยังคงอ่านแบบออนไลน์ต่อไปในอนาคต รวมถึงจะมีการซื้อนวนิยายออนไลน์เมื่อนำมาพิมพ์เป็นรูปเล่มอีกด้วย ปัญหาที่พบมากในการอ่านนวนิยายออนไลน์คือ ความไม่ต่อเนื่องในการอัปเดต ส่วนสิ่งที่ต้องการให้มีการ

ปรับปรุงหรือพัฒนาคือ การใช้คำให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เช่น การสะกดคำ คำควบกล้ำ การใช้วรรณยุกต์ สำนวน คำราชาศัพท์ และการใช้คำให้ถูกต้องตามความหมาย เป็นต้น

ในส่วนของความพึงพอใจจากการอ่านนวนิยายออนไลน์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจด้านเนื้อหามากที่สุด คือ ความบันเทิง ความเพลิดเพลิน สนุกสนาน รองลงมาคือด้านคุณลักษณะพิเศษของสื่อออนไลน์ คือ ความตื่นตัวในการติดตามอ่าน ต่อกต่อไปและความหลากหลายของเรื่องที่ทำให้เลือกอ่าน และในส่วนของ การนำไปใช้ประโยชน์จากการอ่านนวนิยายออนไลน์พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการนำไปใช้ประโยชน์ในระดับมาก โดยมีการนำไปใช้ประโยชน์ด้านเนื้อหามากที่สุดคือ อ่านเพื่อผ่อนคลายความเครียด รองลงมาคือด้านอื่นๆ คือ เพื่อช่วยเลือกซื้อนวนิยายเรื่องที่ถูกใจเมื่อมีการนำไปตีพิมพ์เป็นหนังสือ และอ่านเพื่อคลายเหงา

จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า 1) เยาวชนที่มีคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านนวนิยายออนไลน์ไม่แตกต่างกัน 2) เยาวชนที่มีคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างคือ เพศ แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากการอ่านนวนิยายออนไลน์ไม่แตกต่างกัน ในขณะที่อายุและระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากการอ่านนวนิยายออนไลน์แตกต่างกัน โดยเยาวชนที่มีอายุ 11-15 ปี และมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากการอ่านนวนิยายออนไลน์มากที่สุด และ 3) พฤติกรรมการอ่านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากการอ่านนวนิยายออนไลน์ กล่าวคือ ยิ่งเยาวชนอ่านนวนิยายออนไลน์บ่อยครั้งเท่าใด ก็จะมียิ่งมีความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์มากขึ้นเท่านั้น

ภริตา ขุนเพชร (2550) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของนักศึกษาหญิงที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อบทความเชิงโฆษณาประเภทเครื่องสำอางในนิตยสาร CLEO” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาเพศหญิงมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านนิตยสาร CLEO โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากบทความเชิงโฆษณาประเภทเครื่องสำอางในนิตยสาร CLEO ของนักศึกษาหญิงที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานคร และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 3 สายวิชาสังคมศาสตร์ มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน 50,000 บาทขึ้นไป มีพฤติกรรมการเปิดรับบทความเชิงโฆษณานานๆ ครั้ง โดยใช้เวลาในการอ่านครั้งละ 5 นาที และรูปแบบบทความเชิงโฆษณาที่สนใจอ่านมากที่สุดคือ รูปแบบการใช้บุคคลที่มีชื่อเสียง

การใช้ประโยชน์จากบทความเชิงโฆษณาประเภทเครื่องสำอางในนิตยสาร CLEO พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการใช้ประโยชน์ในระดับมาก โดยมีการใช้ประโยชน์เพื่อช่วยให้ทราบถึงผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ในท้องตลาดมากที่สุด รองลงมา เพื่อช่วยให้ทราบถึงคุณสมบัติของผลิตภัณฑ์มากขึ้น และเพื่อช่วยให้เลือกซื้อผลิตภัณฑ์ได้ถูกต้องตรงกับความต้องการ และในส่วนของความพึงพอใจต่อบทความเชิงโฆษณาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมาก โดยมีความพึงพอใจในเรื่องสีสรรที่ใช้นิบทความเชิงโฆษณาสวยงาม ดึงดูดความสนใจให้อ่านมากที่สุด รองลงมาคือ การใช้บุคคลที่มีชื่อเสียง และภาพประกอบในบทความมีความเหมาะสม สอดคล้องกับเนื้อหา

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า 1) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ สายวิชาที่ศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเปิดรับ (ความบ่อยครั้งและระยะเวลา) บทความเชิงโฆษณาประเภทเครื่องสำอางในนิตยสาร CLEO 2) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ สายวิชาที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อการใช้ประโยชน์จากบทความเชิงโฆษณาประเภทเครื่องสำอางในนิตยสาร CLEO 3) ลักษณะทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ สายวิชาที่ศึกษาและรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจจากบทความเชิงโฆษณาประเภทเครื่องสำอางในนิตยสาร CLEO 4) การเปิดรับบทความเชิงโฆษณาประเภทเครื่องสำอางในนิตยสาร CLEO มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์จากบทความเชิงโฆษณานั้น โดยความบ่อยครั้งในการอ่านบทความเชิงโฆษณา มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับความพึงพอใจจากบทความเชิงโฆษณา กล่าวคือ ถ้าอ่านบ่อยจะมีความพึงพอใจต่ำ แต่ถ้าอ่านไม่บ่อยจะมีความพึงพอใจสูง ส่วนระยะเวลาในการอ่านบทความเชิงโฆษณามีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับความพึงพอใจต่อบทความเชิงโฆษณา กล่าวคือ ถ้ามีระยะเวลาในการอ่านมากจะมีความพึงพอใจมาก ถ้ามีระยะเวลาในการอ่านน้อยจะมีความพึงพอใจน้อย

สุพัทธมาชัย ชัยเจริญชนะ (2552) ศึกษาเรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากนิตยสารไทยสปา สปริต ของผู้ใช้บริการสปาในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัย

ผสม โดยการวิจัยคุณภาพจากการวิเคราะห์เนื้อและสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้บริหารบริษัทที่จัดทำ นิตยสารไทยสปา สปิริต และบุคคลที่เขียนคอลัมน์ในนิตยสาร และการวิจัยเชิงปริมาณจากการวิจัย เชิงสำรวจโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกับผู้ใช้บริการสปาและเคยอ่าน นิตยสารไทยสปา สปิริต ในเขตกรุงเทพมหานครในสถานประกอบการสปาที่เป็นสมาชิกของสมาคม สปาไทย หรือผู้ใช้บริการในสถานประกอบการที่รับนิตยสารไทยสปา สปิริต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาเนื้อหาและองค์ประกอบของนิตยสารไทยสปา สปิริต และเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับ ข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้ใช้บริการสปาในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัย เชิงคุณภาพพบว่า นิตยสารไทยสปา สปิริต มีปริมาณพื้นที่ในการนำเสนอเนื้อหาของคอลัมน์ PEOPLE PLACE & PRODUCT มากที่สุด และน้อยที่สุดคือคอลัมน์ BEAUTY & STYLE และคอลัมน์ DESTINATION การออกแบบปกที่สื่อถึงเนื้อหาข้างใน มีจำนวนหน้าที่เหมาะสม โฆษณาจะถูกแยก ออกจากคอลัมน์อย่างเป็นระเบียบ มีจุดเด่นที่ความแตกต่างเรื่องการใช้วิธีเขียนชวนให้ผู้อ่านมี ความต้องการอ่านให้จบและติดตามความเคลื่อนไหวต่อไป และเป็นนิตยสารที่เน้นนำเสนอเนื้อหาที่ เหมาะกับทั้งเพศหญิงและเพศชาย เพื่อเผยแพร่ความรู้ของธุรกิจสปา ข้อมูลข่าวสาร ความรู้ที่ เกี่ยวกับสปาและสุขภาพ ส่วนในคอลัมน์ต่างๆ ก็จะมีความโดดเด่นตามวัตถุประสงค์หลักและเนื้อหา ของคอลัมน์นั้นๆ

ในส่วนของการทดสอบสมมติฐานพบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร จากนิตยสารไทยสปา สปิริต ในเรื่องแหล่งที่อ่าน ระยะเวลาที่ติดตามอ่าน การอ่านนิตยสาร ความถี่ใน การอ่าน อายุไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารฯ ในเรื่องระยะเวลาที่ติดตามอ่าน ความถี่ในการอ่าน และเรื่องการอ่านนิตยสาร ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสาร จากนิตยสารไทยสปา สปิริต ในเรื่องระยะเวลาที่ติดตามอ่าน แหล่งที่อ่าน ความถี่ในการอ่าน ระยะเวลาในการอ่านแต่ละครั้ง และแหล่งที่อ่าน อาชีพไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารจาก นิตยสารไทยสปา สปิริต ในเรื่องระยะเวลาที่ติดตามอ่าน แหล่งที่อ่าน ความถี่ในการอ่าน การอ่าน นิตยสาร และระยะเวลาในการอ่านแต่ละครั้ง รายได้ไม่มีความสัมพันธ์กับการเปิดรับข่าวสารจาก นิตยสารไทยสปา สปิริต ในเรื่องระยะเวลาที่ติดตามอ่าน ความถี่ในการอ่าน และการอ่านนิตยสาร

เพศ อายุ การศึกษา อาชีพและรายได้ที่แตกต่างกันมีความพึงพอใจแตกต่างกันในด้าน ต่างๆ ของแต่ละคอลัมน์ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อการใช้ประโยชน์จากนิตยสารไทยสปา สปิริต พบว่า เพศ

ชายและเพศหญิงมีการใช้ประโยชน์แตกต่างกันในทุกเรื่อง อายุมีการใช้ประโยชน์ต่างกันในด้านความรู้ และข้อมูลข่าวสาร และด้านข้อคิดเห็นและการตัดสินใจ การศึกษามีการใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกันในทุกเรื่อง อาชีพมีการใช้ประโยชน์แตกต่างกันในด้านข้อคิดเห็นและการตัดสินใจ และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันด้านความรู้และข้อมูลข่าวสาร และรายได้มีการใช้ประโยชน์ไม่แตกต่างกันในทุกเรื่อง

สุปราณี เทียนเล็ก (2551) ศึกษาเรื่อง “พฤติกรรมการอ่าน การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือธรรมะประยุกต์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เคยอ่านหนังสือธรรมะประยุกต์ในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับหนังสือธรรมะประยุกต์ การนำเนื้อหาจากหนังสือธรรมะประยุกต์ไปใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่ได้รับจากหนังสือธรรมะประยุกต์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 20-24 ปี มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี และเป็นนักเรียน/นักศึกษา มีรายได้น้อยกว่า 10,000 บาท และมีสถานภาพโสด ในด้านพฤติกรรมการอ่านหนังสือธรรมะประยุกต์พบว่า กลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการอ่าน 30 นาทีถึง 1 ชั่วโมง สัปดาห์ละ 1-2 เล่ม และเคยอ่านหนังสือธรรมะประยุกต์มาแล้วไม่ถึง 1 ปี โดยจะอ่านเมื่อมีเวลาว่างและเมื่อเครียดหรือไม่สบายใจและสถานที่ในการอ่านคือที่บ้านมากที่สุด

ในด้านการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจพบว่า กลุ่มตัวอย่างได้รับประโยชน์และความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก โดยส่วนใหญ่ได้รับประโยชน์และความพึงพอใจในด้านความหลากหลายมากที่สุด รองลงมาคือด้านเสริมสร้างความเชื่อหรือช่วยในการตัดสินใจ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า 1) กลุ่มตัวอย่างที่มี เพศ อายุ อาชีพ รายได้ และสถานภาพสมรสแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือธรรมะประยุกต์แตกต่างกัน 2) กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือธรรมะประยุกต์แตกต่างกัน และ 3) พฤติกรรมการอ่านหนังสือธรรมะประยุกต์ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือธรรมะประยุกต์

ชุดิมนนท์ พรหมรัตน์ (2551) ศึกษาเรื่อง “ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้อ่านนิตยสารคู่สร้างคู่สม” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 21-40 ปี และเป็นผู้ที่เคยอ่านนิตยสารคู่สร้างคู่สม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากร พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารของ

ผู้อ่านนิตยสารคู่สร้างคู่สมที่มีผลต่อความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและองค์ประกอบของนิตยสารคู่สร้างคู่สมกับความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุ 26-30 ปี นับถือศาสนาพุทธ มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร สถานภาพโสด มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน/ลูกจ้าง และมีรายได้เฉลี่ย 15,000 บาทต่อเดือน

พฤติกรรมการอ่านนิตยสารคู่สร้างคู่สมพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักนิตยสารคู่สร้างคู่สมมากกว่า 6 ปีมากที่สุด โดยรู้จักจากร้านหรือแผงจำหน่ายหนังสือ นิตยสารคู่สร้างคู่สมที่อ่านมาจากการขอยืมผู้อื่นอ่าน อ่านจากห้องสมุด อ่านที่ร้านหนังสือ อ่านตามร้านอาหาร ร้านเสริมสวยมากที่สุด และส่วนใหญ่อ่านนิตยสารคู่สร้างคู่สมครั้งสุดท้ายมานานกว่า 3 เดือน ในการอ่านแต่ละครั้งใช้เวลาอ่านครั้งชั่วโมง - 1 ชั่วโมง โดยอ่านบางคอลัมน์ และสาเหตุที่อ่านเพราะมีเนื้อหาที่น่าสนใจ

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า 1) ลักษณะทางประชากรของผู้อ่านนิตยสารคู่สร้างคู่สม ได้แก่ การศึกษา และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์แตกต่างกัน และอายุแตกต่างกัน มีความพึงพอใจแตกต่างกัน 2) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารจากนิตยสารคู่สร้างคู่สม ได้แก่ ระยะเวลาที่รู้จักนิตยสารฯ ลักษณะการอ่าน ระยะเวลาการอ่านนิตยสารฯ ครั้งสุดท้าย ระยะเวลาในการอ่านแต่ละครั้ง ลักษณะการอ่านแตกต่างกัน มีความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของนิตยสารคู่สร้างคู่สมแตกต่างกัน 3) เนื้อหาของนิตยสารคู่สร้างคู่สมที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ในระดับมาก ได้แก่ การแนะนำร้านอาหาร เรื่องเล่าชีวิตรักที่หลากหลาย การทายดวงตามวันและราศีมีความแม่นยำ การทายดวงตามวันและราศีมีประโยชน์ การนำเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ ส่วนวิธีการนำเสนอของนิตยสารคู่สร้างคู่สมที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ในระดับน้อย คือ บทสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่ขึ้นปก บทบรรณาธิการ การร่วมสนุกกับกิจกรรมในนิตยสาร การให้คำปรึกษาปัญหาด้านสุขภาพ การให้คำปรึกษาด้านกฎหมาย การนำเที่ยวตามสถานที่ต่างๆ และการโฆษณาสินค้าและบริการ และ 4) องค์ประกอบของนิตยสารคู่สร้างคู่สมมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของนิตยสารคู่สร้างคู่สม

งานวิจัยที่เลือกมานำเสนอ เป็นการศึกษาถึงพฤติกรรมการอ่าน การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากหนังสือประเภทต่างๆ กัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับการวิจัยในครั้งนี้ที่เป็นการศึกษาผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทย โดยจะพบว่าผลการศึกษาของ ภริตา ชุนเพชร เรื่อง “การเปิดรับ การใช้

ประโยชน์และความพึงพอใจของนักศึกษาหญิงที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อบทความเชิงโฆษณาประเภทเครื่องสำอางในนิตยสาร CLEO” ผลการศึกษาของ สุปราณี เทียนเล็ก เรื่อง “พฤติกรรมการอ่าน การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือธรรมะประยุกต์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” และผลการศึกษาของสุพัชฌาย์ ชัยเจริญชนะ เรื่อง “การเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากนิตยสารไทยสไป สปริต ของผู้ใช้บริการสไปนในเขตกรุงเทพมหานคร” ในการทดสอบสมมติฐานด้านลักษณะทางประชากรพบว่า ลักษณะทางประชากรมีผลต่อพฤติกรรมการอ่านหรือการเปิดรับข่าวสารจากหนังสือ

สำหรับผลการวิจัยในส่วนของการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจพบว่า งานวิจัยทุกเรื่อง ลักษณะทางประชากรมีผลต่อการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ เช่น ผลการศึกษาของ ไบบัว นามสุข เรื่อง “พฤติกรรมการอ่านกับความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากนวนิยายออนไลน์ของเยาวชนไทย” พบว่าเยาวชนที่มีคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างคือ อายุและระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากการอ่านนวนิยายออนไลน์แตกต่างกัน โดยเยาวชนที่มีอายุ 11-15 ปี และมีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากการอ่านนวนิยายออนไลน์มากที่สุด หรือผลการศึกษาของ สุปราณี เทียนเล็ก เรื่อง “พฤติกรรมการอ่าน การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือธรรมะประยุกต์ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร” พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน จะมีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือธรรมะประยุกต์แตกต่างกัน เป็นต้น

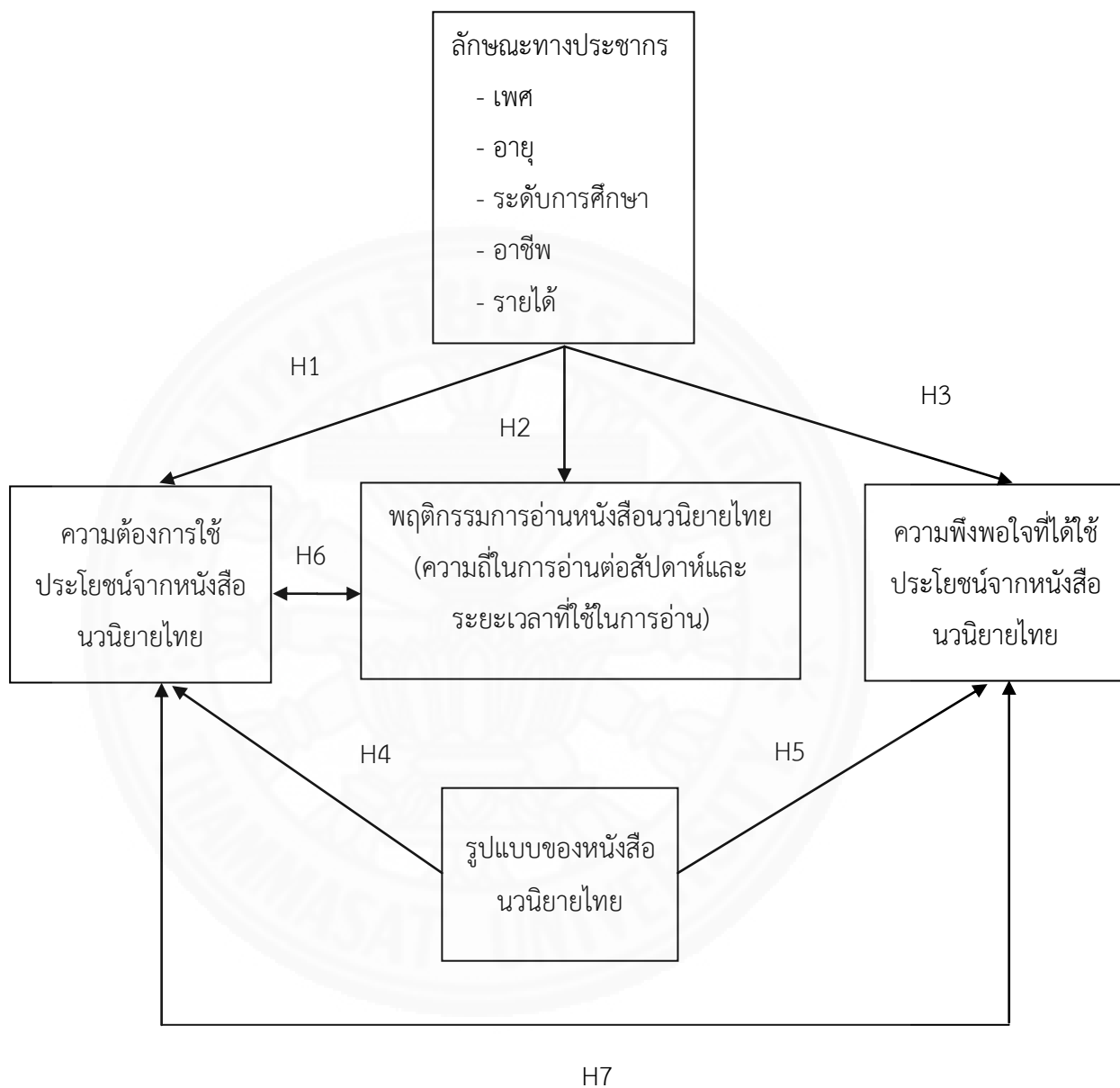
ผลการวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับผู้รับสารที่ว่า ผู้รับสารแต่ละคนมีคุณลักษณะเฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไป ทั้ง เพศ อายุ การศึกษา สติปัญญา ทักษะและประสบการณ์ ฯลฯ ในการวิเคราะห์ผู้รับสารนั้นจึงต้องมีการกำหนดลักษณะของผู้รับสาร โดยปรมา สตะเวทิน (2546) ได้จำแนกผู้รับสารตามลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ (Age) เพศ (Sex) การศึกษา (Education) ฐานะทางสังคมและเศรษฐกิจ (Socio – economic status) และศาสนา (Religion)

และจากผลการวิจัยข้างต้น ผู้วิจัยจึงนำมาตั้งสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน, ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทาง

ประชากรแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน และประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

และสมมติฐานอีกส่วนหนึ่งคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่ต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน, ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่ต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน, ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย และความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ซึ่งเป็นสมมติฐานที่ผู้วิจัยได้มาจากการศึกษาทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (Uses and Gratifications) ซึ่งมีแนวคิดหลักของการวิเคราะห์การใช้และความพึงพอใจของผู้รับสารที่มีต่อสื่อคือ สภาวะทางจิตและสังคมของบุคคล ก่อให้เกิดความต้องการที่จำเป็นต่างๆ ของแต่ละบุคคล นำมาซึ่งความคาดหวังว่าจะได้คำตอบในสิ่งที่ต้องการจากสื่อและแหล่งของสาร ทำให้เกิดการเปิดรับสื่อต่างๆ จนกระทั่งได้รับความพึงพอใจจากการใช้สื่อตามความต้องการของแต่ละบุคคล รวมทั้งอาจจะได้ผลอื่นๆ ที่ตามมาอีกด้วย

2.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความต้องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทยของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ในรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร คือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยใน 1 ปีที่ผ่านมา ซึ่งไม่ทราบจำนวนที่แน่นอน

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน $\pm 5\%$ ตามสูตรต่อไปนี้

$$\begin{aligned}
 n &= \frac{1}{e^2} \\
 n &= \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \\
 e &= \text{ระดับความคลาดเคลื่อน } 0.05 \\
 \text{ดังนั้น } n &= \frac{1}{(0.05)^2} \\
 &= \frac{1}{0.0025} \\
 &= 400
 \end{aligned}$$

ดังนั้น จึงใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 400 คน

3.2.3 วิธีการสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้คำถามคัดกรอง (Screening Question) ว่าเป็นผู้ที่เคยอ่านหนังสือนวนิยายไทยในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาหรือไม่ และใช้การสุ่มตัวอย่างแบบไม่ใช้ความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) คือ

3.2.3.1 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) โดยทำการเก็บข้อมูลจากผู้ที่สามารถให้ข้อมูลได้ ที่เป็นผู้เข้าชมงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติครั้งที่ 44 และสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 29 มีนาคม - 10 เมษายน 2559 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ โดยกระจายการเก็บข้อมูลไปในกลุ่มอายุ ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-19 ปี

กลุ่มที่ 2 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 20-36 ปี

กลุ่มที่ 3 ผู้ที่มีอายุระหว่าง 37-51 ปี

กลุ่มที่ 4 ผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 52 ปีขึ้นไป

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยเป็นข้อคำถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด (Close-ended Questions) และใช้มาตรวัดแบบประมาณค่า (Likert Scale) โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ข้อ ได้แก่

1. เพศ

2. อายุ

3. ระดับการศึกษา
4. อาชีพ
5. รายได้

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน จำนวน 1 ข้อ

1. ปัจจุบันท่านอ่านหนังสือนวนิยายไทยรูปแบบใดมากที่สุด

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำนวน 8 ประเด็น ได้แก่

1. การอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง
2. การอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด
3. การอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อนำเรื่องที่ได้อ่านไปสนทนาพูดคุยกับเพื่อนฝูง หรือสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง
4. การอ่านหนังสือนวนิยายไทย เพื่อสร้างตัวตนและเอกลักษณ์ของตนเอง
5. การอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อให้เป็นกิจวัตรประจำวันที่ต้องทำเป็นประจำ
6. การอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อต้องการอยู่ตามลำพังหรือต้องการความเป็นส่วนตัวในบางเวลา
7. การอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อให้ได้เรียนรู้สังคมจากรื่องราวในนวนิยาย
8. การอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่เป็นต้นฉบับของละครโทรทัศน์ที่กำลังออกอากาศ เพื่อจะได้ทราบตอนต่อไปของเรื่องก่อนผู้อื่น

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มากำหนดช่วงห่างของการวัด โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยเรขาคณิต

ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงห่าง} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

โดยแปลความหมายของข้อมูลจากการแบ่งช่วงคะแนน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึง มีความต้องการใช้ประโยชน์ ระดับน้อยที่สุด

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง มีความต้องการใช้ประโยชน์ ระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึง มีความต้องการใช้ประโยชน์ ระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึง มีความต้องการใช้ประโยชน์ ระดับมาก

คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง มีความต้องการใช้ประโยชน์ ระดับมากที่สุด

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย จำนวน 7 ข้อ

ได้แก่

1. ประเภทของเนื้อหาหนังสือนวนิยายไทยที่ชอบอ่านมากที่สุด
2. ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้ง
4. ช่วงเวลาที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย
5. สถานที่ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย
6. ที่มาของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน
7. เหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทย

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากการอ่านหนังสือ นวนิยายไทย จำนวน 8 ประเด็น ได้แก่

1. ความรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้หลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง
2. ความรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด
3. ความรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้นำเรื่องทีอ่านไปสนทนาพูดคุยกับเพื่อนฝูง หรือสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง
4. ความรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่สร้างตัวตนและเอกลักษณ์ของผู้อ่าน
5. ความรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้มีกิจวัตรประจำวันที่แน่นอน
6. ความรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้มีเวลาอยู่ตามลำพังและมีความเป็นส่วนตัว
7. ความรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้เรียนรู้สังคมจากรื่องราวในนวนิยาย
8. ความรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่เป็นต้นฉบับของละครโทรทัศน์ที่กำลังออกอากาศ เพราะทำให้ได้ทราบตอนต่อไปของเรื่องก่อนผู้อื่น

เกณฑ์การให้คะแนน

มากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

นำคะแนนที่ได้มากำหนดช่วงห่างของการวัด โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ยเรขาคณิต
ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ช่วงห่าง} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

โดยแปลความหมายของข้อมูลจากการแบ่งช่วงคะแนน ดังนี้
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.80 หมายถึง มีความพึงพอใจ ระดับน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.81-2.60 หมายถึง มีความพึงพอใจ ระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.61-3.40 หมายถึง มีความพึงพอใจ ระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.41-4.20 หมายถึง มีความพึงพอใจ ระดับมาก
คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.21-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจ ระดับมากที่สุด

3.4 การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.7.1 ทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบในการสร้างแบบสอบถาม และได้ขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์

3.7.2 การทดสอบความเชื่อถือได้ (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทำการวิจัยก่อน (Pre-test) กับผู้ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด จากนั้นทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่า Conbach Alpha Formula โดยกำหนดค่าความเชื่อถือได้ที่ 0.7 ขึ้นไป ผลการทดสอบมีดังนี้

คำถามเกี่ยวกับความต้องการใช้ประโยชน์จากการอ่านหนังสือนวนิยายไทย มีค่าความน่าเชื่อถือ = .778

คำถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากการอ่านหนังสือนวนิยายไทย มีค่าความน่าเชื่อถือ = .772

3.5 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามแจกให้กับผู้ที่เคยอ่านหนังสือนวนิยายไทยในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ตามช่วงอายุและจำนวนที่ได้กำหนดไว้ โดยสถานที่ในการเก็บข้อมูลคือ งานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติครั้งที่ 44 และงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 29 มีนาคม - 10 เมษายน 2559 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยนำเสนอในรูปแบบตารางการแปลความเชิงบรรยาย ข้อมูล ในด้านลักษณะประชากร พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

2. สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์และความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามในสมมติฐานต่างๆ ดังนี้

ตารางที่ 3.1

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	
สมมติฐานย่อยที่ 1.1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Independent Samples t - test
สมมติฐานย่อยที่ 1.2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานย่อยที่ 1.3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานย่อยที่ 1.4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานย่อยที่ 1.5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน	
สมมติฐานย่อยที่ 2.1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน	Independent Samples t - test
สมมติฐานย่อยที่ 2.2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานย่อยที่ 2.3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)

ตารางที่ 3.1

การทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
สมมติฐานย่อยที่ 2.4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานย่อยที่ 2.5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานที่ 3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Independent Samples t - test
สมมติฐานย่อยที่ 3.1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานย่อยที่ 3.2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานย่อยที่ 3.3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานย่อยที่ 3.4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)
สมมติฐานย่อยที่ 3.5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - test)

ตารางที่ 3.1

การทดสอบสมมติฐาน (ต่อ)

สมมติฐานการวิจัย	สถิติที่ใช้
สมมติฐานที่ 4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - Test)
สมมติฐานที่ 5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน	Oneway ANOVA (F - Test)
สมมติฐานที่ 6 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย	Simple Correlation
สมมติฐานที่ 7 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย	Simple Correlation

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ความต้องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทย ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผู้เข้าชมงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติครั้งที่ 44 และงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 14 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 29 มีนาคม - 10 เมษายน 2559 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ จำนวน 400 คน โดยการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 รูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน

ตอนที่ 3 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

ตอนที่ 5 ความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

4.1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน โดยนำเสนอเป็นจำนวน และร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ดังตาราง

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	39	9.75
หญิง	361	90.25
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4.1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีจำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.25 และเพศชาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
15-19 ปี	100	25.00
20-36 ปี	135	33.75
37-51 ปี	99	24.75
52 ปี ขึ้นไป	66	16.50
รวม	400	100.00
ค่าเฉลี่ยเลขคณิต =		33.83 ปี
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน =		15.564

จากตารางที่ 4.2 พบว่า โดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 33.83 ปี ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุ 20-36 ปี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมาคืออายุ 15-19 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุ 37-51 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 และอายุ 52 ปีขึ้นไป จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด

ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา	3	0.75
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	118	29.50
ปริญญาตรี	224	56.00
สูงกว่าปริญญาตรี	55	13.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมามีมัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 และประถมศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	140	35.00
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	75	18.75
พนักงานบริษัทเอกชน	102	25.50
เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	27	6.75
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	5	1.25
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	23	5.75
เกษียณอายุ	22	5.50
ว่างงาน	6	1.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมาเป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 พ่อบ้าน/แม่บ้าน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 เกษียณอายุ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ว่างาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 5,000 บาท	117	29.25
5,001 - 10,000 บาท	43	10.75
10,001 - 15,000 บาท	33	8.25
15,001 - 20,000 บาท	41	10.25
20,001 - 25,000 บาท	44	11.00
25,001 บาทขึ้นไป	122	30.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 รองลงมามีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 และมีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25 ตามลำดับ

4.2 รูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์รูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่กลุ่มตัวอย่างอ่าน โดยนำเสนอเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6

แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน

รูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
หนังสือเล่ม	287	71.75
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)	13	3.25
ทั้งหนังสือเล่มและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)	100	25.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือเล่ม จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.75 รองลงมาอ่านทั้งหนังสือเล่มและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 ตามลำดับ

4.3 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำเสนอเป็นจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการใช้ประโยชน์
จากหนังสือนวนิยายไทย

ความต้องการ ใช้ประโยชน์จาก หนังสือนวนิยายไทย	ระดับความต้องการใช้ประโยชน์					รวม	Mean	S.D.	ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
เพื่อหลีกเลี่ยงจากโลก ความเป็นจริง	10 (2.50)	32 (8.00)	152 (38.00)	101 (25.25)	105 (26.25)	400 (100.00)	2.35	1.032	น้อย
เพื่อผ่อนคลายความ ตึงเครียด	148 (37.00)	167 (41.75)	72 (18.00)	10 (2.50)	3 (0.75)	400 (100.00)	4.12	.840	มาก
เพื่อที่จะนำเรื่องที่ได้ อ่านไปสนทนพุดคุย กับเพื่อนฝูง หรือ สร้างความสัมพันธ์ กับคนรอบข้าง	32 (8.00)	100 (25.00)	152 (38.00)	84 (21.00)	32 (8.00)	400 (100.00)	3.04	1.049	ปาน กลาง
เพื่อสร้างตัวตนและ เอกลักษณ์ของ ตนเอง	14 (3.50)	58 (14.50)	114 (28.50)	124 (31.00)	90 (22.50)	400 (100.00)	2.46	1.096	น้อย
เพื่อให้เป็นกิจวัตร ประจำวันที่ต้องทำ เป็นประจำ	37 (9.25)	75 (18.75)	147 (36.75)	83 (20.75)	58 (14.50)	400 (100.00)	2.88	1.154	ปาน กลาง
เพื่อต้องการอยู่ตาม ลำพังหรือต้องการ ความเป็นส่วนตัวใน บางเวลา	85 (21.25)	155 (38.75)	89 (22.25)	52 (13.00)	19 (4.75)	400 (100.00)	3.59	1.102	มาก
เพื่อเรียนรู้สังคมจาก เรื่องราวในนวนิยาย	61 (15.25)	136 (34.00)	134 (33.50)	48 (12.00)	21 (5.25)	400 (100.00)	3.42	1.052	มาก
เพื่อจะได้รับรู้ เรื่องราวก่อนผู้อื่น	34 (8.50)	55 (13.75)	91 (22.75)	105 (26.25)	115 (28.75)	400 (100.00)	2.47	1.270	น้อย
รวมระดับความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย							3.0397	.624927	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.7 พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือ นวนิยายไทยอยู่ในระดับปานกลาง (3.0397) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือ นวนิยายไทย ระดับมากในประเด็น “เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด” (4.12) “เพื่อต้องการอยู่ตามลำพังหรือต้องการความเป็นส่วนตัวในบางเวลา” (3.59) และ “เพื่อเรียนรู้สังคมจากเรื่องราวในนวนิยาย” (3.42) ระดับปานกลางในประเด็น “เพื่อที่จะนำเรื่องที่ได้อ่านไปสนทนาพูดคุยกับเพื่อนฝูงหรือสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง” (3.04) และ “เพื่อให้เป็นกิจวัตรประจำวันที่ต้องทำเป็นประจำ” (2.88) และระดับน้อยในประเด็น “เพื่อจะได้รับรู้เรื่องราวก่อนผู้อื่น” (2.47) “เพื่อสร้างตัวตนและเอกลักษณ์ของตนเอง” (2.46) และ “เพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง” (2.35) ตามลำดับ

4.4 พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำเสนอเป็นจำนวนและร้อยละ ดังตาราง

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาของนวนิยายที่ชอบอ่าน

ประเภทเนื้อหาของนวนิยายที่ชอบอ่าน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นวนิยายรัก/โรมานซ์	241	11.56
นวนิยายสืบสวนสอบสวน	188	9.02
นวนิยายลึกลับสยองขวัญ	168	8.06
นวนิยายแฟนตาซี	167	8.01
นวนิยายประวัติศาสตร์/อิงประวัติศาสตร์/ย้อนยุค	166	7.96
นวนิยายตลก	156	7.48
นวนิยายผจญภัย	150	7.19
นวนิยายอิงวรรณคดี	117	5.61
นวนิยายชีวิตจริง	115	5.52
นวนิยายชีวิตครอบครัว	98	4.70

ตารางที่ 4.8

แสดงจำนวนและร้อยละของประเภทเนื้อหาของนวนิยายไทยที่ชอบอ่าน (ต่อ)

ประเภทเนื้อหาของนวนิยายไทยที่ชอบอ่าน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
นวนิยายชีวิตต่างแดน	86	4.12
นวนิยายวิทยาศาสตร์	82	3.93
นวนิยายจิตวิทยาหรือการแก้ปัญหาทางจิต	74	3.55
นวนิยายชนบท/นวนิยายท้องถิ่น	69	3.31
นวนิยายแนวสังคม	59	2.83
นวนิยายแนวสงคราม	44	2.11
นวนิยายที่เล่าเรื่องโดยการเขียนจดหมายของตัวละคร	42	2.01
นวนิยายแนวศาสนา	38	1.82
นวนิยายการเมือง	25	1.20
รวม	2,085	100.00

หมายเหตุ: ตอบได้มากกว่า 1 ประเภท

จากตารางที่ 4.8 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีเนื้อหาประเภท นวนิยายรัก/โรมานซ์ มากที่สุด จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 11.56 รองลงมานวนิยายสืบสวนสอบสวน จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 9.02 นวนิยายลึกลับสยองขวัญ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 8.06 นวนิยายแฟนตาซี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 8.01 นวนิยายประวัติศาสตร์/อิงประวัติศาสตร์/ย้อนยุค จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 7.96 นวนิยายตลก จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 7.48 นวนิยายผจญภัย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 7.19 นวนิยายอิงวรรณคดี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 5.61 นวนิยายชีวิตจริง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 5.52 นวนิยายชีวิตครอบครัว จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 นวนิยายชีวิตต่างแดน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 4.12 นวนิยายวิทยาศาสตร์ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 3.93 นวนิยายจิตวิทยาหรือการแก้ปัญหาทางจิต จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 3.55 นวนิยายชนบท/นวนิยายท้องถิ่น จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 3.31 นวนิยายแนวสังคม จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 2.83 นวนิยายแนวสงคราม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 2.11 นวนิยายที่เล่าเรื่องโดยการเขียนจดหมาย

ของตัวละคร จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 2.01 นวนิยายแนวศาสนา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82 และนวนิยายการเมือง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9

แสดงจำนวนและร้อยละของความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์

ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1-2 วันต่อสัปดาห์	146	36.50
3-4 วันต่อสัปดาห์	139	34.75
5-7 วันต่อสัปดาห์	115	28.75
รวม	400	100.00
ค่าเฉลี่ยเลขคณิต	=	3.48 วันต่อสัปดาห์
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	=	1.928

จากตารางที่ 4.9 พบว่า โดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือนวนิยายไทย 3.48 วันต่อสัปดาห์ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือนวนิยายไทย 1-2 วันต่อสัปดาห์มากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมาอ่านหนังสือนวนิยายไทย 3-4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 และอ่านหนังสือนวนิยายไทย 5-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10

แสดงจำนวนและร้อยละของระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย

ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ชั่วโมง	28	7.00
1-2 ชั่วโมง	214	53.50
3-4 ชั่วโมง	131	32.75
5 ชั่วโมงขึ้นไป	27	6.75
รวม	400	100.00
ค่าเฉลี่ยเลขคณิต =	2.31 ชั่วโมงต่อครั้ง	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน =	99.110	

จากตารางที่ 4.10 พบว่า โดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย 2.31 ชั่วโมงต่อครั้ง ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย 1-2 ชั่วโมงต่อครั้งมากที่สุด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 รองลงมาใช้เวลาในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย 3-4 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 ใช้เวลาในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย ต่ำกว่า 1 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และใช้เวลาในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย 5 ชั่วโมงขึ้นไปต่อครั้ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11

แสดงจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ย่านหนังสือนวนิยายไทย

ช่วงเวลาที่ย่านหนังสือนวนิยายไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6.01-9.00 น.	9	2.25
9.01-12.00 น.	25	6.25
12.01-15.00 น.	26	6.50
15.01-18.00 น.	32	8.00
18.01-21.00 น.	137	34.25

ตารางที่ 4.11

แสดงจำนวนและร้อยละของช่วงเวลาที่ย่านหนังสือนวนิยายไทย (ต่อ)

ช่วงเวลาที่ย่านหนังสือนวนิยายไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
21.01-24.00 น.	162	40.50
24.01-03.00 น.	9	2.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.11 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักจะอ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 21.01-00.00 น. มากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมาอ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 อ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 15.01-18.00 น. จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 อ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 12.01-15.00 น. จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 อ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 9.01-12.00 น. จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 อ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 6.01-9.00 น. จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 และอ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 00.01-03.00 น. จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12

แสดงจำนวนและร้อยละของสถานที่ที่มักจะอ่านหนังสือนวนิยายไทย

สถานที่ที่มักจะอ่านหนังสือนวนิยายไทย	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ที่บ้าน/ที่พักอาศัย	390	97.50
สถานศึกษา	2	0.50
ที่ทำงาน	1	0.25
ห้องสมุด	3	0.75
ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ	2	0.50
ร้านจำหน่ายหนังสือ/ร้านเช่าหนังสือ	1	0.25
อื่นๆ	1	0.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่บ้าน/ที่พักอาศัยมากที่สุด จำนวน 390 คน คิดเป็นร้อยละ 97.50 รองลงมาอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ห้องสมุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 อ่านที่สถานศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 อ่านที่ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 อ่านที่ทำงาน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 อ่านที่ร้านจำหน่ายหนังสือ/ร้านเช่าหนังสือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 และอ่านในสถานที่อื่นๆ คือขณะโดยสารรถไฟฟ้า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.13

แสดงจำนวนและร้อยละของที่มาของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน

ที่มาของหนังสือนวนิยายไทยที่ท่านอ่าน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ซื้อด้วยตนเอง	348	87.00
ยืมเพื่อน	11	2.75
เช่าจากร้านหนังสือให้เช่า	15	3.75
ยืมจากห้องสมุด	26	6.50
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ได้มาจากการซื้อด้วยตนเองมากที่สุด จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 87.00 รองลงมายืมจากห้องสมุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 เช่าจากร้านหนังสือให้เช่า จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และยืมเพื่อนอ่าน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14

แสดงจำนวนและร้อยละของเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทยเรื่องหนึ่งๆ

เหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทยเรื่องหนึ่งๆ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เป็นผลงานของนักเขียนที่ชื่นชอบ	102	25.50
ชื่อเรื่องและตัวอย่างเนื้อเรื่องน่าสนใจ	109	27.25
เป็นหนังสือนวนิยายแนวที่ชอบอ่าน	176	44.00
เป็นนวนิยายที่ถูกนำมาสร้างเป็นละคร/ภาพยนตร์	13	3.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4.14 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทยเรื่องหนึ่งๆ เพราะเป็นหนังสือนวนิยายแนวที่ชอบอ่านมากที่สุด จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาชื่อเรื่องและตัวอย่างเนื้อเรื่องน่าสนใจ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 เป็นผลงานของนักเขียนที่ชื่นชอบ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 และเป็นนวนิยายที่ถูกนำมาสร้างเป็นละคร/ภาพยนตร์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25 ตามลำดับ

4.5 ความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยของกลุ่มตัวอย่าง โดยนำเสนอเป็นจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังตารางที่ 4.15

ตารางที่ 4.15

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ
ที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ความพึงพอใจที่ได้ใช้ ประโยชน์จากหนังสือ นวนิยายไทย	ระดับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย					รวม	Mean	S.D.	ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
ความพึงพอใจจากการ อ่านหนังสือนวนิยาย ไทยที่ทำให้ได้หลักหนี จากโลกความเป็นจริง	27 (6.75)	64 (16.00)	146 (36.50)	95 (23.75)	68 (17.00)	400 (100.00)	2.72	1.127	ปาน กลาง
ความพึงพอใจจากการ อ่านหนังสือนวนิยาย ไทยที่ทำให้ได้ผ่อนคลาย ความตึงเครียด	145 (36.25)	179 (44.75)	64 (16.00)	9 (2.25)	3 (0.75)	400 (100.00)	4.14	.815	มาก
ความพึงพอใจจากการ อ่านหนังสือนวนิยาย ไทยที่ทำให้ได้นำเรื่อง ที่อ่านไปสนทนาพูดคุย กับเพื่อนฝูง หรือสร้าง ความสัมพันธ์กับคน รอบข้าง	39 (9.75)	106 (26.50)	149 (37.25)	80 (20.00)	26 (6.50)	400 (100.00)	3.13	1.049	ปาน กลาง
ความพึงพอใจจากการ อ่านหนังสือนวนิยาย ไทย ที่สามารถสร้าง ตัวตนและเอกลักษณ์ ของตนเอง	17 (4.25)	65 (16.25)	136 (34.00)	113 (28.25)	69 (17.25)	400 (100.00)	2.62	1.079	ปาน กลาง
ความพึงพอใจจากการ อ่านหนังสือนวนิยาย ไทยที่ทำให้มีกิจวัตร ประจำวันที่น่านอน	34 (8.50)	108 (27.00)	154 (38.50)	67 (16.75)	37 (9.25)	400 (100.00)	3.09	1.069	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.15

แสดงจำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจ
ที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย (ต่อ)

ความพึงพอใจที่ได้ใช้ ประโยชน์จากหนังสือ นวนิยายไทย	ระดับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย					รวม	Mean	S.D.	ความ หมาย
	มากที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด				
ความพึงพอใจจากการ อ่านหนังสือนวนิยาย ไทยที่ทำให้มีเวลาอยู่ ตามลำพังและมีความ เป็นส่วนตัว	82 (20.50)	180 (45.00)	91 (22.75)	34 (8.50)	13 (3.25)	400 (100.00)	3.71	.992	มาก
ความพึงพอใจจากการ อ่านหนังสือนวนิยาย ไทยที่ทำให้ได้เรียนรู้ สังคมจากเรื่องราว ในนวนิยาย	63 (15.75)	145 (36.25)	135 (33.75)	43 (10.75)	14 (3.50)	400 (100.00)	3.50	.996	มาก
ความพึงพอใจจากการ อ่านหนังสือนวนิยาย ไทยที่ทำให้ได้รู้ เรื่องราวก่อนผู้อื่น	37 (9.25)	63 (15.75)	101 (25.25)	96 (24.00)	103 (25.75)	400 (100.00)	2.59	1.277	น้อย
รวมระดับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย							3.1859	.64446	ปาน กลาง

จากตารางที่ 4.15 พบว่า โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยอยู่ในระดับปานกลาง (3.1859) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ระดับมากในประเด็น “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด” (4.14) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้มีเวลาอยู่ตามลำพังและมีความเป็นส่วนตัว” (3.71) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้เรียนรู้สังคมจากเรื่องราวในนวนิยาย” (3.50) ระดับปานกลางในประเด็น “ความพึงพอใจจาก

การอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้นำเรื่องทีอ่านไปสนทนาพูดคุยกับเพื่อนฝูง หรือสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง” (3.13) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้มีกิจกรรมประจำวันที่น่านอน” (3.09) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้หลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง” (2.72) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทย ที่สามารถสร้างตัวตนและเอกลักษณ์ของตนเอง” (2.62) และระดับน้อยในประเด็น “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้รู้เรื่องราวก่อนผู้อื่น” (2.59) ตามลำดับ

4.6 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้มีทั้งสิ้น 7 ข้อ คือ

1. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน
2. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน
3. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน
4. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน
5. ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน
6. ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย
7. ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน จะทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	39	3.04	.70904	.021	.983
หญิง	361	3.04	.61626		

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 1.2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอายุ

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
15-19 ปี	100	3.32	.60307	12.647*	.000
20-36 ปี	135	3.05	.59530		
37-51 ปี	99	2.87	.61259		
52 ปี ขึ้นไป	66	2.84	.58085		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอายุ ได้ดังตารางที่ 4.18

ตารางที่ 4.18

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอายุ

อายุ	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.	
15-19 ปี	20-36 ปี	.26787*	.001
	37-51 ปี	.45508*	.000
	52 ปี ขึ้นไป	.48348*	.000
20-36 ปี	15-19 ปี	-.26787*	.001
	37-51 ปี	.18721*	.019
	52 ปี ขึ้นไป	.21561*	.017
37-51 ปี	15-19 ปี	-.45508*	.000
	20-36 ปี	-.18721*	.019
	52 ปี ขึ้นไป	.02841	.766
52 ปี ขึ้นไป	15-19 ปี	-.48348*	.000
	20-36 ปี	-.21561*	.017
	37-51 ปี	-.02841	.766

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 15-19 ปี มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกช่วงอายุ และผู้ที่มีอายุ 20-36 ปี มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีอายุ 37-51 ปี และผู้ที่มีอายุ 52 ปีขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 1.3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
ประถมศึกษา	3	2.83	.50518	3.289*	.021
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	118	3.19	.63690		
ปริญญาตรี	224	2.98	.62566		
สูงกว่าปริญญาตรี	55	2.96	.55729		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามระดับการศึกษา ได้ดังตารางที่ 4.20

ตารางที่ 4.20

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	-.35523	.327
	ปริญญาตรี	-.14937	.679
	สูงกว่าปริญญาตรี	-.13030	.723
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	ประถมศึกษา	.35523	.327
	ปริญญาตรี	.20586*	.004
	สูงกว่าปริญญาตรี	.22492*	.027
ปริญญาตรี	ประถมศึกษา	.14937	.679
	มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	-.20586*	.004
	สูงกว่าปริญญาตรี	.01906	.838
สูงกว่าปริญญาตรี	ประถมศึกษา	.13030	.723
	มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	-.22492*	.027
	ปริญญาตรี	-.01906	.838

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีระดับ
การศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 1.4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	140	3.24	.59722	3.916*	.000
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	75	2.99	.62735		
พนักงานบริษัทเอกชน	102	2.96	.60790		
เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	27	2.79	.54265		
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	5	3.08	.83666		
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	23	2.90	.57277		
เกษียณอายุ	22	2.85	.60336		
ว่างงาน	6	2.65	.92674		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอาชีพ ได้ดังตารางที่ 4.22

ตารางที่ 4.22

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.	
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	.25429*	.004
	พนักงานบริษัทเอกชน	.27482*	.001
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.44762*	.001
	ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	.16429	.554
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	.33711*	.014
	เกษียณอายุ	.38701*	.006
	ว่างงาน	.59345*	.020
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/ รัฐวิสาหกิจ	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.25429*	.004
	พนักงานบริษัทเอกชน	.02054	.825
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.19333	.158
	ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.09000	.749
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	.08283	.569
	เกษียณอายุ	.13273	.370
	ว่างงาน	.33917	.190
พนักงานบริษัทเอกชน	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.27482*	.001
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	-.02054	.825
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.17279	.191
	ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.11054	.692
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	.06229	.658
	เกษียณอายุ	.11219	.434
	ว่างงาน	.31863	.214
เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.44762*	.001
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	-.19333	.158
	พนักงานบริษัทเอกชน	-.17279	.191

ตารางที่ 4.22

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

อาชีพ	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.	
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.28333	.340	
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	-.11051	.523	
เกษียณอายุ	-.06061	.729	
ว่างงาน	.14583	.596	
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.16429	.554
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	.09000	.749
	พนักงานบริษัทเอกชน	.11054	.692
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.28333	.340
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	.17283	.566
	เกษียณอายุ	.22273	.461
	ว่างงาน	.42917	.246
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.33711*	.014
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	-.08283	.569
	พนักงานบริษัทเอกชน	-.06229	.658
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.11051	.523
	ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.17283	.566
	เกษียณอายุ	.04990	.784
	ว่างงาน	.25634	.359
เกษียณอายุ	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.38701*	.006
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	-.13273	.370
	พนักงานบริษัทเอกชน	-.11219	.434
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.06061	.729
	ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.22273	.461
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	-.04990	.784

ตารางที่ 4.22

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

อาชีพ	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
ว่างงาน	.20644	.463
ว่างงาน		
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.59345*	.020
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	-.33917	.190
พนักงานบริษัทเอกชน	-.31863	.214
เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	-.14583	.596
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.42917	.246
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	-.25634	.359
เกษียณอายุ	-.20644	.463

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นนักเรียน/นิสิต/
นักศึกษา มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นค้าขายเล็กๆ
น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความ
ต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความต้องการใช้
ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความต้องการใช้
ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
ไม่เกิน 5,000 บาท	117	3.23	.62650	6.016*	.000
5,001 - 10,000 บาท	43	3.09	.65014		
10,001 - 15,000 บาท	33	3.25	.57067		
15,001 - 20,000 บาท	41	2.96	.49734		
20,001 - 25,000 บาท	44	2.94	.69018		
25,001 บาทขึ้นไป	122	2.85	.57989		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.23 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มี
รายได้แตกต่างกันจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้
ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน ได้ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	.13668
	10,001 - 15,000 บาท	-.01651
	15,001 - 20,000 บาท	.27238*
	20,001 - 25,000 บาท	.28652*
	25,001 บาทขึ้นไป	.38441*

ตารางที่ 4.24

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน (ต่อ)

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน		ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
5,001 - 10,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	-.13668	.207
	10,001 - 15,000 บาท	-.15319	.276
	15,001 - 20,000 บาท	.13571	.306
	20,001 - 25,000 บาท	.14984	.250
	25,001 บาทขึ้นไป	.24774*	.022
10,001 - 15,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.01651	.890
	5,001 - 10,000 บาท	.15319	.276
	15,001 - 20,000 บาท	.28890*	.042
	20,001 - 25,000 บาท	.30303*	.031
	25,001 บาทขึ้นไป	.40093*	.001
15,001 - 20,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	-.27238*	.014
	5,001 - 10,000 บาท	-.13571	.306
	10,001 - 15,000 บาท	-.28890*	.042
	20,001 - 25,000 บาท	.01414	.915
	25,001 บาทขึ้นไป	.11203	.307
20,001 - 25,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	-.28652*	.008
	5,001 - 10,000 บาท	-.14984	.250
	10,001 - 15,000 บาท	-.30303*	.031
	15,001 - 20,000 บาท	-.01414	.915
	25,001 บาทขึ้นไป	.09789	.359
25,001 บาทขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท	-.38441*	.000
	5,001 - 10,000 บาท	-.24774*	.022
	10,001 - 15,000 บาท	-.40093*	.001
	15,001 - 20,000 บาท	-.11203	.307
	20,001 - 25,000 บาท	-.09789	.359

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.24 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทต่อเดือน และ 10,001 - 15,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาทต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาทต่อเดือน และ 25,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป และผู้ที่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีรายได้ 25,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05)

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 2.1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.25

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย
(ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์)

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	39	2.92	.75107	-1.913	.056
หญิง	361	3.54	.80928		

จากตารางที่ 4.25 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

ตารางที่ 4.26

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย)

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	39	115.38	55.052	-3.912*	.000
หญิง	361	155.76	102.018		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.26 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) โดย เพศหญิงมี ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย

สมมติฐานย่อยที่ 2.2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.27

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
15-19 ปี	100	3.45	1.749	.366	.778
20-36 ปี	135	3.51	1.912		
37-51 ปี	99	3.35	1.976		
52 ปี ขึ้นไป	66	3.67	2.165		

จากตารางที่ 4.27 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

ตารางที่ 4.28

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
15-19 ปี	100	150.30	77.801	4.503*	.004
20-36 ปี	135	172.93	118.867		
37-51 ปี	99	125.45	61.649		
52 ปี ขึ้นไป	66	150.53	119.293		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.28 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยาย

ไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามอายุ ได้ดังตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามอายุ

อายุ	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.	
15-19 ปี	20-36 ปี	-22.626	.080
	37-51 ปี	24.845	.074
	52 ปี ขึ้นไป	-.230	.988
20-36 ปี	15-19 ปี	22.626	.080
	37-51 ปี	47.471*	.000
	52 ปี ขึ้นไป	22.396	.128
37-51 ปี	15-19 ปี	-24.845	.074
	20-36 ปี	-47.471*	.000
	52 ปี ขึ้นไป	-25.076	.108
52 ปี ขึ้นไป	15-19 ปี	.230	.988
	20-36 ปี	-22.396	.128
	37-51 ปี	25.076	.108

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.29 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 20-36 ปี มีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) มากกว่าผู้ที่มีอายุ 37-51 ปี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 2.3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
ประถมศึกษา	3	2.00	1.000	.791	.500
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	118	3.42	1.878		
ปริญญาตรี	224	3.56	1.967		
สูงกว่าปริญญาตรี	55	3.38	1.910		

จากตารางที่ 4.30 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

ตารางที่ 4.31

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ประถมศึกษา	3	120.00	60.000	.148	.931
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	118	149.49	95.909		
ปริญญาตรี	224	153.59	100.367		
สูงกว่าปริญญาตรี	55	151.36	104.094		

จากตารางที่ 4.31 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 2.4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	140	3.37	1.772	1.422	.195
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	75	3.27	1.927		
พนักงานบริษัทเอกชน	102	3.58	1.967		
เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	27	3.63	2.022		
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	5	2.80	1.095		
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	23	3.43	2.191		
เกษียณอายุ	22	4.59	2.218		
ว่างงาน	6	3.17	2.229		

จากตารางที่ 4.32 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

ตารางที่ 4.33

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	140	161.89	98.210	1.378	.213
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	75	144.60	91.875		

ตารางที่ 4.33

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
พนักงานบริษัทเอกชน	102	150.29	106.480		
เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	27	126.67	48.038		
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	5	102.00	26.833		
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	23	133.04	79.283		
เกษียณอายุ	22	160.00	92.890		
ว่างงาน	6	230.00	257.837		

จากตารางที่ 4.33 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 2.5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ไม่เกิน 5,000 บาท	117	3.54	1.864	.540	.746
5,001 - 10,000 บาท	43	3.33	1.822		
10,001 - 15,000 บาท	33	3.06	1.713		
15,001 - 20,000 บาท	41	3.37	2.022		
20,001 - 25,000 บาท	44	3.64	1.856		
25,001 บาทขึ้นไป	122	3.58	2.084		

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

ตารางที่ 4.35

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	F	Sig.
ไม่เกิน 5,000 บาท	117	161.97	103.391	1.969	.082
5,001 - 10,000 บาท	43	169.19	112.810		
10,001 - 15,000 บาท	33	160.91	111.702		
15,001 - 20,000 บาท	41	170.12	125.032		
20,001 - 25,000 บาท	44	130.91	72.435		
25,001 บาทขึ้นไป	122	134.92	81.263		

จากตารางที่ 4.35 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 3.1 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.36

ผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างเพศกับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

เพศ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	t	Sig.
ชาย	39	3.11	.73884	-.752	.453
หญิง	361	3.19	.63408		

จากตารางที่ 4.36 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีเพศแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 3.2 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
15-19 ปี	100	3.49	.61492	12.696*	.000
20-36 ปี	135	3.19	.63790		
37-51 ปี	99	3.02	.61211		
52 ปี ขึ้นไป	66	2.98	.58830		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอายุ ได้ดังตารางที่ 4.38

ตารางที่ 4.38

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอายุ

อายุ	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
15-19 ปี	20-36 ปี	.30014*
	37-51 ปี	.46857*
	52 ปี ขึ้นไป	.50330*
20-36 ปี	15-19 ปี	-.30014*
	37-51 ปี	.16843*
	52 ปี ขึ้นไป	.20316*
37-51 ปี	15-19 ปี	-.46857*
	20-36 ปี	-.16843*
	52 ปี ขึ้นไป	.03472
52 ปี ขึ้นไป	15-19 ปี	-.50330*
	20-36 ปี	-.20316*
	37-51 ปี	-.03472

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.38 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีอายุ 15-19 ปี มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกช่วงอายุ และผู้ที่มีอายุ 20-36 ปี มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีอายุ 37-51 ปี และ 52 ปี ขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 3.3 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.39

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
ประถมศึกษา	3	2.96	.75346	4.982*	.002
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	118	3.37	.65789		
ปริญญาตรี	224	3.12	.63202		
สูงกว่าปริญญาตรี	55	3.06	.59066		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.39 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามระดับการศึกษา ได้ดังตารางที่ 4.40

ตารางที่ 4.40

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา		ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	-.41349	.266
	ปริญญาตรี	-.16388	.657
	สูงกว่าปริญญาตรี	-.10076	.789
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	ประถมศึกษา	.41349	.266
	ปริญญาตรี	.24961*	.001
	สูงกว่าปริญญาตรี	.31273*	.003
ปริญญาตรี	ประถมศึกษา	.16388	.657
	มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	-.24961*	.001
	สูงกว่าปริญญาตรี	.06312	.509
สูงกว่าปริญญาตรี	ประถมศึกษา	.10076	.789
	มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส.	-.31273*	.003
	ปริญญาตรี	-.06312	.509

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา
มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีระดับ
การศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 3.4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความ
พึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้
ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้
ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	140	3.42	.62890	5.585*	.000
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	75	3.12	.53701		
พนักงานบริษัทเอกชน	102	3.06	.62551		
เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	27	2.96	.63074		
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	5	3.70	.84132		
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	23	3.07	.48387		
เกษียณอายุ	22	2.99	.72629		
ว่างงาน	6	2.65	1.04408		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอาชีพแตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามอาชีพ ได้ดังตารางที่ 4.42

ตารางที่ 4.42

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.	
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	.29685*	.001
	พนักงานบริษัทเอกชน	.36003*	.000
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.45685*	.001
	ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.28482	.313
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	.34453*	.014
	เกษียณอายุ	.42086*	.003
	ว่างงาน	.76935*	.003
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/ รัฐวิสาหกิจ	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.29685*	.001
	พนักงานบริษัทเอกชน	.06319	.503
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.16000	.251
	ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.58167*	.043
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	.04768	.747
	เกษียณอายุ	.12402	.410
	ว่างงาน	.47250	.073
พนักงานบริษัทเอกชน	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.36003*	.000
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	-.06319	.503
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.09681	.471
	ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.64485*	.024
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	-.01551	.914
	เกษียณอายุ	.06083	.677
	ว่างงาน	.40931	.117
เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.45685*	.001
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	-.16000	.251
	พนักงานบริษัทเอกชน	-.09681	.471

ตารางที่ 4.42

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

อาชีพ	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.	
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.74167*	.014	
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	-.11232	.524	
เกษียณอายุ	-.03598	.840	
ว่างงาน	.31250	.265	
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้าง ทั่วไป	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	.28482	.313
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	.58167*	.043
	พนักงานบริษัทเอกชน	.64485*	.024
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.74167*	.014
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	.62935*	.040
	เกษียณอายุ	.70568*	.022
	ว่างงาน	1.05417*	.005
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.34453*	.014
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	-.04768	.747
	พนักงานบริษัทเอกชน	.01551	.914
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.11232	.524
	ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.62935*	.040
	เกษียณอายุ	.07633	.680
	ว่างงาน	.42482	.136
เกษียณอายุ	นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.42086*	.003
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	-.12402	.410
	พนักงานบริษัทเอกชน	-.06083	.677
	เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	.03598	.840
	ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-.70568*	.022
	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	-.07633	.680

ตารางที่ 4.42

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามอาชีพ (ต่อ)

อาชีพ	ความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ย	Sig.
ว่างงาน	.34848	.223
ว่างงาน		
นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา	-.76935*	.003
ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ	-.47250	.073
พนักงานบริษัทเอกชน	-.40931	.117
เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)	-.31250	.265
ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป	-1.05417*	.005
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	-.42482	.136
เกษียณอายุ	-.34848	.223

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.42 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป ในขณะที่ผู้ที่มีอาชีพค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05)

สมมติฐานย่อยที่ 3.5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มีรายได้แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.43

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
ไม่เกิน 5,000 บาท	117	3.39	.66081	5.413*	.000
5,001 - 10,000 บาท	43	3.27	.70619		
10,001 - 15,000 บาท	33	3.30	.58698		
15,001 - 20,000 บาท	41	3.05	.49273		
20,001 - 25,000 บาท	44	3.08	.76389		
25,001 บาทขึ้นไป	122	3.01	.55772		

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.43 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่มี
รายได้แตกต่างกันจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) และเมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์
จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน ได้ดังตารางที่ 4.44

ตารางที่ 4.44

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
ไม่เกิน 5,000 บาท	5,001 - 10,000 บาท	.11884
	10,001 - 15,000 บาท	.09664
	15,001 - 20,000 บาท	.34636*
	20,001 - 25,000 บาท	.30971
	25,001 บาทขึ้นไป	.37980*

ตารางที่ 4.44

การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน (ต่อ)

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย	Sig.
5,001 - 10,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.289
	10,001 - 15,000 บาท	.879
	15,001 - 20,000 บาท	.097
	20,001 - 25,000 บาท	.157
	25,001 บาทขึ้นไป	.26096*
10,001 - 15,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.435
	5,001 - 10,000 บาท	.879
	15,001 - 20,000 บาท	.090
	20,001 - 25,000 บาท	.141
	25,001 บาทขึ้นไป	.28316*
15,001 - 20,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.003
	5,001 - 10,000 บาท	.097
	10,001 - 15,000 บาท	.090
	20,001 - 25,000 บาท	.788
	25,001 บาทขึ้นไป	.768
20,001 - 25,000 บาท	ไม่เกิน 5,000 บาท	.006
	5,001 - 10,000 บาท	.157
	10,001 - 15,000 บาท	.141
	15,001 - 20,000 บาท	.788
	25,001 บาทขึ้นไป	.526
25,001 บาทขึ้นไป	ไม่เกิน 5,000 บาท	.000
	5,001 - 10,000 บาท	.019
	10,001 - 15,000 บาท	.022
	15,001 - 20,000 บาท	.768
	20,001 - 25,000 บาท	.526

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาท และ 25,001 บาทขึ้นไป ส่วนผู้ที่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท และ 10,001 - 15,000 บาท มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีรายได้ 25,001 บาทขึ้นไป ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05)

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.45

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามรูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน

รูปแบบของหนังสือ นวนิยายไทยที่อ่าน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
หนังสือเล่ม	287	3.06	.62751	3.027	.050
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)	13	2.63	.54962		
ทั้งหนังสือเล่มและ e-book	100	3.04	.61332		

จากตารางที่ 4.45 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. = 0.05)

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

H_0 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

H_1 : ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.46

ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย จำแนกตามรูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน

รูปแบบของหนังสือ นวนิยายไทยที่อ่าน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	F	Sig.
หนังสือเล่ม	287	3.20	.63327	1.991	.138
หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)	13	2.84	.60679		
ทั้งหนังสือเล่มและ e-book	100	3.20	.67388		

จากตารางที่ 4.46 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. = 0.05)

สมมติฐานที่ 6 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

H_0 : ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

H_1 : ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

ตารางที่ 4.47

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย
กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์)

ตัวแปร	ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย	
	r	Sig.
ความถี่ในการอ่านหนังสือ นวนิยายไทยต่อสัปดาห์	.131*	.008

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือ
นวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig.
< 0.05) โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือ
นวนิยายไทยในระดับสูงจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือ
นวนิยายไทยต่อสัปดาห์) สูง ส่วนผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับต่ำ
จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ต่ำ
ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.48

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยกับพฤติกรรมการ
การอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย)

ตัวแปร	ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย	
	r	Sig.
ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือ นวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย	.094	.059

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ยอมรับ H_0 กล่าวคือ ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือ นวนิยายไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่าน หนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 (Sig. > 0.05)

สมมติฐานที่ 7 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์ กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

H_0 : ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับความ พึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

H_1 : ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับความ พึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ตารางที่ 4.49

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ตัวแปร	ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย	
	r	Sig.
ความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์ จากหนังสือนวนิยายไทย	.818*	.000

*Sig. < 0.05

จากตารางที่ 4.49 พบว่า ปฏิเสธ H_0 กล่าวคือ ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือ นวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05 (Sig. < 0.05) โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ผู้ที่มีความต้องการใช้ ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับสูงจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยาย ไทย สูง ส่วนผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับต่ำจะมีความพึงพอใจที่ ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ต่ำ ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสูงมาก

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ความต้องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทย ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือ นวนิยายไทย พฤติกรรมการอ่าน และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย โดยการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำ แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษาและเป็นกรอบในการวิจัย ประกอบด้วยแนวคิด เกี่ยวกับผู้รับสาร ทฤษฎีการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของผู้รับสาร (Uses and Gratifications) และความรู้เกี่ยวกับนวนิยาย

สำหรับรูปแบบการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวม ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผู้เข้าชมงาน สัปดาห์หนังสือแห่งชาติครั้งที่ 44 และงานสัปดาห์หนังสือนานาชาติ ครั้งที่ 14 จัดขึ้นระหว่างวันที่ 29 มีนาคม - 10 เมษายน 2559 ณ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ จำนวน 400 คน และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน

5.1 สรุปผลการวิจัย

ในการสรุปผลการวิจัย ได้แบ่งสรุปผลออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 รูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน

ตอนที่ 3 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

ตอนที่ 5 ความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยรวมทั้งสิ้น 400 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 361 คน คิดเป็นร้อยละ 90.25 และเพศชาย จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 9.75 โดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างมีอายุ 33.83 ปี โดยส่วนใหญ่มีอายุ 20-36 ปี จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.75 รองลงมา มีอายุ 15-19 ปี จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 อายุ 37-51 ปี จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.75 และอายุ 52 ปีขึ้นไป จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 16.50 นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับการศึกษา ปัจจุบัน/สูงสุดในระดับปริญญาตรี จำนวน 224 คน คิดเป็นร้อยละ 56.00 รองลงมา มีมัธยมศึกษา/ ปวช./ปวส. จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.50 สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 13.75 และประถมศึกษา จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 35.00 รองลงมา เป็นพนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 18.75 เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance) จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75 พ่อบ้าน/แม่บ้าน จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.75 เกษียณอายุ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.50 ว่างาน จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50 และค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.25 มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 25,001 บาทขึ้นไป จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 30.50 รองลงมา มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน ไม่เกิน 5,000 บาท จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 29.25 มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 20,001 – 25,000 บาท จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 5,001 - 10,000 บาท จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 10.75 มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 15,001 - 20,000 บาท จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 10.25 และมีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 10,001 - 15,000 บาท จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.25

ตอนที่ 2 รูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือเล่ม จำนวน 287 คน คิดเป็นร้อยละ 71.75 รองลงมา อ่านทั้งหนังสือเล่มและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) จำนวน 100

คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และอ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25

ตอนที่ 3 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

กลุ่มตัวอย่างมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.0397) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ระดับมาก ในประเด็น “เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด” (4.12) “เพื่อต้องการอยู่ลำพังหรือต้องการความเป็นส่วนตัวในบางเวลา” (3.59) และ “เพื่อเรียนรู้สังคมจากเรื่องราวในนวนิยาย” (3.42) ระดับปานกลาง ในประเด็น “เพื่อที่จะนำเรื่องที่ได้อ่านไปสนทนาพูดคุยกับเพื่อนฝูง หรือสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง” (3.04) และ “เพื่อให้เป็นกิจวัตรประจำวันที่ต้องทำเป็นประจำ” (2.88) และระดับน้อยในประเด็น “เพื่อจะรับรู้เรื่องราวก่อนผู้อื่น” (2.47) “เพื่อสร้างตัวตนและเอกลักษณ์ของตนเอง” (2.46) และ “เพื่อหลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง” (2.35)

ตอนที่ 4 พฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

ประเภทเนื้อหาของหนังสือนวนิยายไทยที่ชอบอ่าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ชอบอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีเนื้อหาประเภท นวนิยายรัก/โรมานซ์ มากที่สุด จำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 11.56 รองลงมานวนิยายสืบสวนสอบสวน จำนวน 188 คน คิดเป็นร้อยละ 9.02 นวนิยายลึกลับสยองขวัญ จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 8.06 นวนิยายแฟนตาซี จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 8.01 นวนิยายประวัติศาสตร์/อิงประวัติศาสตร์/ย้อนยุค จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 7.96 นวนิยายตลก จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 7.48 นวนิยายผจญภัย จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 7.19 นวนิยายอิงวรรณคดี จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 5.61 นวนิยายชีวิตจริง จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 5.52 นวนิยายชีวิตครอบครัว จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 4.70 นวนิยายชีวิตต่างแดน จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 4.12 นวนิยายวิทยาศาสตร์ จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 3.93 นวนิยายจิตวิทยาหรือการแก้ปัญหาทางจิต จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 3.55 นวนิยายชนบท/นวนิยายท้องถิ่น จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 3.31 นวนิยายแนวสังคม จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 2.83 นวนิยายแนวสงคราม จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 2.11 นวนิยายที่เล่าเรื่องโดยการเขียน

จดหมายของตัวละคร จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 2.01 นวนิยายแนวศาสนา จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 1.82 และนวนิยายการเมือง จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 1.20

ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์ โดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือ นวนิยายไทย 3.48 วันต่อสัปดาห์ โดยส่วนใหญ่อ่านหนังสือนวนิยายไทย 1-2 วันต่อสัปดาห์มากที่สุด จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 36.50 รองลงมาอ่านหนังสือนวนิยายไทย 3-4 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.75 และอ่านหนังสือนวนิยายไทย 5-7 วันต่อสัปดาห์ จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.75

ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้ง โดยเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างใช้เวลา ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย 2.31 ชั่วโมงต่อครั้ง ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาในการอ่าน หนังสือนวนิยายไทย 1-2 ชั่วโมงต่อครั้งมากที่สุด จำนวน 214 คน คิดเป็นร้อยละ 53.50 รองลงมา ใช้เวลาในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย 3-4 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.75 ใช้เวลาในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่ำกว่า 1 ชั่วโมงต่อครั้ง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 7.00 และใช้เวลาในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย 5 ชั่วโมงขึ้นไปต่อครั้ง จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 6.75

ช่วงเวลาในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มักจะอ่านหนังสือ นวนิยายไทยในช่วงเวลา 21.01-24.00 น. มากที่สุด จำนวน 162 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมา อ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 18.01-21.00 น. จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 34.25 อ่าน หนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 15.01-18.00 น. จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.00 อ่านหนังสือ นวนิยายไทยในช่วงเวลา 12.01-15.00 น. จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 อ่านหนังสือนวนิยาย ไทยในช่วงเวลา 9.01-12.00 น. จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.25 อ่านหนังสือนวนิยายไทยใน ช่วงเวลา 6.01-9.00 น. จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25 และอ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 24.01-03.00 น. จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.25

สถานที่ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือนวนิยายไทย ที่บ้าน/ที่พักอาศัยมากที่สุด จำนวน 390 คน คิดเป็นร้อยละ 97.50 รองลงมาอ่านหนังสือนวนิยายไทย ที่ห้องสมุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.75 อ่านที่สถานศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 อ่านที่ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.50 อ่านที่ทำงาน จำนวน 1 คน คิดเป็น

ร้อยละ 0.25 อ่านที่ร้านจำหน่ายหนังสือ/ร้านเช่าหนังสือ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25 และอ่านในสถานที่อื่นๆ คือขณะโดยสารรถไฟฟ้า จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.25

ที่มาของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ได้มาจากการซื้อด้วยตนเองมากที่สุด จำนวน 348 คน คิดเป็นร้อยละ 87.00 รองลงมายืมจากห้องสมุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 6.50 เช่าจากร้านหนังสือให้เช่า จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.75 และยืมเพื่อนอ่าน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.75

เหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทยเรื่องหนึ่งๆ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทยเรื่องหนึ่งๆ เพราะเป็นหนังสือนวนิยายแนวที่ชอบอ่านมากที่สุด จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.00 รองลงมาซื้อเรื่องและตัวอย่างเนื้อเรื่องน่าสนใจ จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.25 เป็นผลงานของนักเขียนที่ชื่นชอบ จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.50 และเป็นนวนิยายที่ถูกนำมาสร้างเป็นละคร/ภาพยนตร์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.25

ตอนที่ 5 ความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

โดยรวมกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยอยู่ในระดับปานกลาง (3.1859) โดยกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยระดับมากในประเด็น “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด” (4.14) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้มีเวลาอยู่ตามลำพังและมีความเป็นส่วนตัว” (3.71) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้เรียนรู้สังคมจากเรื่องราวในนวนิยาย” (3.50) ระดับปานกลางในประเด็น “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้นำเรื่องที่อ่านไปสนทนาพูดคุยกับเพื่อนฝูง หรือสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง ” (3.13) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้มีกิจกรรมประจำวันที่แน่นอน” (3.09) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้หลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง ” (2.72) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทย ที่สามารถสร้างตัวตนและเอกลักษณ์ของตนเอง ” (2.62) และระดับน้อยในประเด็น “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้รู้เรื่องราวก่อนผู้อื่น” (2.59)

ตอนที่ 6 การทดสอบสมมติฐาน

การวิจัยในครั้งนี้มีสมมติฐานการวิจัยทั้งสิ้น 7 ข้อ มีผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะทางประชากร คือ เพศ ที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

2. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

และจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Oneway ANOVA (F - test) พบว่า ผู้ที่มีอายุ 15-19 ปี มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าทุกช่วงอายุ และผู้ที่มีอายุ 20-36 ปี มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 37-51 ปี และผู้ที่มีอายุ 52 ปีขึ้นไป ผู้ที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี ผู้ที่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป และผู้ที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทต่อเดือน และ 10,001 - 15,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาทต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาทต่อเดือน และ 25,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป และผู้ที่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ 25,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป

สมมติฐานที่ 2 ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน

2. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) ไม่แตกต่างกัน

3. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) แตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Independent Samples t - test พบว่า เพศหญิงมีระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย

และจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Oneway ANOVA (F - test) พบว่า ผู้ที่มีอายุ 20-36 ปี มีระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย มากกว่าผู้ที่มีอายุ 37-51 ปี

สมมติฐานที่ 3 ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะทางประชากร คือ เพศที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

2. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

และจากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Oneway ANOVA (F - test) พบว่า ผู้ที่มีอายุ 15-19 ปี มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าทุกช่วงอายุ และผู้ที่มีอายุ 20-36 ปี มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 37-51 ปี และ 52 ปี ขึ้นไป ผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ผู้ที่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นค้าขาย เล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป ในขณะที่ผู้ที่มีอาชีพค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา และผู้ที่มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาท และ 25,001 บาทขึ้นไป ส่วนผู้ที่มีรายได้ 5,001 -

10,000 บาท และ 10,001 - 15,000 บาท มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ 25,001 บาท ขึ้นไป

สมมติฐานที่ 4 ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับสูงจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) สูง ส่วนผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับต่ำจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ต่ำ ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ

และความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย)

สมมติฐานที่ 7 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับสูงจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์

จากหนังสือนวนิยายไทย สูง ส่วนผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับต่ำ จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ต่ำ ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสูงมาก

5.2 การอภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาประมวลผลร่วมกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถอภิปรายผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 อภิปรายผลการวิจัยทั่วไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.0397) โดยมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย 3 อันดับแรกในประเด็น “เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด” (4.12) “เพื่อต้องการอยู่ตามลำพังหรือต้องการความเป็นส่วนตัวในบางเวลา” (3.59) และ “เพื่อเรียนรู้สังคมจากรื่องราวในนวนิยาย” (3.42) ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในประเด็นต่างๆ และนำไปสู่ความพึงพอใจที่ได้รับจากความต้องการใช้ประโยชน์ โดยในส่วนของความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยพบว่า ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยอยู่ในระดับปานกลาง (3.1859) โดยมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย 3 อันดับแรกในประเด็นเดียวกันกับความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย คือ “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้ผ่อนคลายความตึงเครียด” (4.14) “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้มีเวลาอยู่ลำพังและมีความเป็นส่วนตัว” (3.71) และ “ความพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ได้เรียนรู้สังคมจากรื่องราวในนวนิยาย” (3.05) ซึ่งจะเห็นได้ว่าค่าเฉลี่ยทั้งหมดของความพึงพอใจสูงกว่าค่าเฉลี่ยความต้องการใช้ประโยชน์ แสดงให้เห็นว่าการใช้หนังสือนวนิยายไทยทำให้ผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทยมีความพึงพอใจมากกว่าความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยที่คาดหวังไว้ และเป็นไปตามทฤษฎีการใช้ประโยชน์จากสื่อของผู้รับสาร (Uses and Gratifications) โดยผู้รับสารใช้สื่อเพราะ

สื่อช่วยเติมเต็มความต้องการต่างๆ ซึ่งมีกระบวนการ คือ 1) พื้นฐานทางสังคมและจิตใจ ก่อให้เกิด 2) ความต้องการที่จำเป็นของแต่ละบุคคล ส่งผลให้เกิด 3) ความคาดหวังจาก 4) สื่อและแหล่งของสาร และทำการ 5) เปิดรับสื่อต่างๆ จนกระทั่ง 6) ได้รับความพึงพอใจตามความต้องการของบุคคล รวมทั้งอาจจะได้ 7) ผลอื่นๆ ที่ตามมาอีกด้วย (Katz, Blumler & Gurevitch, 1974, as cited in Jay G. Blumler and Elihu Katz, 1974, P. 20)

2. จากผลการวิจัยพบว่า ประเภทเนื้อหาของหนังสือนวนิยายไทยที่ชอบอ่าน คือเนื้อหาประเภท นวนิยายรัก/โรมานซ์ มากที่สุด สอดคล้องกับที่ วนิดา บำรุงไทย (2544) อธิบายไว้ว่า นวนิยายรัก (Love Novel) ถือได้ว่าเป็นวรรณกรรมที่ครองตลาด อยู่ในความนิยมของคนอ่าน ด้วยมีความหลากหลายของรูปแบบความรัก รวมทั้งนักเขียนในทุกยุคทุกสมัยและเกือบจะทุกคนได้เขียนนวนิยายรักโดยต่อเนื่องตลอดมา

ในขณะที่ผลการศึกษาดังกล่าวมีความแตกต่างจากผลการศึกษาของ ไบบัว นามสุข (2555) เรื่อง “พฤติกรรมการอ่านกับความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากนวนิยายออนไลน์ของเยาวชนไทย” ที่พบว่าประเภทนวนิยายที่ชอบอ่านคือ นวนิยายแฟนตาซี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะขอบเขตของการศึกษาดังกล่าวใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเยาวชนไทยที่มีอายุ 11-25 ปีเท่านั้น

3. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยใช้เวลาในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยเฉลี่ย 2.31 ชั่วโมงต่อครั้ง และสถานที่อ่านคือ อ่านที่บ้านมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของ ไบบัว นามสุข (2555) เรื่อง “พฤติกรรมการอ่านกับความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากนวนิยายออนไลน์ของเยาวชนไทย” พบว่ากลุ่มตัวอย่างอ่านนวนิยายออนไลน์ครั้งละ 2.55 ชั่วโมง และสถานที่อ่านคือที่บ้าน

4. จากผลการวิจัยพบว่า ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยส่วนใหญ่มักจะอ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลา 21.01-24.00 น. แตกต่างจากการศึกษาของ ไบบัว นามสุข (2555) เรื่อง “พฤติกรรมการอ่านกับความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์จากนวนิยายออนไลน์ของเยาวชนไทย” ที่พบว่าช่วงเวลาที่ย่านมากที่สุดคือ 18.01-21.00 น.

ส่วนที่ 2 อภิปรายผลการวิจัยในส่วนการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

การที่ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีเพศแตกต่างกัน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน อาจเกิดจากคุณลักษณะของนวนิยายที่มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว คือ ให้ประโยชน์ในด้านความเพลิดเพลินและความบันเทิง สร้างเสริมจินตนาการ มีคุณค่าทางด้านวัฒนธรรม ภาษา จิตใจ และให้สาระความรู้ ดังนั้นผู้ที่เลือกอ่านหนังสือนวนิยายทั้งเพศชายและเพศหญิงจึงอาจมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในลักษณะเดียวกันได้

2. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

การที่ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีอายุ 15-19 ปี มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกช่วงอายุ และผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีอายุ 20-36 ปี มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่ที่มีอายุ 37-51 ปี และผู้ที่ที่มีอายุ 52 ปีขึ้นไป โดยจะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีอายุน้อยจะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมากกว่าผู้ที่ที่มีอายุมาก และจากคุณลักษณะของนวนิยายที่ผู้อ่านจะได้รับ ความบันเทิงเป็นอันดับแรกนั้น จึงอาจทำให้ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยของผู้อ่านที่มีอายุน้อยมีมากกว่าผู้อ่านที่มีอายุมาก

ในส่วนของผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีระดับการศึกษา มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี และผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป ในขณะที่ผู้ที่มีอาชีพค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา รวมทั้งผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีรายได้ไม่เกิน 5,000 บาทต่อเดือน และ 10,001 - 15,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการใช้

ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาทต่อเดือน 20,001 - 25,000 บาทต่อเดือน และ 25,001 บาทต่อเดือนขึ้นไป และผู้ที่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาทต่อเดือน มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีรายได้ 25,001 บาทต่อเดือนขึ้นไปนั้น อาจเป็นเพราะผู้ที่มีการศึกษาน้อยกว่า และมีอาชีพที่มีรายได้ต่ำอาจเลือกที่จะอ่านหนังสือนวนิยายอยู่กับบ้านเพื่อตอบสนองความต้องการด้านต่างๆ โดยเฉพาะด้านความบันเทิง แทนที่จะใช้สื่ออื่นที่อาจจะมีค่าใช้จ่ายมากกว่า

สมมติฐานที่ 2 ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย แตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน

การที่ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ไม่แตกต่างกัน ในกรณีนี้ ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยนั้นน่าจะเป็นผู้ที่มีความชื่นชอบและนิยมในการอ่านหนังสือนวนิยายไทย และอ่านหนังสือนวนิยายไทยเป็นประจำ ทำให้มีความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์ในลักษณะเดียวกัน

2. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือ นวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) ไม่แตกต่างกัน

การที่ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) ไม่แตกต่างกัน ซึ่งลักษณะทางประชากรดังกล่าวไม่อาจเป็นตัวกำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยของผู้อ่านได้ ขึ้นอยู่กับความต้องการในการอ่านของแต่ละคน

3. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ที่แตกต่างกันจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) แตกต่างกัน

โดยเพศหญิงมีระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ยมากกว่าเพศชาย ซึ่งมีความเป็นไปได้ตามที่ ปรเม สตะเวทิน (2546) ได้อธิบายไว้ว่า ผู้หญิงมักเป็นคนจิตใจอ่อนไหวหรือเจ้าอารมณ์ (Emotional) โอนอ่อนผ่อนตาม (Submissive) และเป็นแม่บ้านแม่เรือน (Home – oriented) ทำให้ในขณะที่อ่านหนังสือนวนิยายไทย เพศหญิงอาจมีความรู้สึกคล้อยตามไปกับเนื้อเรื่องจนอยากอ่านต่อให้จบเรื่อง ทำให้มีระยะเวลาในการอ่านมากกว่าเพศชาย

และผู้ที่มีอายุ 20-36 ปี มีระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีอายุ 37-51 ปี ซึ่งอาจเป็นเรื่องของการถูกชักจูงใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทย โดยผู้อ่านที่มีอายุน้อยกว่าอาจถูกชักจูงใจให้คล้อยตามไปกับเนื้อเรื่องได้ง่ายกว่า ประกอบกับความบันเทิงที่ได้รับจากการอ่าน อาจทำให้ผู้อ่านที่มีอายุน้อยกว่ามีความรู้สึกสนุกสนานและอยากติดตามอ่านตอนต่อไป จนทำให้มีระยะเวลาในการอ่านมากกว่าผู้ที่มีอายุมาก

สมมติฐานที่ 3 ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า มีผลการศึกษาเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับสมมติฐานที่ 1 ผู้ที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน คือ

1. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

2. ลักษณะทางประชากร ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน

ผู้ที่มีอายุ 15-19 ปี มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกช่วงอายุ และผู้ที่มีอายุ 20-36 ปี มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีอายุ 37-51 ปี และ 52 ปี ขึ้นไป

ผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

ผู้ที่เป็นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป ในขณะที่ผู้ที่มีอาชีพค้าขายเล็กๆ

น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าทุกอาชีพ ยกเว้นนักเรียน/นิสิต/นักศึกษา

ผู้ที่มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนไม่เกิน 5,000 บาท มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีรายได้ 15,001 - 20,000 บาท และ 25,001 บาทขึ้นไป ส่วนผู้ที่มีรายได้ 5,001 - 10,000 บาท และ 10,001 - 15,000 บาท มีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มากกว่าผู้ที่มีรายได้ 25,001 บาท ขึ้นไป

ดังนั้นการวิจัยในครั้งนี้จึงสามารถกล่าวได้ว่า ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยกับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความเกี่ยวข้องกัน โดยเป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน ที่มีผลต่อความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในลักษณะใด ก็จะมีผลต่อความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในลักษณะนั้นด้วยเช่นกัน

สมมติฐานที่ 4 ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า

ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน

จากสมมติฐานที่ 4 และ 5 ผู้ที่อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบที่แตกต่างกัน จะมีความต้องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่แตกต่างกัน แสดงให้เห็นว่ารูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่เลือกอ่าน ไม่มีผลต่อความต้องการใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย โดยรูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่เลือกอ่านอาจจะเป็นเพียงความสะดวกในการอ่านของแต่ละบุคคลเท่านั้น และจากพฤติกรรมการอ่านที่พบว่าผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทยส่วนใหญ่จะอ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือเล่มมากที่สุด ถึงร้อยละ 71.75 อ่านทั้งหนังสือเล่มและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book)

ร้อยละ 25.00 และอ่านเฉพาะหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) เพียงร้อยละ 3.25 นั้น แสดงให้เห็นว่าหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ยังไม่เป็นที่นิยมสำหรับผู้่านนวนิยายไทย ซึ่งผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือเล่มหรือหนังสือกระดาษนั้น อาจจะรู้สึกว่าการอ่านหนังสือเล่มให้บรรยากาศในการอ่าน ประกอบกับการสัมผัสเนื้อกระดาษและตัวอักษรมากกว่าการใช้ปลายนิ้วสัมผัสหน้าจออิเล็กทรอนิกส์ รวมถึงหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือเล่มยังอาจเป็นของสะสมชิ้นสำคัญของนักอ่านนวนิยายไทยอีกด้วย

สมมติฐานที่ 6 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับสูงจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) สูง ส่วนผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับต่ำจะมีพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์) ต่ำ ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับทฤษฎีการใช้ประโยชน์จากสื่อของผู้รับสาร (Uses and Gratifications) โดยผู้รับสารใช้สื่อเพราะสื่อช่วยเติมเต็มความต้องการต่างๆ ซึ่งมีกระบวนการ คือ 1) พื้นฐานทางสังคมและจิตใจ ก่อให้เกิด 2) ความต้องการที่จำเป็นของแต่ละบุคคล ส่งผลให้เกิด 3) ความคาดหวังจาก 4) สื่อและแหล่งของสาร และทำการ 5) เปิดรับสื่อต่างๆ จนกระทั่ง 6) ได้รับความพึงพอใจตามความต้องการของบุคคล รวมทั้งอาจจะได้ 7) ผลอื่นๆ ที่ตามมาอีกด้วย (Katz, Blumler & Gurevitch, 1974, as cited in Jay G. Blumler and Elihu Katz, 1974, P. 20)

ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้พบว่าความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยที่สูงจะทำให้มีความถี่ในการเปิดรับสูงตามไปด้วย

2. ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย) การที่ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ไม่มีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ย เป็นเพราะผู้อ่านบางคนอาจจะมี ความถี่ในการอ่านน้อย แต่ใน

การอ่านแต่ละครั้งใช้เวลานาน หรือผู้อ่านบางคนอาจจะมีควมถึในการอ่านมาก แต่ในการอ่านแต่ละครั้งใช้เวลาเพียงสั้นๆ ทำให้ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยไม่มีผลต่อระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านแต่ละครั้ง

สมมติฐานที่ 7 ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก หมายความว่า ผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับสูงจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย สูง ส่วนผู้ที่มีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในระดับต่ำจะมีความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ต่ำ ทั้งนี้ความสัมพันธ์ดังกล่าวอยู่ในระดับสูงมาก เป็นไปตามที่ โรเซนเกรน (Rosengren, as cited in Jay G. Blumler and Elihu Katz, 1974, p. 270-285 อ้างถึงใน ไพลิน สมหารพันธุ์, 2556 น. 17) ได้อธิบายไว้ว่า คำว่าความต้องการแสวงหาประโยชน์ (User) กับคำว่าความพึงพอใจ (Gratifications) มีความสัมพันธ์กันในแง่ที่ว่า ความต้องการแสวงหาประโยชน์สามารถนำไปสู่ความพึงพอใจ และความพึงพอใจก็อาจได้รับจากความต้องการแสวงหาประโยชน์

5.3 ข้อเสนอแนะต่อสำนักพิมพ์และนักเขียนนวนิยายไทย

1. ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทยนิยมอ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือเล่มหรือหนังสือกระดาษสูงถึงร้อยละ 71.75 ในขณะที่อ่านหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) เพียงร้อยละ 3.25 เท่านั้น แสดงให้เห็นถึงความนิยมในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือเล่มที่ยังคงได้รับความนิยมสูงกว่าหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ดังนั้นสำนักพิมพ์ควรให้ความสำคัญกับการผลิตหนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสือเล่มหรือหนังสือกระดาษมาเป็นอันดับแรก

2. ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทยมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยอันดับแรกในประเด็น “เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด” และมีความพึงพอใจในประเด็นนี้

เป็นอันดับแรกเช่นเดียวกัน สะท้อนให้เห็นถึงความต้องการการผ่อนคลายจากความตึงเครียดที่พบเจอในชีวิตประจำวัน และการอ่านหนังสือนวนิยายไทยก็สามารถตอบสนองความต้องการดังกล่าวได้ ดังนั้นความสามารถของนักเขียนนวนิยายไทย ทั้งการใช้ภาษา ถ้อยคำ วิธีการเล่าเรื่องและจินตนาการ เพื่อให้ผู้อ่านคล้อยตามและคลายความตึงเครียดจากสถานการณ์ต่างๆ ได้นั้น ถือเป็นคุณสมบัติอย่างหนึ่งที่นักเขียนนวนิยายไทยควรมี

3. ผลการวิจัยพบว่า ประเภทเนื้อหาของนวนิยายที่ได้รับความนิยมในการอ่านของผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทยมากที่สุด คือ นวนิยายรัก/โรمانซ์ ดังนั้นสำนักพิมพ์และนักเขียนนวนิยายไทยจึงมั่นใจได้ว่านวนิยายประเภทดังกล่าวยังคงได้รับความนิยมไม่เสื่อมคลาย และยังสามารถสร้างผลงานประเภทนี้ออกสู่ตลาดได้อย่างต่อเนื่อง

4. ผลการวิจัยพบว่า ผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทยส่วนใหญ่ซื้อหนังสือนวนิยายไทยด้วยตนเอง และมีเหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพราะเป็นนวนิยายแนวที่ชอบอ่านมากที่สุด ดังนั้น แสดงให้เห็นว่ากลุ่มผู้อ่านหนังสือนวนิยายไทยเป็นกลุ่มที่มีกำลังซื้อและยอมจ่ายเงินเพื่อซื้อผลงานหนังสือนวนิยายไทยที่ตนเองชื่นชอบ ดังนั้นสำนักพิมพ์และนักเขียนนวนิยายไทยจึงมั่นใจได้ว่าผลงานที่ดีและตรงกับความต้องการจะสามารถขายได้

5. ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย มีความสัมพันธ์กับความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์ ดังนั้นนักเขียนและสำนักพิมพ์หนังสือนวนิยายไทยจึงควรให้ความสำคัญกับความต้องการของผู้อ่านและสร้างสรรค์ผลงานให้ตรงกับความต้องการของผู้อ่าน รวมทั้งความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยมีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย ซึ่งเมื่อนักเขียนและสำนักพิมพ์สามารถตอบสนองความต้องการของผู้อ่านได้ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจตามมา และทำให้มีการติดตามผลงานอย่างต่อเนื่อง

5.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะหนังสือนวนิยายไทยเท่านั้น ดังนั้นหากมีผู้สนใจจะศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้ในอนาคต ควรจะศึกษากลุ่มผู้อ่านหนังสือนวนิยายอื่นๆ ด้วย เช่น นว

นิยายแปล นวนิยายต่างประเทศ เป็นต้น และอาจใช้การวิจัยเชิงคุณภาพร่วมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น

2. การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาความต้องการใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทย ทั้งหนังสือเล่มและหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ดังนั้นหากมีผู้สนใจจะศึกษาเรื่องนี้ในอนาคต อาจจะเน้นไปที่หนังสือนวนิยายไทยในรูปแบบหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) เพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มการอ่าน e-book ได้ชัดเจนมากขึ้น

รายการอ้างอิง

หนังสือและบทความในหนังสือ

กาญจนา แก้วเทพ. (2554). *สื่อสารมวลชน: ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3).

กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. (2541). *นวนิยายและเรื่องสั้น การศึกษาเชิงวิเคราะห์และวิจารณ์*. กรุงเทพฯ.

ประมะ สตะเวทิน. (2546). *หลักนิเทศศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.

ไพโรจน์ บุญประกอบ. (2539). *การเขียนสร้างสรรค์ เรื่องสั้น-นวนิยาย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

ยุพา สุภากุล. (2534). *การสื่อสารมวลชน*. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

วนิดา บำรุงไทย. (2544). *ศาสตร์และศิลป์แห่งนวนิยาย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

วิภา เสนานาญ กงกะนันทน์. (2540). *กำเนิดนวนิยายในประเทศไทย* (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

สุกัญญา บุรณเดชาชัย. (ม.ป.ป.) *การสื่อสารมวลชน แนวคิด ทฤษฎี และสถานการณ์ในประเทศไทย*. คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. (2550). *สื่อสารมวลชนเบื้องต้น สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม* (พิมพ์ครั้งที่ 2 ฉบับปรับปรุง). สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Jay G. Blumler and Elihu Katz. (1974). *The Uses of Mass Communications*. London: Sage Publications, Inc.

วิทยานิพนธ์

ชุตินถน พนมรัตน์. (2551). *ความพึงพอใจและการใช้ประโยชน์ของผู้อ่านนิตยสารคู่สร้างคู่สม*.

(วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะมนุษยศาสตร์, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.

ไบบัว นามสุข. (2555). *พฤติกรรมกรรมการอ่านกับความพึงพอใจและการนำไปใช้ประโยชน์ จากนวนิยายออนไลน์ของเยาวชนไทย*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.

ไพลิน สมหารพันธ์. (2556). *ความต้องการแสวงหาประโยชน์และความพึงพอใจต่อเฟซบุ๊กเพจกรณีศึกษา: เฟซบุ๊กเพจ ThanavuddhoStory*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาการจัดการการสื่อสารองค์กร.

ภริตา ชุนเพชร. (2550). *การเปิดรับ การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจของนักศึกษาหญิงที่ศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อบทความเชิงโฆษณาประเภทเรื่องลำอานในนิตยสาร CLEO*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.

สุปราณี เทียนเล็ก. (2551). *พฤติกรรมกรรมการอ่าน การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจที่มีต่อหนังสือธรรมะประยุกต์ ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน, สาขาวิชาสื่อสารมวลชน.

สุพัชฌาย์ ชัยเจริญชนะ. (2552). *การเปิดรับข่าวสาร การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจ จากนิตยสารไทยสปา สปิริต ของผู้ใช้บริการสปาในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยรังสิต, คณะนิเทศศาสตร์.

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ. (2558). *คนไทยอ่านหนังสือน้อย ไม่ผ่านเกณฑ์*.

สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2559 จาก <http://www.thaihealth.or.th/Content/30211-คนไทยอ่านหนังสือน้อย%20ไม่ผ่านเกณฑ์.html>

สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทย. (2558). *การศึกษาพฤติกรรมการอ่านและชื่อหนังสือของคนไทย*, สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2559. จาก

<https://drive.google.com/file/d/0B2VTRfLS5U4mQWxfU240UFU2UVU/view?pref=2&pli=1>

ASTVผู้จัดการออนไลน์. (2557). *ปิดฉากงานหนังสือปี 57 ยอดทะลุ 1.9 ล้านคน เงินสะพัด 700 ล้านบาท*. สืบค้นเมื่อ 24 กุมภาพันธ์ 2559 จาก <http://www.manager.co.th/iBizChannel/ViewNews.aspx?NewsID=9570000039472>

ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2557). *สแกนนิสัย "คน 4 เจเนอเรชั่น" แม้ต่างกันก็อยู่ร่วมกันได้*. สืบค้นเมื่อ 7 มีนาคม 2559. จาก http://www.prachachat.net/news_detail.php?newsid=1401795159

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง “พฤติกรรมการอ่าน การใช้ประโยชน์และความพึงพอใจจากหนังสือนวนิยายไทย
ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร”

แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เก็บข้อมูลการทำวิทยานิพนธ์ หลักสูตรปริญญาโท คณะวารสารศาสตร์
และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่อง ที่ตรงกับคำตอบหรือความคิดเห็นของท่านเพียงข้อเดียว

ใน 1 ปีที่ผ่านมา ท่านอ่านหนังสือนวนิยายไทยหรือไม่

อ่าน ไม่อ่าน (จบแบบสอบถาม)

ท่านมีอายุ 15 ปีขึ้นไปหรือไม่

ใช่ ไม่ใช่ (จบแบบสอบถาม)

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ

ชาย หญิง

2. อายุ ปี

3. ระดับการศึกษาปัจจุบัน/สูงสุด

ประถมศึกษา ปริญญาตรี
 มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. สูงกว่าปริญญาตรี
 อื่นๆ โปรดระบุ.....

4. อาชีพ

- นักเรียน/นิสิต/นักศึกษา
- ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ/รัฐวิสาหกิจ
- พนักงานบริษัทเอกชน
- เจ้าของกิจการ/งานอิสระ (Freelance)
- ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ/รับจ้างทั่วไป
- พ่อบ้าน/แม่บ้าน
- เกษียณอายุ
- ว่างงาน
- อื่นๆ โปรดระบุ.....

5. รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

- ไม่เกิน 5,000 บาท 5,001 - 10,000 บาท 10,001 - 15,000 บาท
- 15,001 - 20,000 บาท 20,001 - 25,000 บาท 25,001 บาทขึ้นไป

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบของหนังสือนวนิยายไทยที่อ่าน

ปัจจุบันท่านอ่านหนังสือนวนิยายไทยรูปแบบใดมากที่สุด (ตอบเพียงข้อเดียว)

- หนังสือเล่ม หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-book) ทั้งหนังสือเล่มและ e-book

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ท่านมีความต้องการใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด

ประเด็น	ระดับความต้องการใช้ประโยชน์				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อหลีกเลี่ยงจากความเครียด					
2. ท่านอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด					
3. ท่านอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อที่จะนำเรื่องที่ได้อ่านไปสนทนาพูดคุยกับเพื่อนฝูง หรือสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง					
4. ท่านอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อสร้างตัวตนและเอกลักษณ์ของท่าน					
5. ท่านอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อให้เป็นกิจวัตรประจำวันที่ต้องทำเป็นประจำ					
6. ท่านอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อต้องการอยู่ตามลำพังหรือต้องการความเป็นส่วนตัวในบางเวลา					
7. ท่านอ่านหนังสือนวนิยายไทยเพื่อเรียนรู้สังคมจากรื่องราวในนวนิยาย					
8. ท่านต้องการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่เป็นต้นฉบับของละครโทรทัศน์ที่กำลังออกอากาศ เพื่อจะได้ทราบตอนต่อไปของเรื่องก่อนผู้อื่น					

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านหนังสือนวนิยายไทย

1. ท่านชอบอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่มีเนื้อหาประเภทใดบ้าง (ตอบได้หลายข้อ)

☐ นวนิยายลึกลับสยองขวัญ	☐ นวนิยายอิงวรรณคดี
☐ นวนิยายที่เล่าเรื่องโดยการเขียนจดหมายของตัวละคร	☐ นวนิยายรัก/โรمانซ์
☐ นวนิยายจิตวิทยาหรือการแก้ปัญหาทางจิต	☐ นวนิยายแนวสังคม
☐ นวนิยายการเมือง	☐ นวนิยายสืบสวนสอบสวน
☐ นวนิยายแนวสงคราม	☐ นวนิยายผจญภัย
☐ นวนิยายวิทยาศาสตร์	☐ นวนิยายชีวิตจริง
☐ นวนิยายประวัติศาสตร์/อิงประวัติศาสตร์/ย้อนยุค	☐ นวนิยายชีวิตต่างแดน
☐ นวนิยายชนบท/นวนิยายท้องถิ่น	☐ นวนิยายชีวิตครอบครัว
☐ นวนิยายแนวศาสนา	☐ นวนิยายแฟนตาซี
☐ นวนิยายตลก	

2. ความถี่ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อสัปดาห์..... วัน/สัปดาห์

3. ระยะเวลาที่ใช้ในการอ่านหนังสือนวนิยายไทยต่อครั้งโดยเฉลี่ยชั่วโมงนาที

4. ท่านมักจะอ่านหนังสือนวนิยายไทยในช่วงเวลาใด (ตอบเพียงข้อเดียว)

☐ 6.01-9.00 น.	☐ 9.01-12.00 น.	☐ 12.01-15.00 น.
☐ 15.01-18.00 น.	☐ 18.01-21.00 น.	☐ 21.01-24.00 น.
☐ 24.01-03.00 น.	☐ 03.01-6.00 น.	

5. สถานที่ที่ท่านมักจะอ่านหนังสือนวนิยายไทย (ตอบเพียงข้อเดียว)

☐ ที่บ้าน/ที่พักอาศัย	☐ ที่ทำงาน	☐ ร้านอาหาร/ร้านกาแฟ
☐ สถานศึกษา	☐ ห้องสมุด	☐ ร้านจำหน่ายหนังสือ/ร้านเช่าหนังสือ
☐ สถานที่ท่องเที่ยว	☐ อื่นๆ (โปรดระบุ)	

6. หนังสือนวนิยายไทยที่ท่านอ่านส่วนใหญ่ได้มาจากที่ใด (ตอบเพียงข้อเดียว)

- ซื้อด้วยตนเอง เช่าจากร้านหนังสือให้เช่า ยืมจากห้องสมุด
 ยืมเพื่อน อื่นๆ (โปรดระบุ)

7. เหตุผลในการเลือกอ่านหนังสือนวนิยายไทยเรื่องหนึ่งๆ (ตอบเพียงข้อเดียว)

- เป็นผลงานของนักเขียนที่ชื่นชอบ เป็นหนังสือนวนิยายแนวที่ชอบอ่าน
 ชื่อเรื่องและตัวอย่างเนื้อเรื่องน่าสนใจ เป็นนวนิยายที่ถูกนำมาสร้างเป็นละคร/ภาพยนตร์
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 5 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทย

ท่านรู้สึกพึงพอใจที่ได้ใช้ประโยชน์จากหนังสือนวนิยายไทยในประเด็นต่อไปนี้ในระดับใด

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ท่านได้หลีกเลี่ยงจากโลกความเป็นจริง					
2. ท่านรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ท่านได้ผ่อนคลายความตึงเครียด					
3. ท่านรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ท่านได้นำเรื่องทีอ่านไปสนทนาพูดคุยกับเพื่อนฝูง หรือสร้างความสัมพันธ์กับคนรอบข้าง					
4. ท่านรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่สามารถสร้างตัวตนและเอกลักษณ์ของท่าน					
5. ท่านรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ท่านมีกิจวัตรประจำวันที่แน่นอน					
6. ท่านรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ท่านมีเวลาอยู่ตามลำพังและมีความเป็นส่วนตัว					

ประเด็น	ระดับความพึงพอใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. ท่านรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่ทำให้ท่านได้เรียนรู้สังคมจากรื่องราวในนวนิยาย					
8. ท่านรู้สึกพึงพอใจจากการอ่านหนังสือนวนิยายไทยที่เป็นต้นฉบับของละครโทรทัศน์ที่กำลังออกอากาศเพราะทำให้ท่านได้ทราบตอนต่อไปของเรื่องก่อนผู้อื่น					

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวชุติมณฑน์ นันทาริยะวัฒน์
วันเดือนปีเกิด	8 สิงหาคม 2530
วุฒิการศึกษา	เทคโนโลยีบัณฑิต (เทคโนโลยีการโฆษณาและประชาสัมพันธ์) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร, 2552

